

178/88

**ŚWIEŻO
MALOWANE**

Ministerstwo Kultury i Sztuki
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Galeria Promocyjna przy Staromiejskim Domu Kultury

ŚWIEŻO MALOWANE

MŁODE MALARSTWO POLSKIE LAT 1982-1987

wrzesień 1988

Galeria Zachęta, Warszawa, pl. Małachowskiego 3

Każde działanie o charakterze publicznym zawiera w sobie potencjalne ryzyko niepełnego bądź też niezgodnego z zamysłem organizatorów odczytania zawartego przesłania. Dlatego też, czuję się zobowiązany do udzielenia kilku zdań wyjaśnienia na temat zasad, jakimi kierowałem się przy konstrukcji niniejszego pokazu.

Wątpliwości nasuwać może chociażby już samo wyznaczenie tak wyraźnie określonego przedziału czasowego. Wszak rysowanie przesadnie jednoznacznych cezur nigdy nie należało do najbardziej akceptowanych posunięć w całym nieomal ciągu rozwojowym sztuki nowożytnej. Zgódźmy się jednak, że nigdy na przestrzeni kilku ostatnich dziesięcioleci nie mieliśmy w sztuce do czynienia z tak wyraźnym uderzeniem nowej fali pokoleniowej. Nigdy też nie odczuwaliśmy intuicyjnie, nieomal fizycznie rozchwiania wszelkich kanonów estetycznych, etycznych czy moralnych, tak jasno wykreślających dotychczas nowe obszary zdobywane w posiadanie sztuk wizualnych. Okres przełomu minionej i obecnej dekady to trudny jeszcze w tej chwili do pełnego zdefiniowania czas gwałtownego przyśpieszenia historycznego. Stał się on bezpośrednią przyczyną wielu podziałów środowiskowych. Liczne z nich, wzmocnione i zwielokrotnione przez wprowadzenie stanu wojennego, trwają w nikłej formie po dzień dzisiejszy. Znalazło to swoje pośrednie odbicie również i w kształcie niniejszej wystawy.

Wracając jednakże do wątku zasadniczego zauważyć można występowanie w omawianym okresie swoistego paradoksu. W przedziale lat 1982–1983, na bazie opozycji do oficjalnych miejsc i placówek ekspozycyjnych, nastąpiło wyraźne zaktywizowanie prowadzonych równolegle działań artystycznych.

Co interesujące, a w tym konkretnym kontekście godne zaakcentowania, wyraźne natężenie owych artystycznych uaktywnień dotyczyło pokolenia twórców wstępujących – niedawnych absolwentów wyższych uczelni plastycznych. W wielu postawach obserwowanych in gremio dostrzec możemy notacje pozawerbalnych skutków, silnie emocjonalnego odreagowania na otaczającą rzeczywistość społeczno-polityczną. W środowisku tym powszechną stała się chęć przeciwstawiania, akcentowania swojej odmienności widzenia czy wreszcie iluzoryczne niekiedy próby porządkowania otaczającego świata. W manifestowanych postawach wyczuwalna bywała niekiedy przesadna egzaltacja czy też komasacja zbyt wielkiej ilości środków wyrazu, prowadząca do osłabienia, a w niektórych przypadkach wręcz utraty konsekwencji działania. Zarazem jednakże, zauważalny jest w tych próbach ogromny ładunek świeżości i niczym nie zmąconej a pozwalającej wiele wybaczyć spontaniczności. Siłą rzeczy dokonały się również wyraźne zmiany w topografii aktywności poszczególnych środowisk młodoartystycznych. Na plan pierwszy, obok Warszawy bezsprzecznie wysuwać zaczęły się Poznań i Gdańsk.

Ogólny rozwój sytuacji doprowadził bezpośrednio do wykrystalizowania się całkiem nowego, nieznanego wcześniej w naszym kraju modelu rynku artystycznego. Artysta stał się równocześnie krytykiem, współtwórcą, a niekiedy pierwszym i jedynym odbiorcą rozwiązań artystycznych proponowanych przez tę samą grupę pokoleniową. Zjawisko to przybrało nieznaną dotychczas rozmiar. Dlatego zapewne wyjątkowo burzliwie rozwijał się kształtowany w pracownianym zaciszu, jakby podskórny nurt sztuki młodych. Takie miejsca, jak „Galeria Wielka 19” w Poznaniu, czy warszawska „Pracownia Dziekanka” stały się w początkach lat osiemdziesiątych drogowskazami dla całego, a przynajmniej znaczącej części pokolenia.

Po okresie kilku pierwszych lat zaczęły następować sporadyczne przecięcia się obu, pozornie równoległych dróg. Przykład stanowią chociażby indywidualne prezentacje dokonań malarskich członków Grupy czy Waldemara Umiastowskiego w salach Biura Wystaw Artystycznych w Lublinie. Coraz wyraźniej ujawniało się pragnienie wewnątrzpokoleniowej konfrontacji. Jednakże dopiero zorganizowanie w 1985 roku w Zielonej Górze I Biennale Sztuki Nowej zaowocowało objawieniem się całego szeregu osobowości twórczych znanych wcześniej jedynie wąskim gronom odbiorców.

Przegląd zielonogórski, dzięki swej demokratycznej otwartej, a zarazem ukierunkowanej formule zgromadził większość znaczących i niewątpliwie najaktywniejszych przedstawicieli najmłodszego pokolenia polskich artystów. Wykazał także, co może zabrzmieć z pozoru paradoksalnie, że ów trzyletni okres wyciszenia zaowocował niespotykaną erupcją talentów. W sytuacji kiedy nagle wszystko stało się możliwe i dozwolone coraz wyraźniejsze i konkretne okazały się gorsety rygorów, jakim z własnego wyboru i z pełną świadomością zaczęli ulegać młodzi twórcy.

Dlatego też, moim zdaniem, chociaż mogę mylić się w tak ferowanym osądzie, szczególnego i wyraźnego zauważalnego znaczenia poczęło nabierać ponownie malarstwo. Nacisk nowych doświadczeń rozsądził obowiązujące dotychczas wyobrażenia o wartości sztuki. Prądy post-awangardowe wyczerpały już swoją drastyczność, zaś ich język stał się na tyle rozpowszechniony, że można było mówić w odniesieniu do nich o nowej formule akademizmu. Konieczne stało się zatem pilne sięgnięcie do innych środków wyrazu. Doprowadziło to w efekcie do istotnych przesunięć zarówno w ogólnym pojmowaniu funkcji sztuki, jak i usytuowania samego artysty. Sztuka, która w minionym dziesięcioleciu zajmowała się poszerzaniem własnych granic, stała się ponownie hermetycznie izolowaną dziedziną życia. Owym złotym środkiem stało się właśnie malarstwo. Po latach eksperymentów w tej dziedzinie trudno, a nawet nie sposób było trzymać się jednej zasady. Każdy sposób malowania jest zatem tylko cytatem z przeszłości. Umiejętnie wykorzystany może stanowić asumpt do rozważań nad przyszłością.

Do takiego wniosku mogli dojść jedynie radykalni w swych poglądach ludzie młodzi, zaczynający od początku i po raz pierwszy zapisujący białą tabliczkę swych dróg życiowych; twórcy usiłujący dopiero podbić nowe, nieznanne obszary, nie zaś – jak w przypadku przedstawicieli średniego czy starszego pokolenia – broniący posiadanego status quo. I tym samym dochodzimy bezpośrednio do wyjaśnienia zasad leżących u podstaw takiego właśnie kształtu przedmiotowej wystawy.

Wyjaśniłem już, jak sądzę, powód zawężenia pola obserwacji wyłącznie do wymiaru czystego malarstwa. Jednakże, stosowanie tego pojęcia w kontekście niniejszego pokazu, niesie ze sobą obowiązek udzielenia kolejnego, stosownego wyjaśnienia. Jest to bowiem malarstwo częstokroć dość odległe od tradycyjnie pojmowanych sposobów rozwiązywania problemów wizualnych. W takim przypadku uchwycenie wszelkich subtelnych różnic zależy od zaistnienia iunctim pomiędzy wysiłkami pomysłodawcy a akceptacją świadomie wyrażoną przez ogół odbiorców. Szczególnie, iż wszystkie z dokonanych i zaprezentowanych wyborów należą do grupy czysto subiektywnych. Pomimo wszelkich pozorów irracjonalności pokaz niniejszy posiada wyraźnie ukierunkowany, chociaż szalenie pojemny klucz, jaki stanowi pojęcie osobowości twórczej w malarstwie.

Podejrzewam, iż tego rodzaju wielce umowna, a zatem daleka od scjencyjnej metoda doboru wzbudzać może u wielu widzów uczucie powątpiewania. Uważam jednak, że jedynie słusznym sposobem wartościowania i klasyfikowania pozostaje nadal i nieodmiennie wielce subiektywna zasada wyboru intuicyjnego.

Nie jest to wdzięczne zadanie, biorąc pod uwagę łatwość z jaką polscy

malarze ulegają krótkotrwałym fascynacjom artystycznym. Nie zawsze przecież moda musi stanowić kategorię negatywną, chociaż takie jej rozumienie rozpowszechniło się w naszym kraju. Przyzwyczailiśmy się bowiem, traktować rodzimą kulturę jako z gruntu wyjątkowo oryginalną i jedynie przez nas samych w pełni zrozumiałą. Dlatego też, podejmując próbę ogarnięcia i usystematyzowania osiągnięć ogromnej rzeszy kilkuset twórców usiłowałem odnaleźć jednostki wyraźnie unikające uczestnictwa w kosmopolitycznej międzynarodówce artystycznej, a zarazem nie odcinające się od korzeni szeroko pojmowanej kultury europejskiej.

W przypadku malarstwa, szczególnie tego dookreślanego poprzez użycie przymiotnika „młode”, zarzuty wtórności dotyczą najczęściej nurtu postekspresjonistycznego we wszelkich jego przejawach. Jest prawdą, że wielu młodych malarzy wyjątkowo chętnie, chociaż z dużym opóźnieniem, zaanektowało specyfikę tego właśnie tonu dla prowadzenia swojej narracji. Za sprawą wyjątkowej odmienności w stosunku do znanych wcześniej i nieomal powszechnie akceptowanych postaw, twórcy należący do skrzydła „dzikich” stali się siłą rzeczy najbardziej widocznymi, nieomal przysłowiowymi liderami młodego malarstwa polskiego pierwszej połowy lat osiemdziesiątych. Jedynie nieliczni spośród nich potrafili wnieść zespół nowych wartości w obszar ogólnego dorobku sztuki współczesnej. Doskonałe podsumowanie tej sytuacji na gruncie polskim stanowiła sopocka prezentacja pn. „Ekspresja lat osiemdziesiątych” w czerwcu 1986 roku. Wysublimowany wycinek owych dokonań, widzianych z pewnej, ciągle jeszcze niedostatecznej perspektywy czasowej, przedstawiony został w ramach mniejszego pokazu.

Równoległe do zasygnalizowanych poszukiwań prowadzone były jednak, i to z niemałym powodzeniem, inne doświadczenia malarskie. Młodzi artyści starali się wyzwolić z więzów tautologicznych nijakości i zahamowań by tym skuteczniej dokonać przewartościowań dla przywrócenia malarstwu należnego mu miejsca. Inni, jakby na przekór wszelkim otaczającym i kształtującym ich uwarunkowaniom usiłowali zgłębić i doskonaląc swoją czysto warsztatową biegłość. Wielu z nich, stojących na umownie wyznaczonych biegunach, uznać możemy już dzisiaj za pokoleniowych klasyków. Fakt ten niejako automatycznie tłumaczy ich obecność na wystawie.

Zamieszczona w niniejszym wydawnictwie lista nazwisk pozwala na dość precyzyjne określenie „stanu posiadania” polskiego malarstwa młodych pierwszej połowy lat osiemdziesiątych. Jak łatwo zauważyć, nie wszyscy z wymienionych przyjęli zaproszenie do udziału we wspólnym pokazie. Na tego rodzaju indywidualne decyzje złożyły się różne przyczyny, z których jedynie część zasygnalizowałem na wstępie. Każda z tych nieobecności stanowi powód do żalu nad niemożnością oddania chociażby iluzorycznie pełnego obrazu „rzeczy stanu”.

Przytoczenie tej listy w pełnym brzmieniu uważam jednak za swój obowiązek zarówno w stosunku do nieobecnych, jak i obecnych w gościnnych salach Zachęty. Albowiem warunkiem sine qua non całego przedsięwzięcia było pełne, wolne od uproszczeń a tym bardziej wypaczeń, odnotowanie wszystkich znaczących zjawisk i osobowości twórczych z dziedziny malarstwa, zaistniałych w przedziale lat 1982–1987.

Wystawa zorganizowana pod symbolicznym hasłem „Świeżo malowane” nosi zatem wyraźnie podsumowujący charakter. Należy wierzyć, że stanie się ona dobrą tradycją naszego życia artystyczno-wystawienniczego.

Jacek Werbanowski

Warszawa, styczeń 1988

The risk of incomplete interpretation or misinterpretation is inherent in every public undertaking. This is why I think it my duty to explain why this show is organised the way it is.

Even the well-defined time interval may arouse doubts as it has never been an accepted procedure in modern-time art. But over the last few decades no generation has made its appearance with so much impact. Never have we been so palpably aware that all canons, aesthetic, ethic and moral ones, until now rigidly obeyed in the new areas appropriated by the visual arts, have been upset. The turn of the decade witnessed historic acceleration, as yet difficult to define. Division of opinions is an established fact in many artistic milieux. Sharpened by the declaration of martial law in December 1982, it still exists, though in a weakened form. This is apparent at our exhibition.

In the period in question, we watched a peculiar paradox. In 1982-83, opposition to official galleries led to the activation of alternative artistic enterprise.

Curiously, credit for the intensification of artistic activities also goes to recent graduates of art colleges. Their attitude was a reflection of their strong, emotional response to socio-political reality. The young felt an urge to oppose the status quo, to bring out their different approach, to demonstrate their aspiration to impose some order on the surrounding world, however illusive this may appear. In some cases, their over-sensitivity or excess of means of expression has impaired their consistency leading at times to inconsistency. On the other hand, the considerable load of freshness and spontaneity makes up for the loss to an extent. Some changes in the topography of young art have also occurred. Apart from Warsaw, now Poznań and Gdańsk are unquestionably in the lead.

The recent developments have led to the emergence of a new model of art market. The individual artist has become a critic and co-creator (at times also the first and only witness) of artistic solutions proposed by a group of artists of his generation. The phenomenon has taken on unprecedented dimensions and the undercurrent of young art has developed quite rapidly even though confined to artists' studios. Galleries like „Galeria Wielka 19” in Poznań or „Pracownia Dziekanka” in Warsaw paved the way in the early 1980s.

After several years, the two paths, apparently so disparate, began occasionally to cross. The first examples were the individual shows of paintings by the Gruppa members and Waldemar Umiastowski at the BWA Gallery

in Lublin. Representatives of the generation felt more and more tempted to compare their achievements with one another. The 1st Biennale of New Art in Zielona Góra in 1985 brought to the fore many creative individualities previously known to a very narrow section of the public.

Thanks to its democratic, open (though streamlined) formula, the survey in Zielona Góra attracted a large part of the foremost representatives of the youngest generation of Polish artists. Paradoxical though it may appear, it revealed that the three-year abstinence resulted in an eruption of talents. When, out of a sudden, everything became possible, the young artists began to observe self-imposed rigours.

In my opinion, painting regained much of its meaning. The pressure of recent experience resulted in the re-evaluation of views of art. Post-avant-garde trends no longer appeared as drastic as before, and their language had meanwhile become so widespread as to bring the term „new academicism” to mind. In the circumstances, it became necessary to reach out for new means of expression, which has led to important changes in the understanding of the function of art and the condition of the artist. Art, which in the past decade strove to broaden its limits, was again hermetic. In this situation, painting turned out to be the happy medium. After years of experiments, it was impossible to abide by one principle only. The different painting methods were not merely quotations from the past, but each, when skilfully used, could be the starting point for reconsidering the past.

Only radical young people at the outset of their careers, trying to explore new areas rather than defending the status quo (which was the case with the middle and older generation), could arrive at the above conclusion. Thus we have come close to explaining the principles responsible for the shape of this exhibition.

I believe that I have accounted for the narrowing of the subject to painting. Yet the very concept of painting should be explained in the context of this survey. What we have put on show differs from the traditional approach. The subtle difference may only be grasped if the artists' effort finds approval with the public, especially as the solutions presented are highly subjective. Strange though this may appear, there is a well-defined though broad key to our exhibition: the painter's creative personality.

I am afraid that our intuitive method of choice may seem suspect to many visitors, yet I believe that subjectivism and intuition are the right methods of evaluation and classification.

Classification is not a very rewarding task considering that Polish artists tend to yield to short-lived artistic fascinations. Yet fashion is not always a denigrating term even though we have grown to understand it this way in Poland. We treat native culture as exceedingly original and understandable only to ourselves. In my attempt to systemise works by a large group of several hundred artists, I have sought to bring out individualities evidently abstaining from participation in the cosmopolitan artistic „International” yet without being uprooted from European culture.

In painting, especially „young” painting, Post-Expressionism in all its manifestations is most often blamed for being derivative. Indeed, many young painters have willingly, though with much delay, picked up this trend for the needs of their narration. With their attitude being so markedly different from that generally accepted in the past, the „Neue Wilde” painters had risen to the rank of the leaders in the early 1980s. The exhibition entitled *Expression of the 1980s*, held in Sopot in June 1986 presented an image of the current situation. Today, we may see a section of the former exhibition in retrospect though not enough time has passed since to allow for the necessary distance.

Artists pursuing other lines of research in painting have also had considerable success in restoring painting to the position it deserves, trying to break loose from the shackles of tautology and vagueness in favour of re-evaluation. Others, apparently in defiance of what is going on round them, have sought to better their workmanship. Many of those now representing the opposite extremes have risen to the rank of generation classics. This accounts for their presence at our exhibition.

The list of names quoted in the catalogue permits us fairly precisely to

describe the „state of possession” of Polish painting in the early 1980s. As we may see, not all of those mentioned here have accepted the invitation for many individual reasons, some of which have been pointed out at the beginning. Every absence is regrettable as it precludes us from rendering the state of affairs as fully as we think we might.

I considered it my duty to both those present and absent in the hospitable rooms of the Zachęta Gallery to quote the list in full. The reliability of our undertaking depends on giving justice to all the phenomena and personalities conspicuous in painting in 1982–87.

The exhibition bearing the symbolic title *Fresh Paint* is a kind of recapitulation. Let us believe that it will become part of good tradition in our artistic life.

Jacek Werbanowski

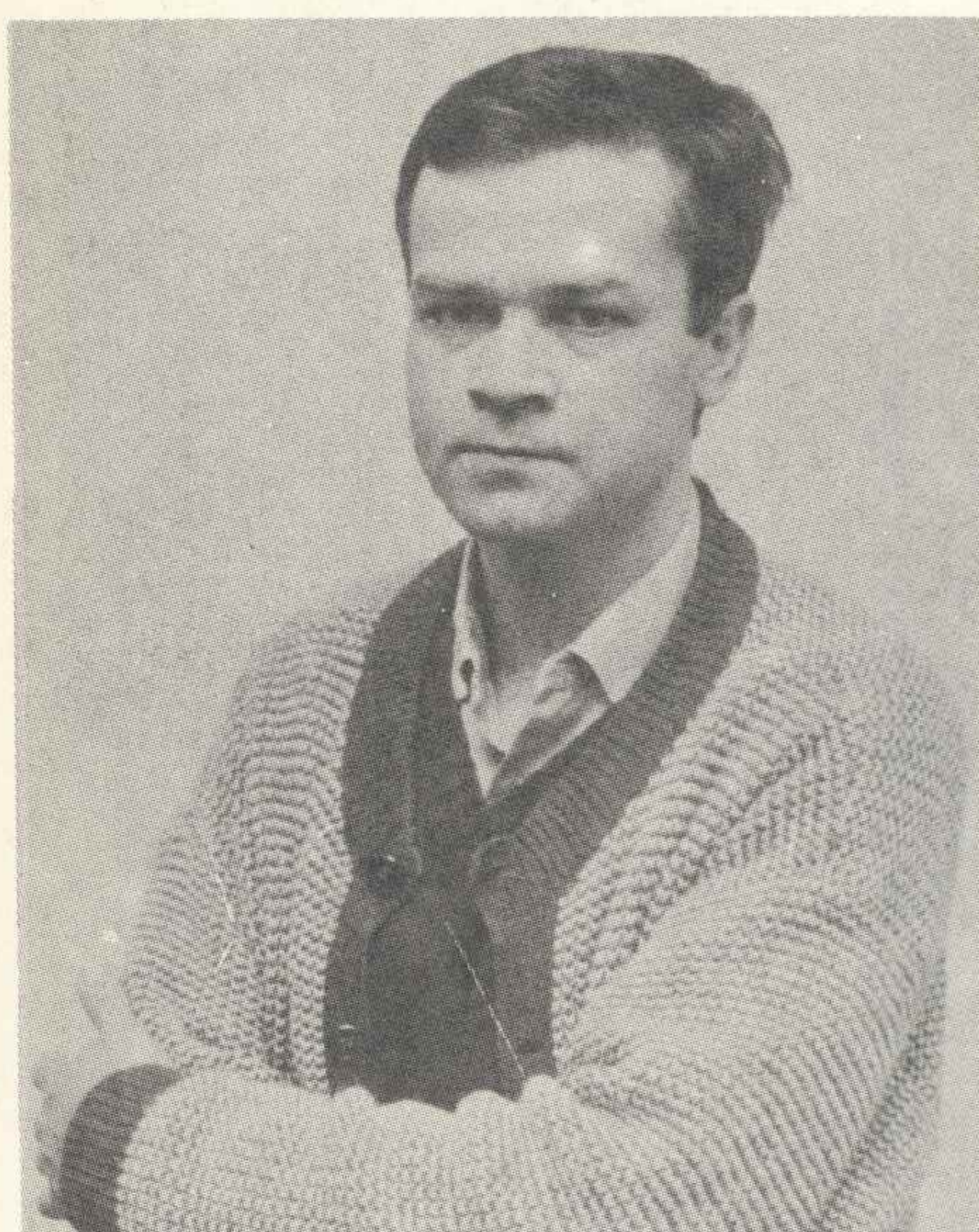
Warsaw, January 1988

Lista artystów zaproszonych do udziału w wystawie

Jerzy Boniński	Tomasz Sikorski
Dorota Brodowska	Krzysztof Skarbek
Anna Ciba	Marek Sobczyk
Wojciech Cwierniewicz	Tadeusz Sobkowiak
Maciej Dowgiałło	Zbigniew Sprycha
Ryszard Grzyb	Jacek Sroka
Marek Kamiński	Jacek Staniszewski
Maria K. Koczyk	Paweł Susid
Koło Klipsa (Leszek Knaflewski Krzysztof Markowski)	Jerzy Szot
Jerzy Kopeć	Leon Tarasewicz
Rafał Kostrzewa	Tomasz Tatarczyk
Paweł Kowalewski	Wojciech Tracewski
Mariusz Kruk	Wojciech Tratkiewicz
Piotr Kurka	Jan A. Tyniec
Sławomir Marzec	Waldemar Umiastowski
Gabriela Miłowska	Ryszard Woźniak
Eugeniusz Minciel	Jacek Ziemiński
Piotr Młodożeniec	
Jan Młynarczyk	
Jarosław Modzelewski	
Michał Moląg	
Zdzisław Nitka	
Piotr Olszewski	
O'PA (Dariusz Bujak Krzysztof Gielniak Andrzej Maldzis Andrzej Syska)	
Włodzimierz Pawlak	
Tadeusz Piotrowski	
Sławomir Ratajski	
Małgorzata Ritterschild	
Aleksander Roszkowski	

Jerzy Boniński

Pl. Konstytucji 6 m. 36A
00-550 Warszawa

Urodzony w 1955 roku. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1981 roku. Od 1983 roku pracuje jako asystent prof. T. Dominika.

Wystawy indywidualne:

1984 - La Mandragore Internationale
Galerie, Paryż

1986 - Pracownia Dziekanka, Warszawa

1987 - Galeria Młodych, Warszawa
- Galeria Promocyjna, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

1982 - 2 Convergence Jeune Expression, Paryż

1984 - Pokaz Warszawski, Centrum
Sztuki Studio, Warszawa

1986 - Ekspresja lat 80-tych, BWA,
Sopot

- Warszawska Sztuka Młodych,
Budapeszt

1986-87 - Pokaz Warszawski,
Katowice

1987 - W kręgu warszawskiej ASP,
Galeria El, Elbląg

- Salon Letni, Galeria
Promocyjna, Warszawa

- IV Targi Sztuki Krajów Socjalistycznych „Interart 87”,
Poznań

Bez tytułu, 1987, akryl, papier, 138×196

Bez tytułu, 1987, akryl, papier, 138×196

Jerzy Boniński

Bez tytułu, 1987, akryl, papier, 170×198

Dorota Brodowska

ul. Szklanych Domów 7 m. 25
04-346 Warszawa

Urodzona w 1954 roku. Studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1980 r. w pracowni prof. L. Maciąga.

Wystawy indywidualne:

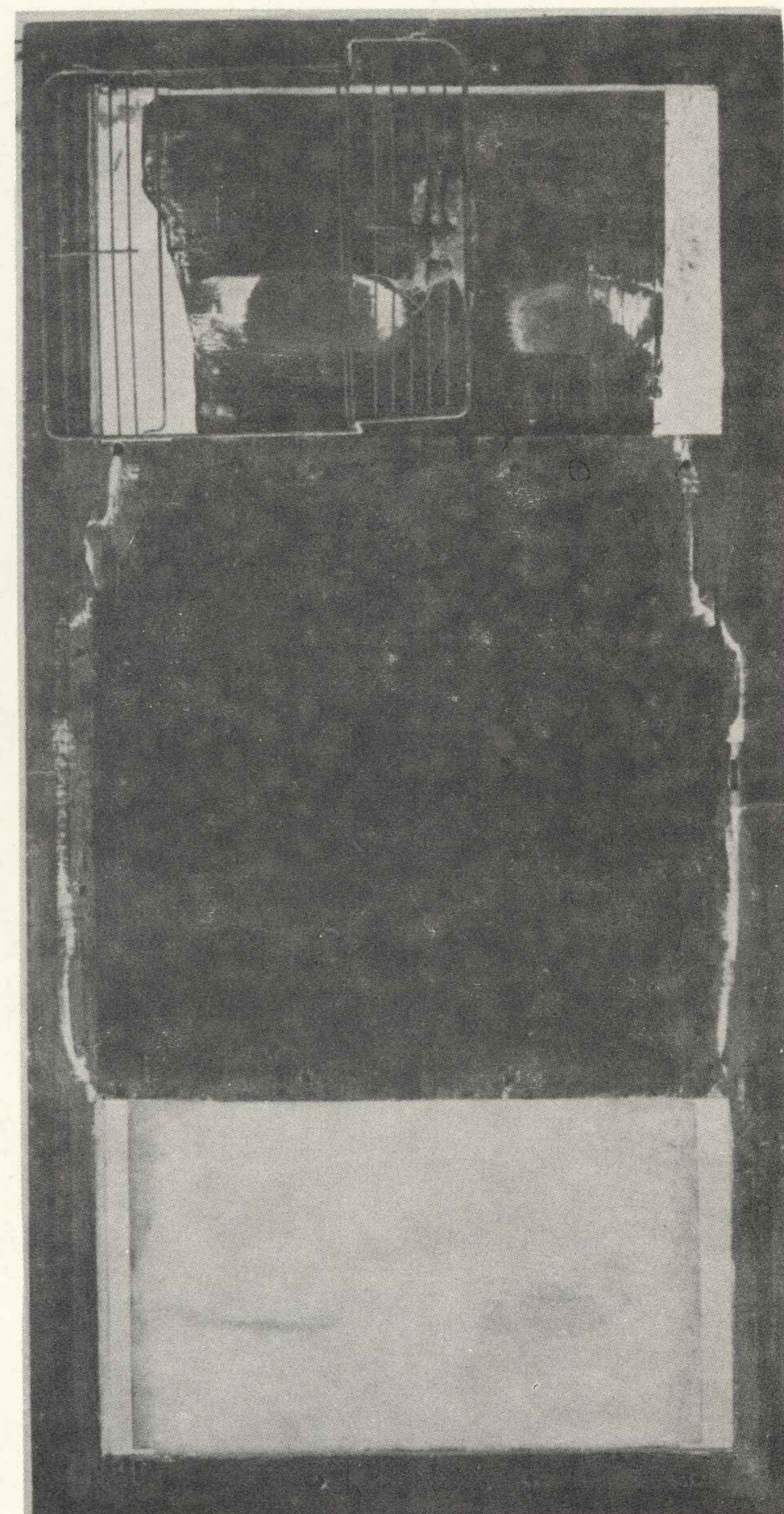
- 1977 – Piwnica pod Baranami, Kraków
- 1982 – Galeria Sztuki Współczesnej, Warszawa
- 1983 – Szkolny Ośrodek Socjoterapii, Warszawa
- 1984 – Pracownia Barbary Zbrożyny, Warszawa
- 1986 – Galeria Brama, Warszawa
– Galeria Zderzak, Kraków
- 1987 – Galeria Ofertowa-Plastyka, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1976 – Klub Sigma, Warszawa
- 1979 – Klub Lira, Warszawa
- 1982 – Grand Palais – Salon de la Jeune Peinture, Paryż

„A jednak dobrze jest...”, 1985, techn. miesz., 140×155

„Płomień”, 1985, techn. miesz., 75×150

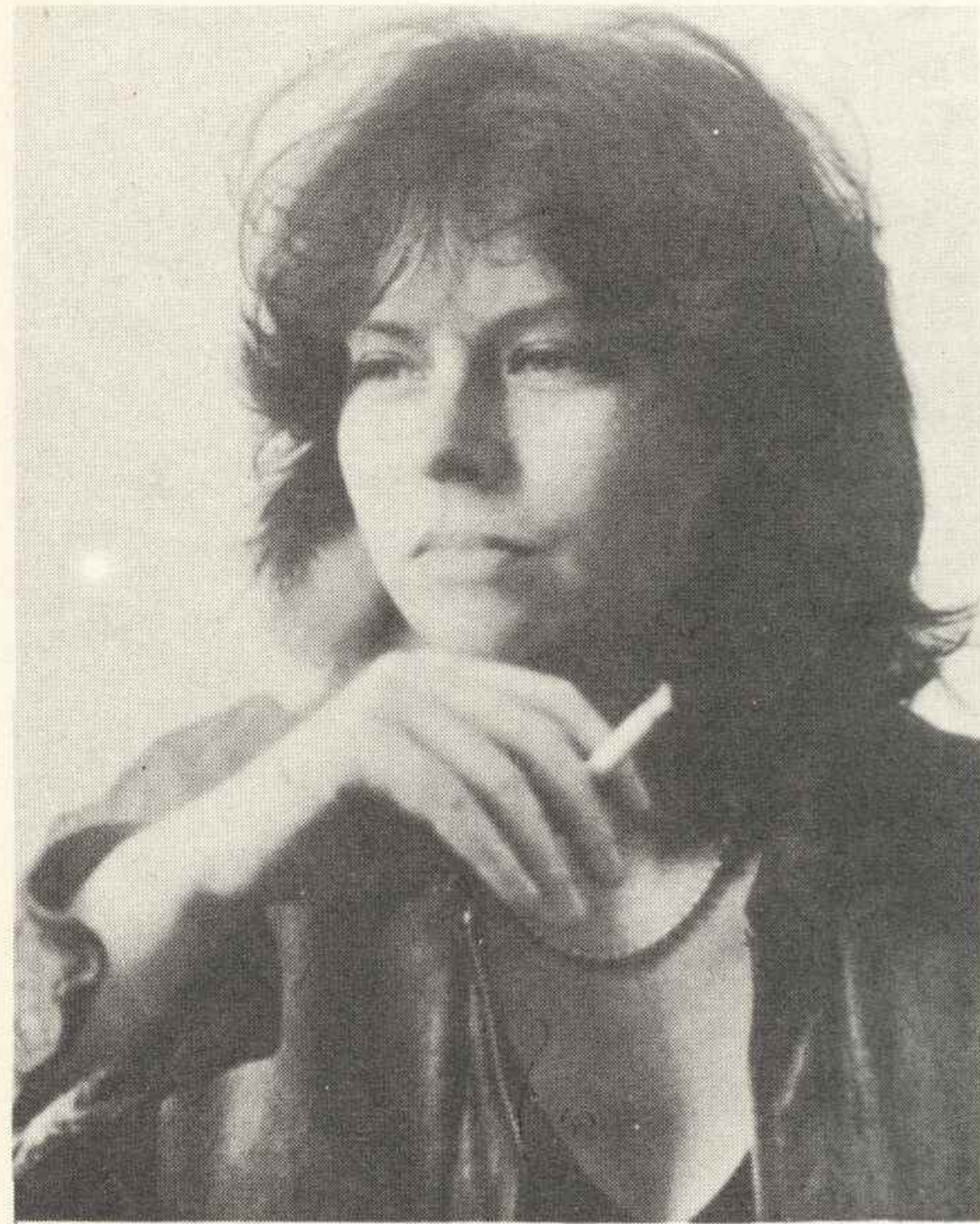
Dorota Brodowska

„Drzewko szczęścia”, 1985, techn. miesz., 140×160

Anna Ciba

ul. Świętojańska 4/6 m. 9
00-272 Warszawa

Urodzona w 1957 roku. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1987 roku w pracowni prof. S. Gierowskiego.

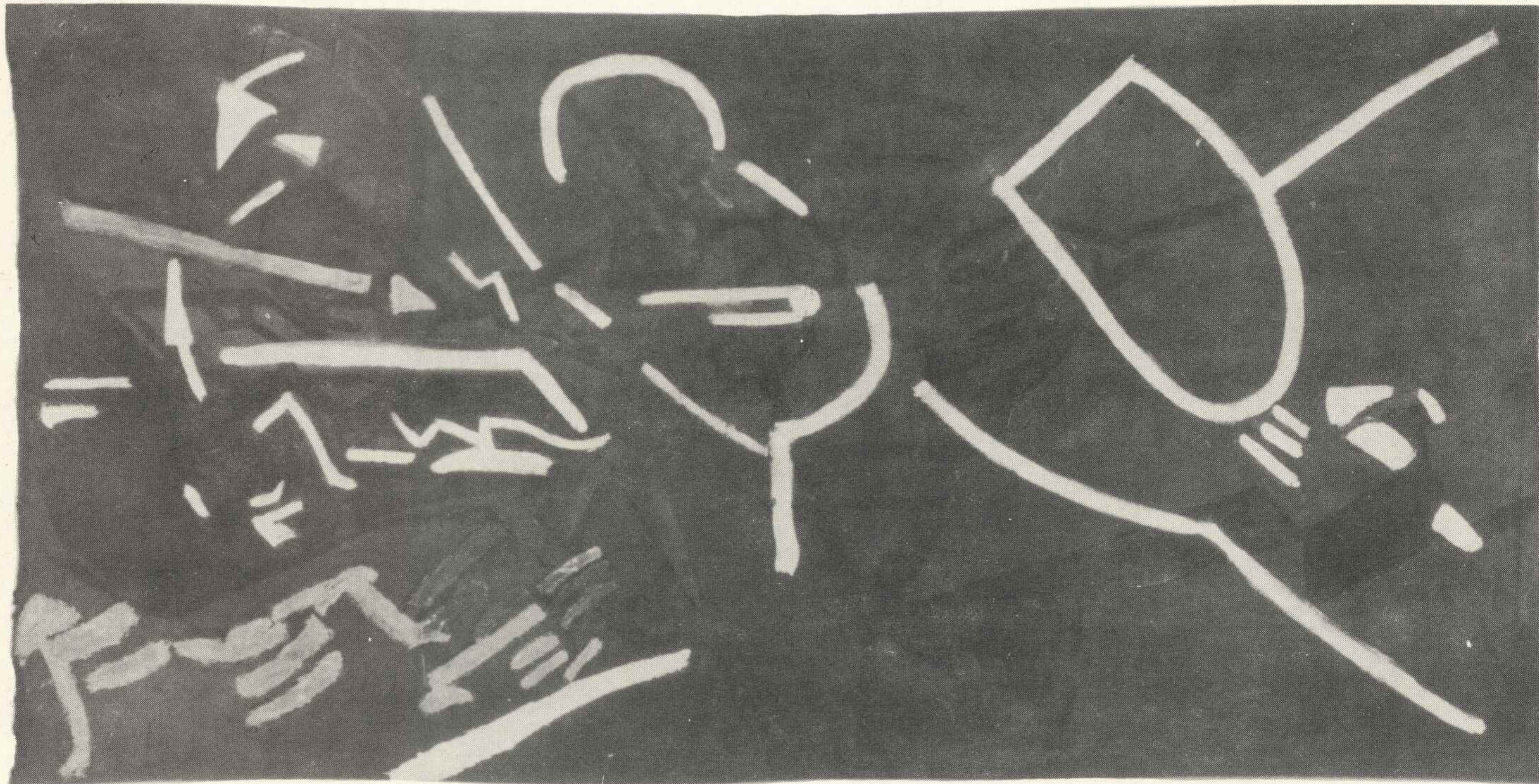
Wystawy indywidualne:

- 1984 – performance, Pracownia Dziekanka, Warszawa
- 1983 – performance, ASP Warszawa
- 1984 – „Dla” Pracownia Dziekanka, Warszawa
- 1985 – performance, ASP Warszawa
- 1986 – „7265”, Pracownia Dziekanka, Warszawa
- The Best, Galeria Baszta, Gdańsk
- „7265 cdn.”, Galeria Stodoła, Warszawa
- performance, Galeria Stodoła, Warszawa

1987 – „a dal”, Galeria Promocyjna, Warszawa

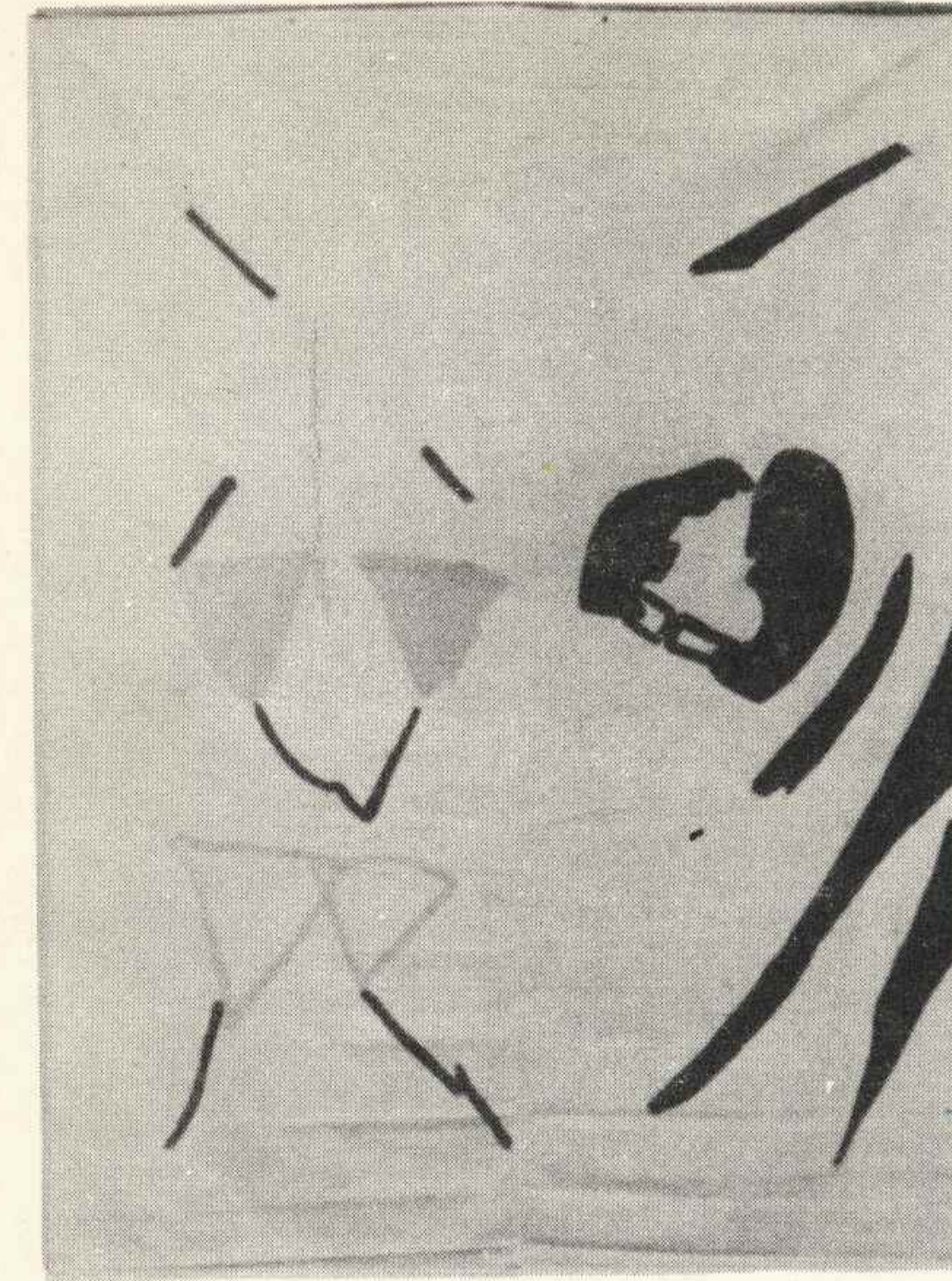
Udział w wystawach zbiorowych:

- 1985 – „Chicken Power”, Pracownia Dziekanka, Warszawa
- Galeria „Na Ursynowie”, Warszawa
- Galeria BWA, Zielona Góra
- 1986 – Kunststation Kleinsassen, RFN
- KUL, Lublin
- Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- 1987 – Malarstwo Kobiet, Galeria Dziekanka, Warszawa
- „Co słysząc”, d. Zakłady Norblina, Warszawa

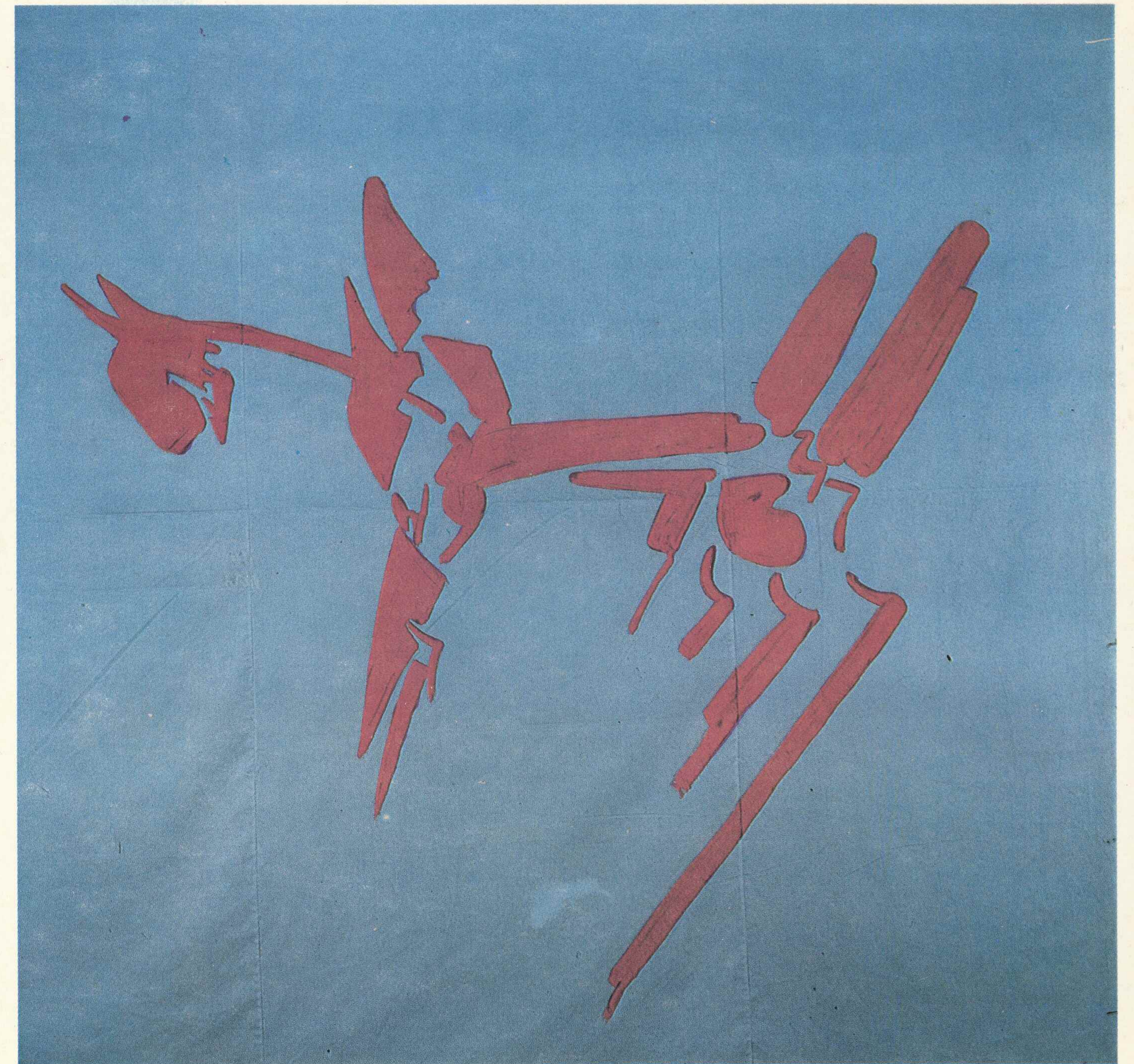

„Jurek”, 1987, techn. wł. pł., 130×270

Anna Ciba

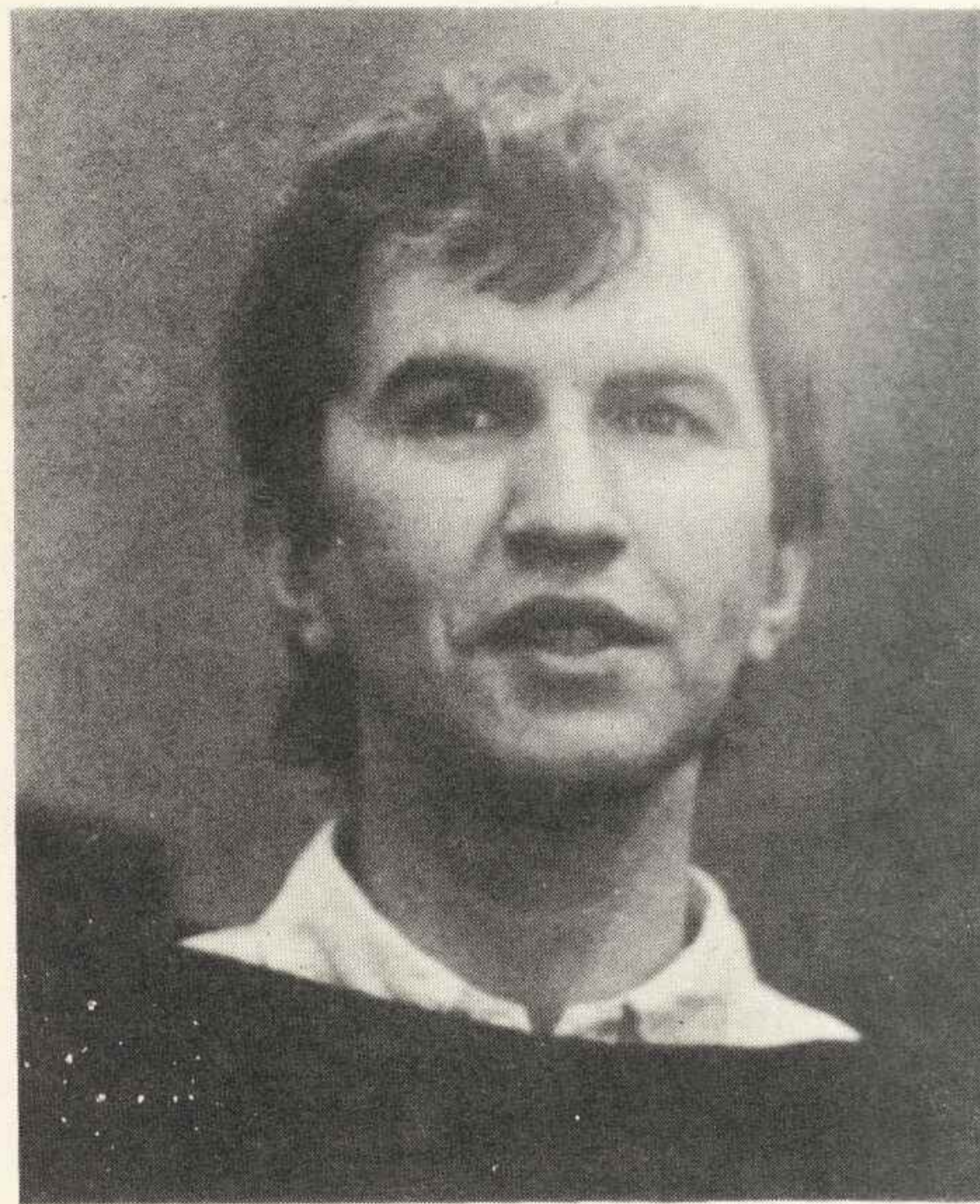
Bez tytułu, 1987, techn. wł. pł., 280×300

„Jeździec bez głowy”,
1987, techn. wł. pł., 280×300

Wojciech Ćwiertniewicz

Os. Kalinowa 10 m. 59
31-813 Kraków

Urodzony w 1955 roku. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1981 roku w pracowni malarstwa prof. Wł. Buczka.

Wystawy indywidualne (ważniejsze):

- 1985 – Galeria Pryzmat, Kraków
– Galeria Angeln, Lund
- 1986 – Galeria Promocyjna, Warszawa, Nagroda Krytyki Artystycznej im. Cypriana K. Norwida
- 1987 – Galeria Nordvasten, Helsinborg
– Galeria Mały Rynek, Kraków
- 1988 – Galeria Gil, Kraków

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1986 – Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- 1987 – „Widzenie malarskie”, BWA Kraków
– „Sztuka jako wolność”, BWA Koszalin

„U kresu”, 1986, olej płótno, 100×162

„Łąka”, 1985, akryl, płótno, 130×194

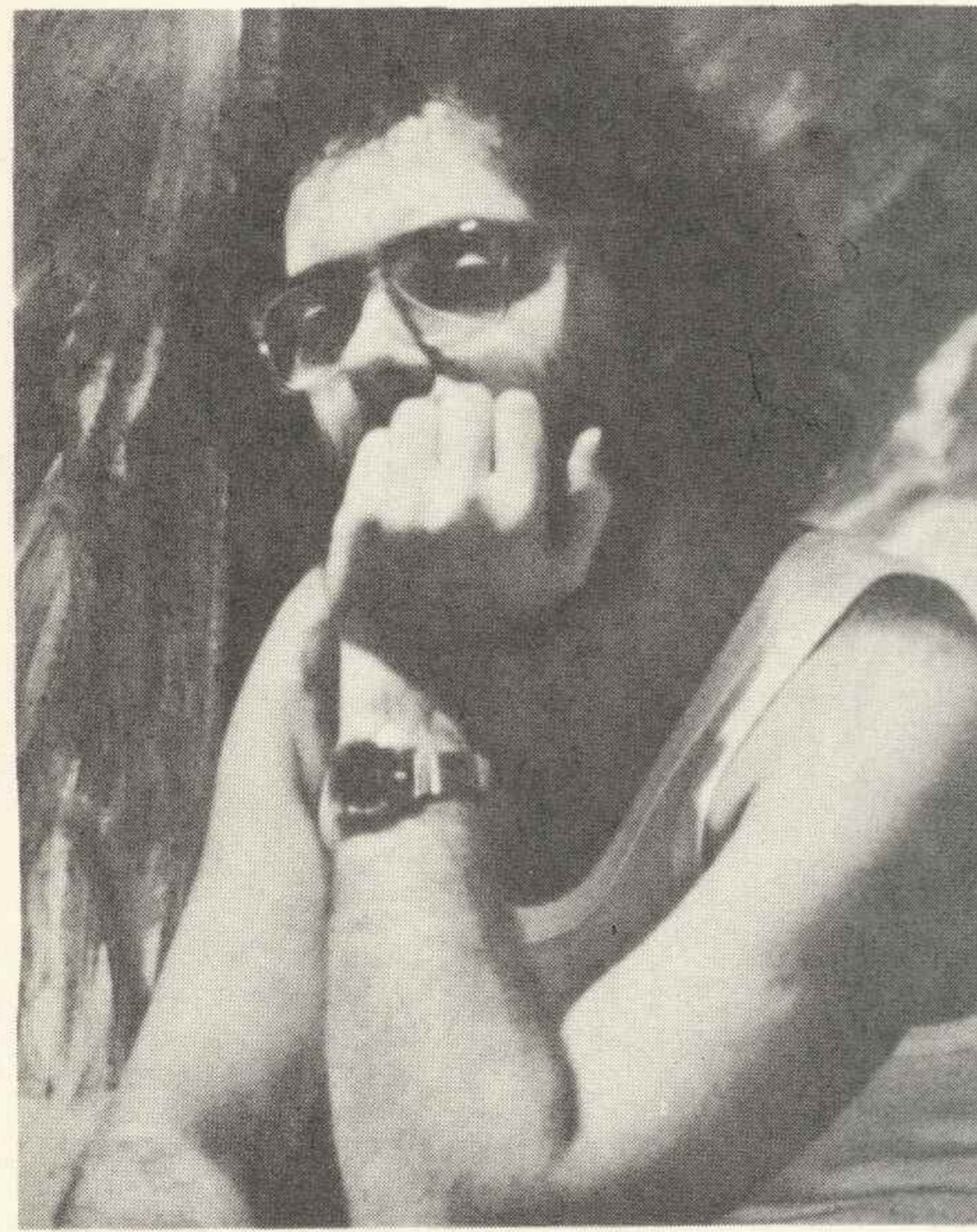
Wojciech Ćwiertniewicz

„Tajniki”, 1985, akryl, płótno, 138×138

Marek Kamiński

ul. Żwirki i Wigury 5 m.5
40-063 Katowice

Urodzony w 1953 roku. Studia w latach 1972-79 w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – Wydział Grafiki w Katowicach.

Wystawy indywidualne:

- 1983 – BWA Katowice
- 1984 – Stara Kordegarda, Warszawa
- 1985 – Program telewizyjny z cyklu „Galeria 37 milionów”
- 1986 – Galeria Stodoła, Warszawa
 - Galeria Wschodnia, Łódź
 - Zakład Remont, Warszawa
- 1987 – Galeria Promocyjna Warszawa.

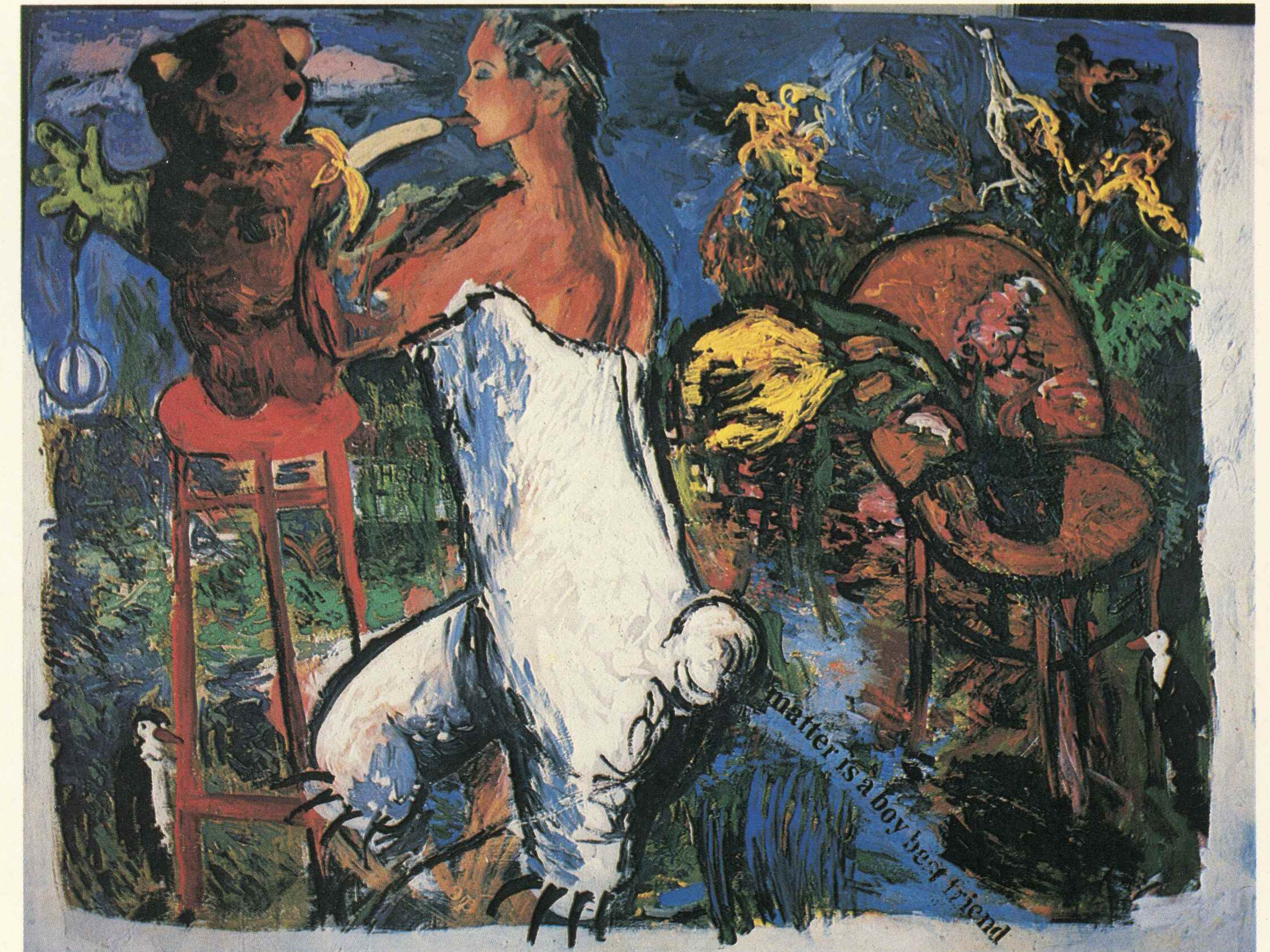
Bez tytułu,
1986, techn. miesz., 180×200

Marek Kamiński

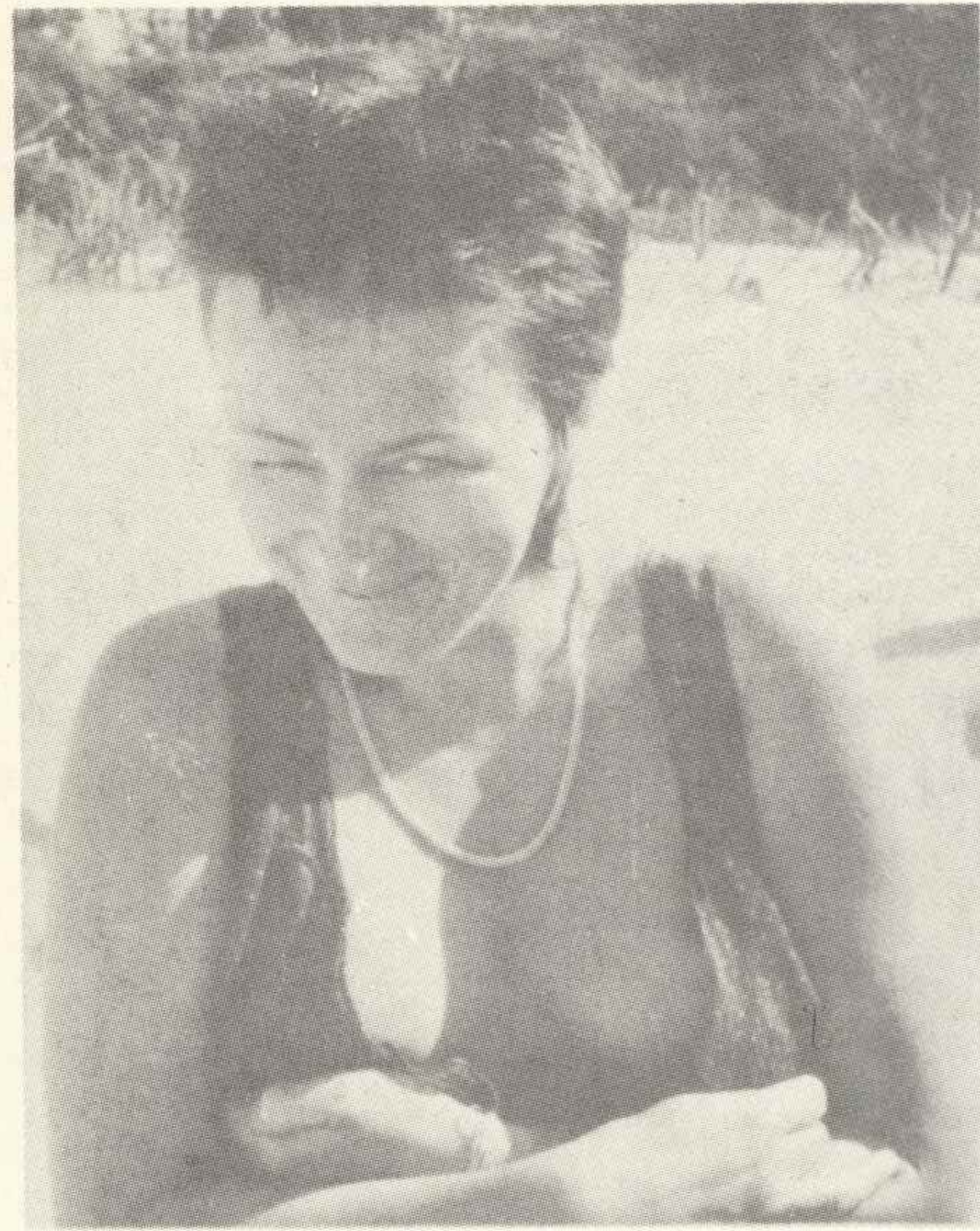
„Dinozaury”, 1986, techn. miesz., 170×200

Bez tytułu, 1987, akryl płótno, 170×220

Maria Katarzyna Koczyk

ul. Brazylijska 3 m. 32
03-996 Warszawa

Urodzona w 1956 roku. Studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1983 roku w pracowni malarstwa prof. S. Gierowskiego. Przed studiami uczyła się prywatnie u prof. Z. Madeyskiego.

Ważniejsze wystawy:

- 1983 – Dyplom, Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Pokaz w Muzeum Sztuki Współczesnej, Munchenglobach
- 1984 – udział w wystawie zbiorowej, Galeria Sztuki ul. Żytnia, Warszawa
- 1986 – Galeria Wieża, Warszawa
 - spotkania parateatralne, scenografia do „Śpiewów indiańskich”, Białystok
- 1986 – „Znajomi Święci” Galeria Wieża, Warszawa

– Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot

1987 – Malarstwo Kobiet, Galeria Dziekanka, Warszawa

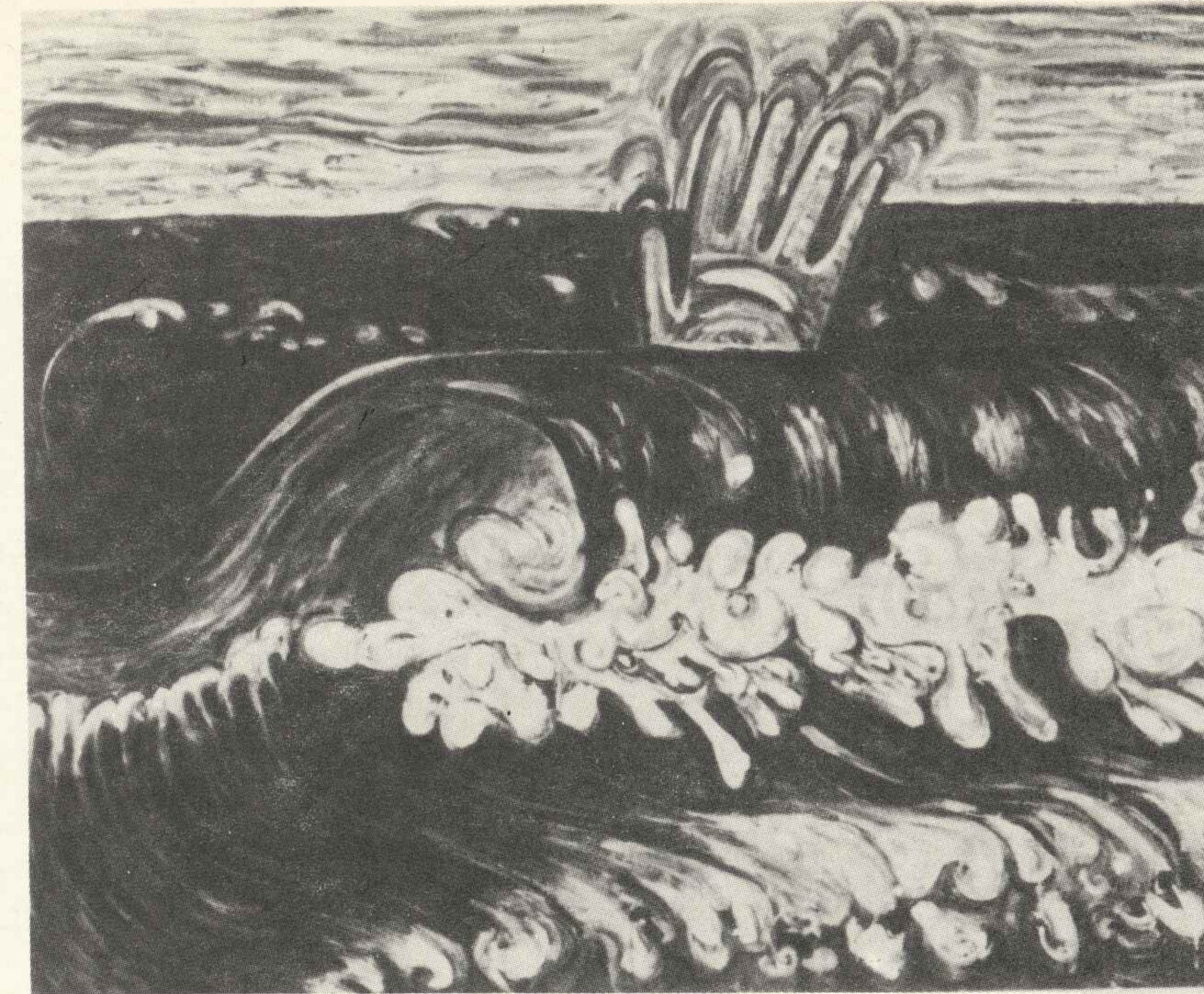
1988 – wystawa indywidualna, Galeria Promocyjna, Warszawa

„Król parku”,
1987, olej płótno, 100×110

Maria Katarzyna Koczyk

„Pozdrowienia z oceanu”,
1987, olej płótno, 140×170

„Święty Mikołaj oddał już ostatni prezent”,
1987, olej, płótno, 90×100

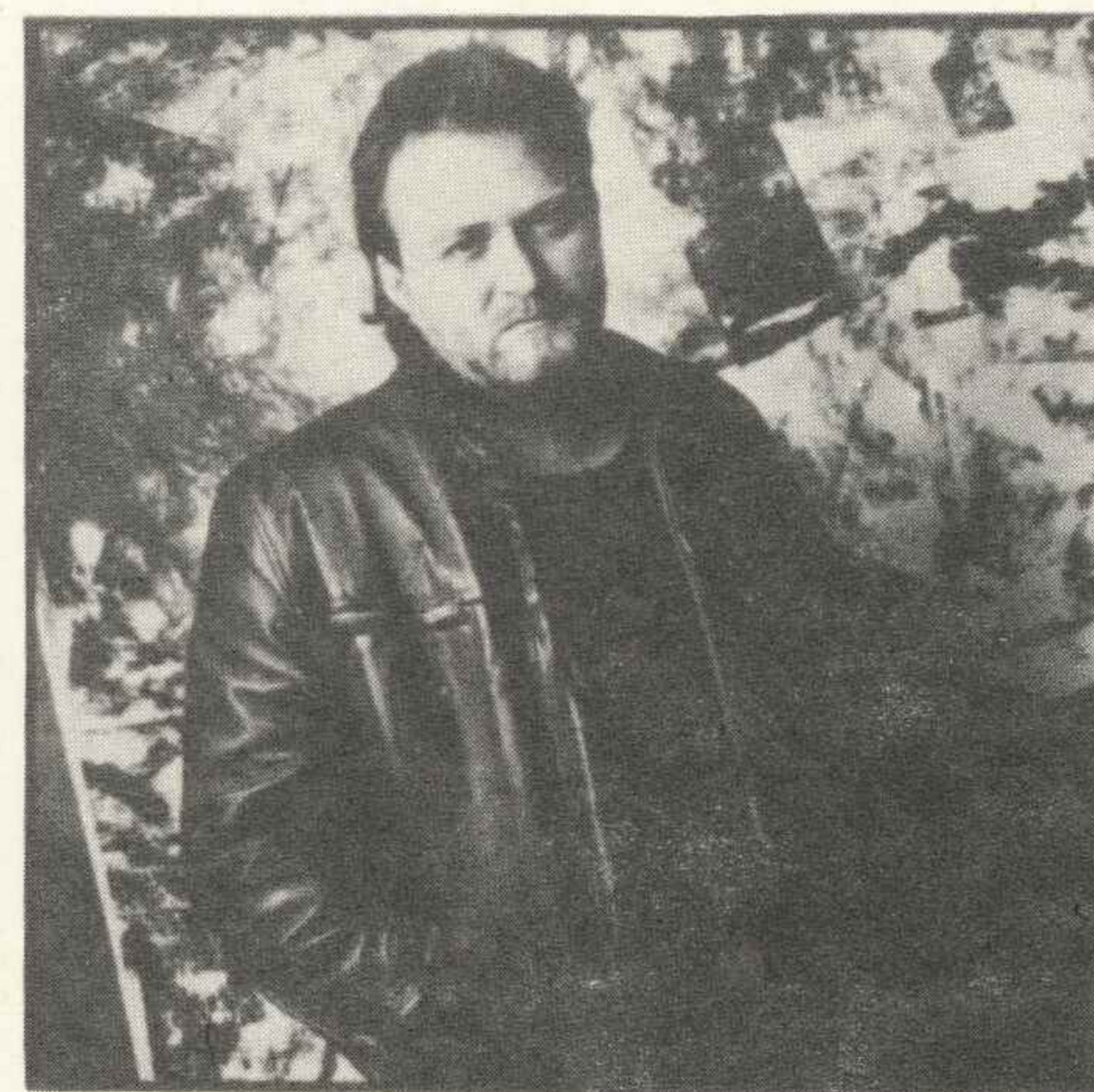
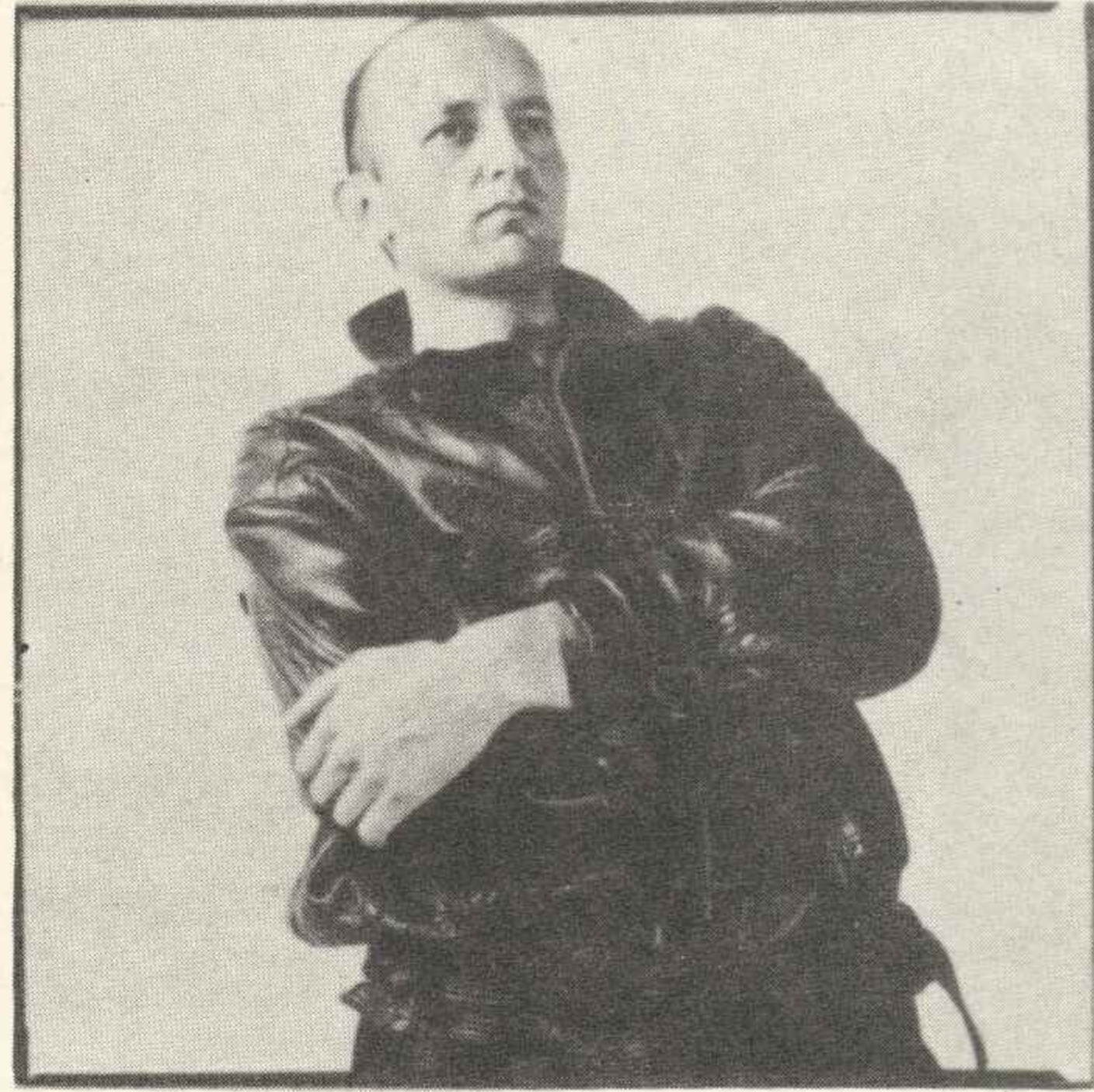

Koło Klipsa

ul. Chwaliszewo 68 m. 6
61-105 Poznań

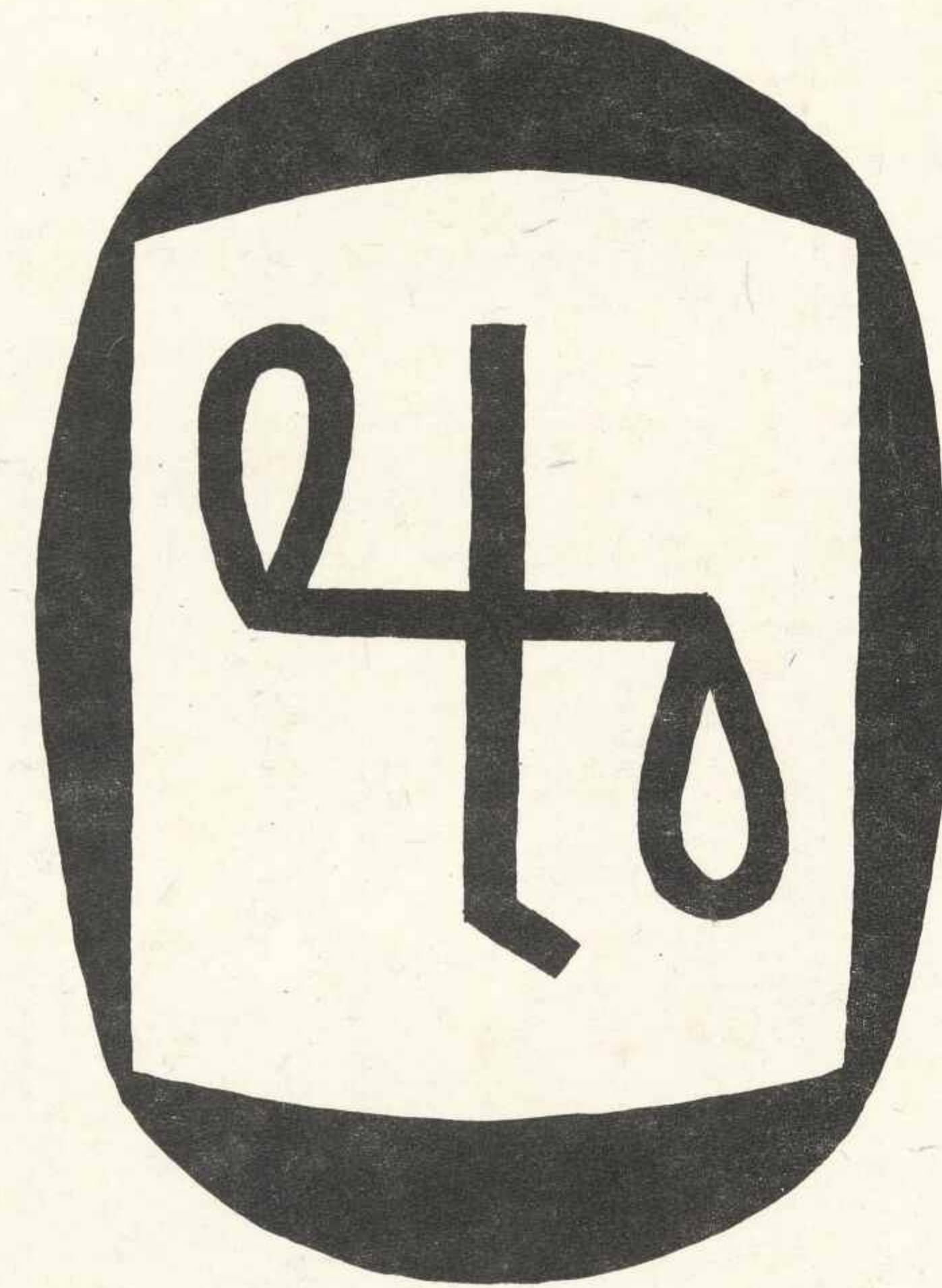
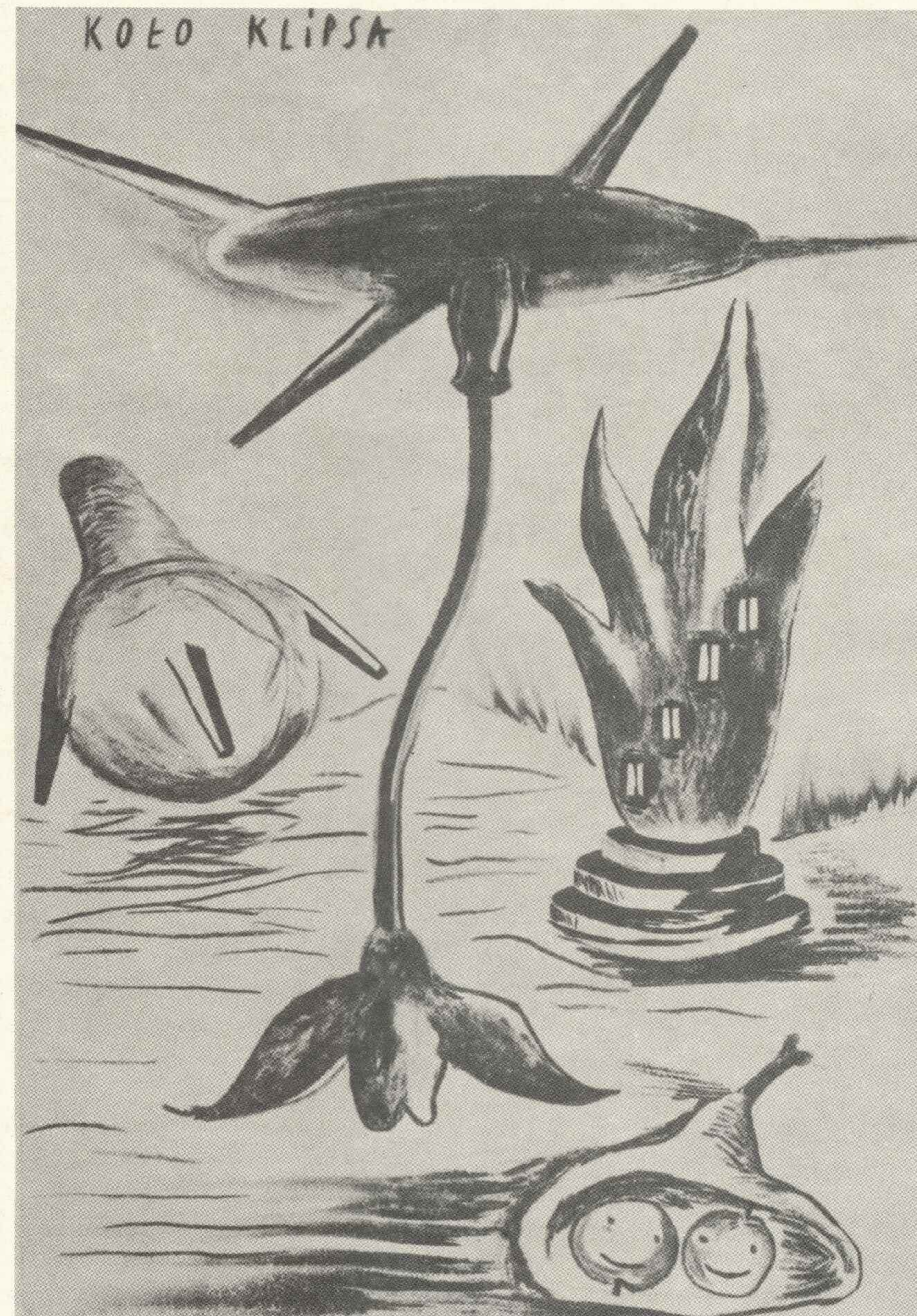
Leszek Knaflewski

Urodzony w 1960 roku. Studia w PWSSP w Poznaniu. Dyplom w 1985 roku z malarstwa.
Krzysztof Markowski
Urodzony w 1957 roku. Studia w PWSSP w Poznaniu. Dyplom w 1984 roku z malarstwa.

Grupa powstała w 1983 roku.
Wystawy:

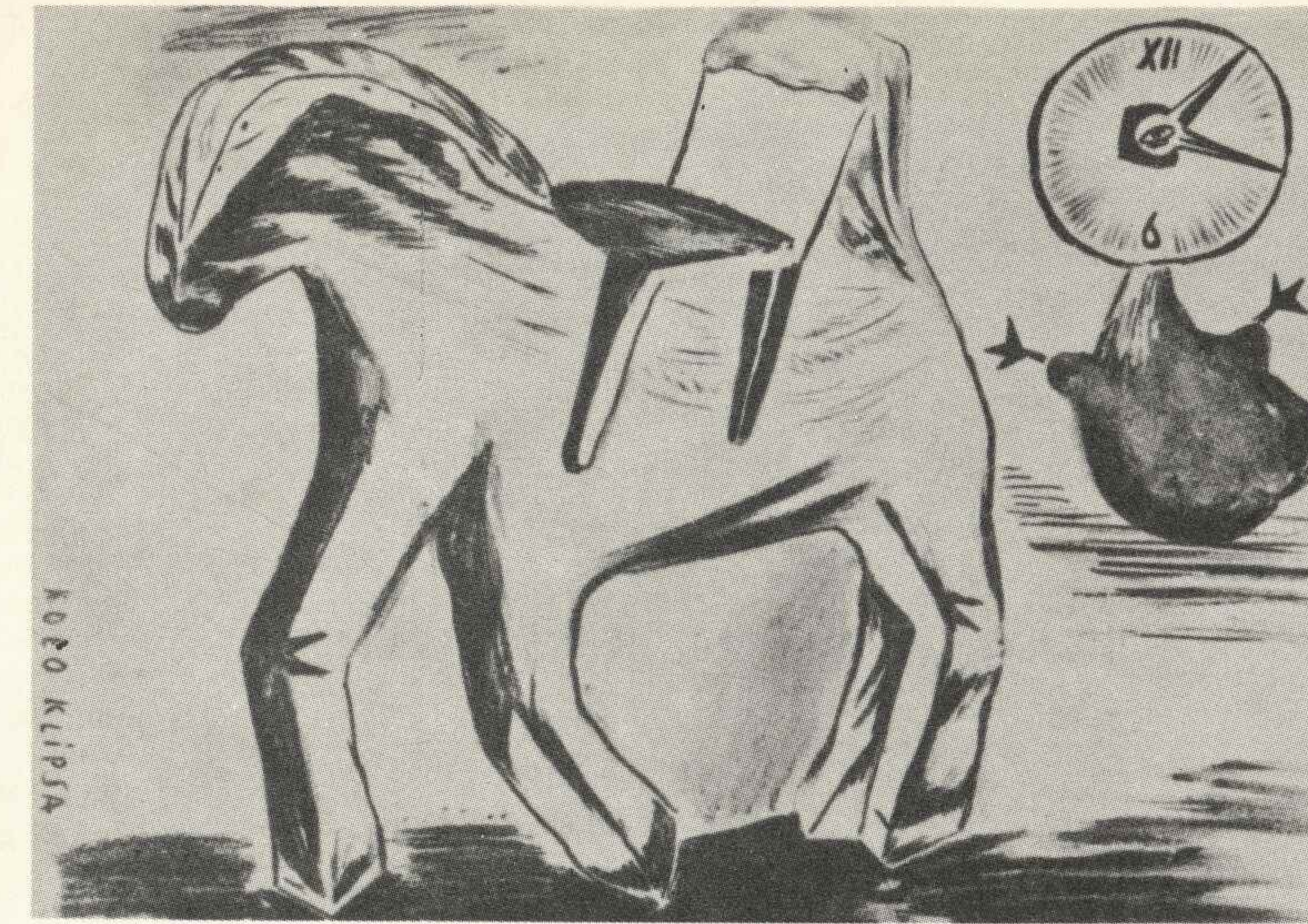
- 1984 – I, V, XII – Galeria Wielka 19, Poznań
- 1985 – Galeria Foksal, Warszawa
 - Galeria Wielka 19, Poznań
 - Galeria BWA, Bydgoszcz
 - Scenografia, Teatr Polski, Poznań
- 1986 – Galeria Wielka 19, Poznań
 - Galeria Krzysztofory, Kraków
 - Galeria BWA, Puławy
 - Scenografia, Teatr Współczesny, Wrocław
 - Galeria BWA, Olsztyn
- 1987 – Galeria BWA, Szczecin
 - Galeria BWA, Lublin
 - Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra
 - Group Art Work – Kassel, RFN

Szkic do instalacji,
1988, ołówek papier, 20×30

Koło Klipsa

Leszek Knaflewski
Krzysztof Markowski

Szkic do instalacji,
1988, ołówek papier, 20×30

Group Art Work, 1987, techn. wł.

Jerzy Kopeć

ul. Poznańska 52 m. 5
60-852 Poznań

Urodzony w 1959 roku. Studia w PWSSP w Poznaniu. Dyplom w 1984 roku w pracowni malarstwa prof. J. Świtki i pracowni rysunku prof. J. Kozłowskiego.

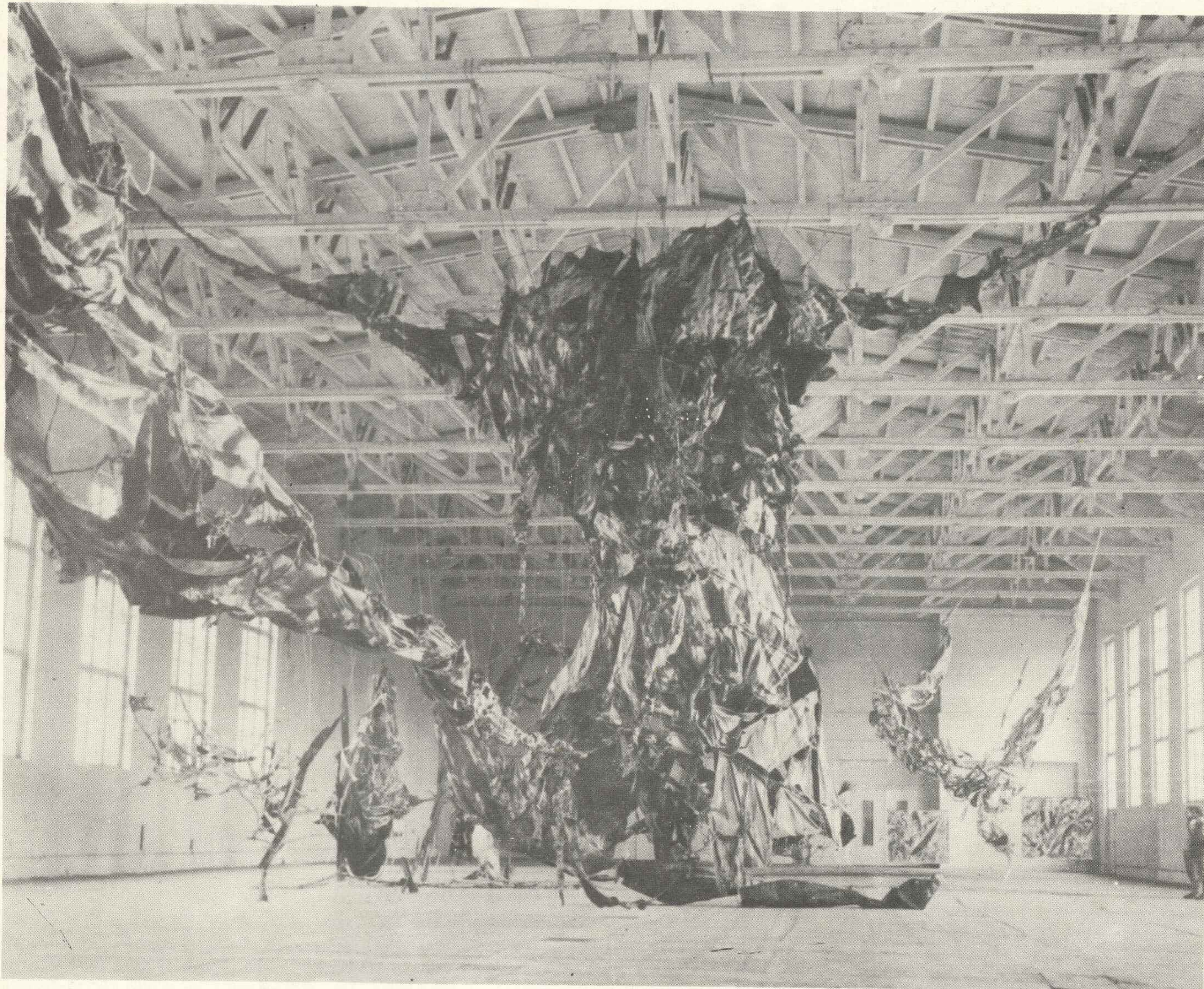
Wystawy indywidualne:

- 1984 – Galeria Akumulatory, Poznań
 - Hala Międzynarodowych Targów Poznańskich, Poznań
 - Galeria Desa, Poznań
- 1985 – Galeria Wielka 19, Poznań
 - Galeria ON, Poznań
 - Galeria RR, Warszawa
- 1986 – Galeria Wielka 19, Poznań
- 1987 – BWA Poznań
 - BWA Kraków
 - BWA Gorzów Wlk.
 - Hala MTP, Poznań
 - Galeria Desa, Poznań

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1985 – W stronę nowego malarstwa, BWA Bydgoszcz
 - Międzynarodowe Triennale Rysunku, Norymberga
- 1986 – Artyści Poznania 1945–85, BWA Poznań
 - Młoda Sztuka Poznania, BWA Poznań
 - Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- 1987 – Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra

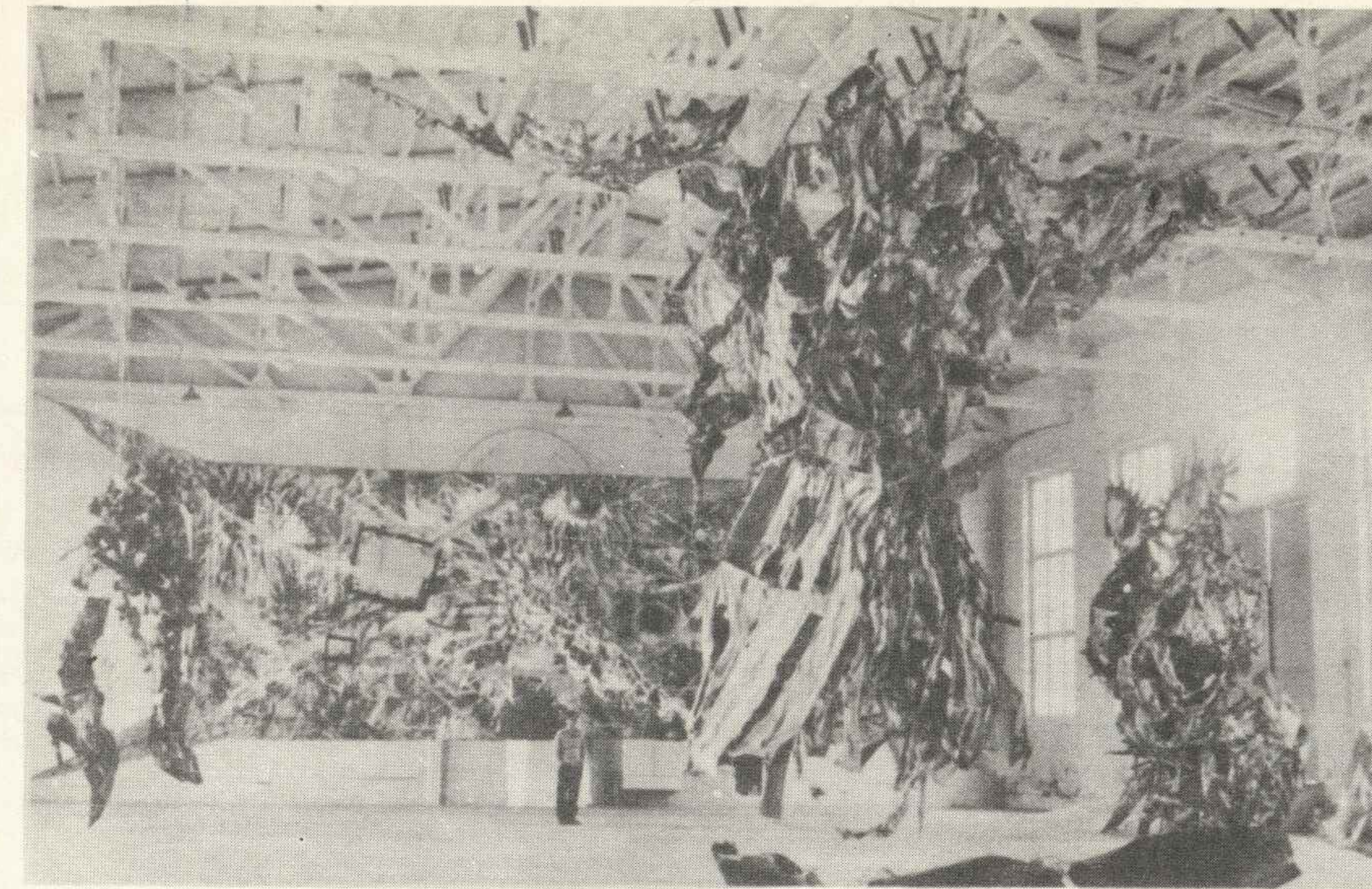
Prace w zbiorach: Muzeum Śląskiego w Katowicach, BWA w Poznaniu oraz prywatnych kolekcjach w Polsce, RFN, Szwecji, USA.

Fragment pokazu indywidualnego,
Hala MTP, Poznań 1987

Jerzy Kopeć

Fragment pokazu indywidualnego,
Hala MTP, Poznań 1987

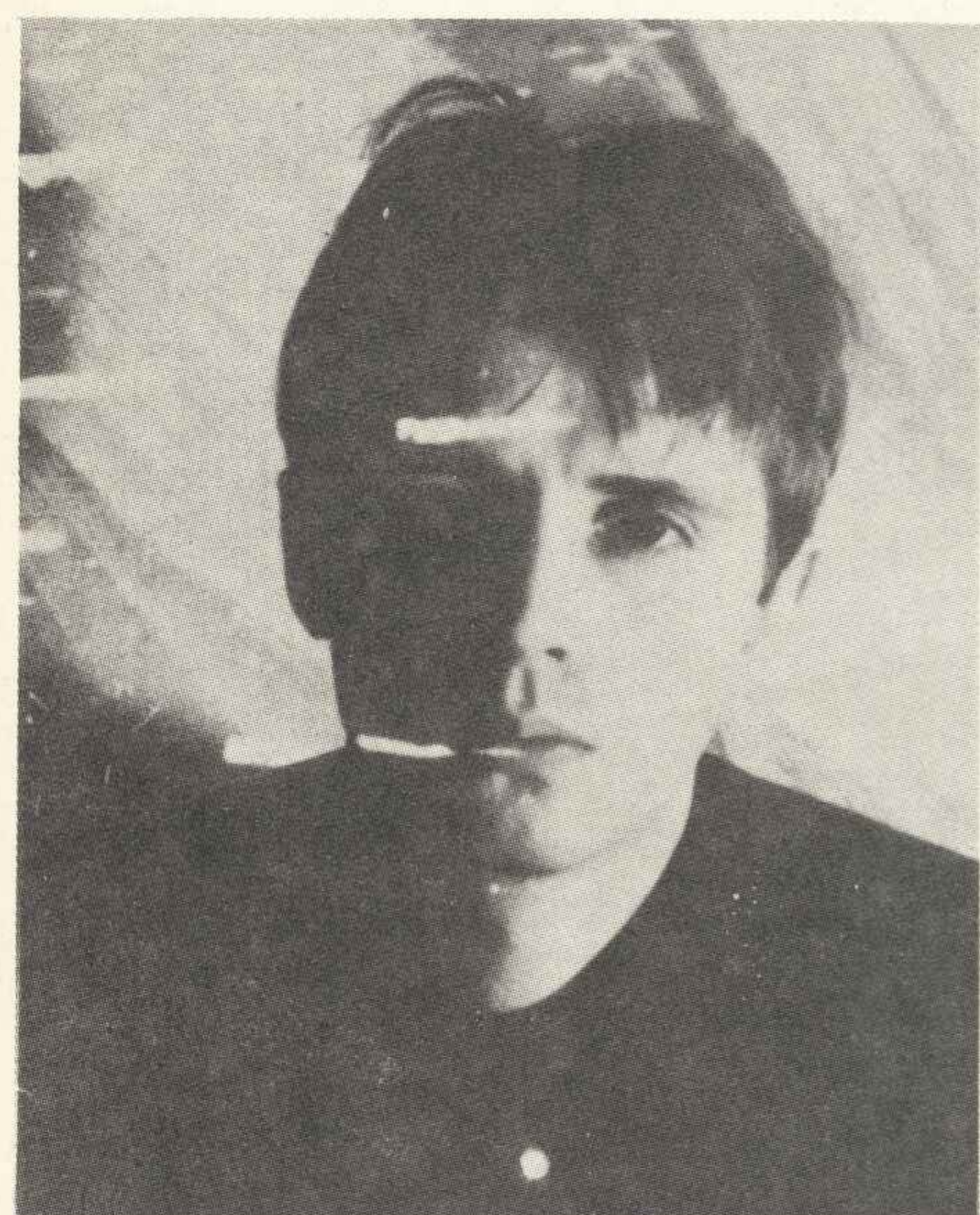

Total, malarstwo,
Galeria Wielka 19, Poznań 1986

Rafał Kostrzewa

ul. Cybisa 4 m. 37
02-784 Warszawa

Urodzony w 1961 roku. Studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1987 roku w pracowni malarstwa prof. T. Dominika.

Udział w ważniejszych wystawach:

1983 - „Chicken Power”, Pracownia Dziekanka, Warszawa

1984 - Pracownia Ryszarda Winiarskiego, Zielona Góra

1985 - Pracownia Ryszarda Winiarskiego, KUL, Lublin

- „Na fuku”, Galeria Stodoła, Warszawa

- Próba wyobraźni, Galeria Działań, Warszawa

1986 - „Salon Sztuk Pięknych”, Galeria Stodoła, Warszawa

- Pracownia R. Winiarskiego, Kunstation Kleinsassen, RFN

1987 - Tuurson de Polen, Galeria Alles voor 12 en 24 volt, Rotterdam

- Rysunek, Galeria Działań, Warszawa (indywidualnie)

- Biennale Sztuki Nowej, BWA Zielona Góra.

1988 - Galeria Promocyjna, Warszawa

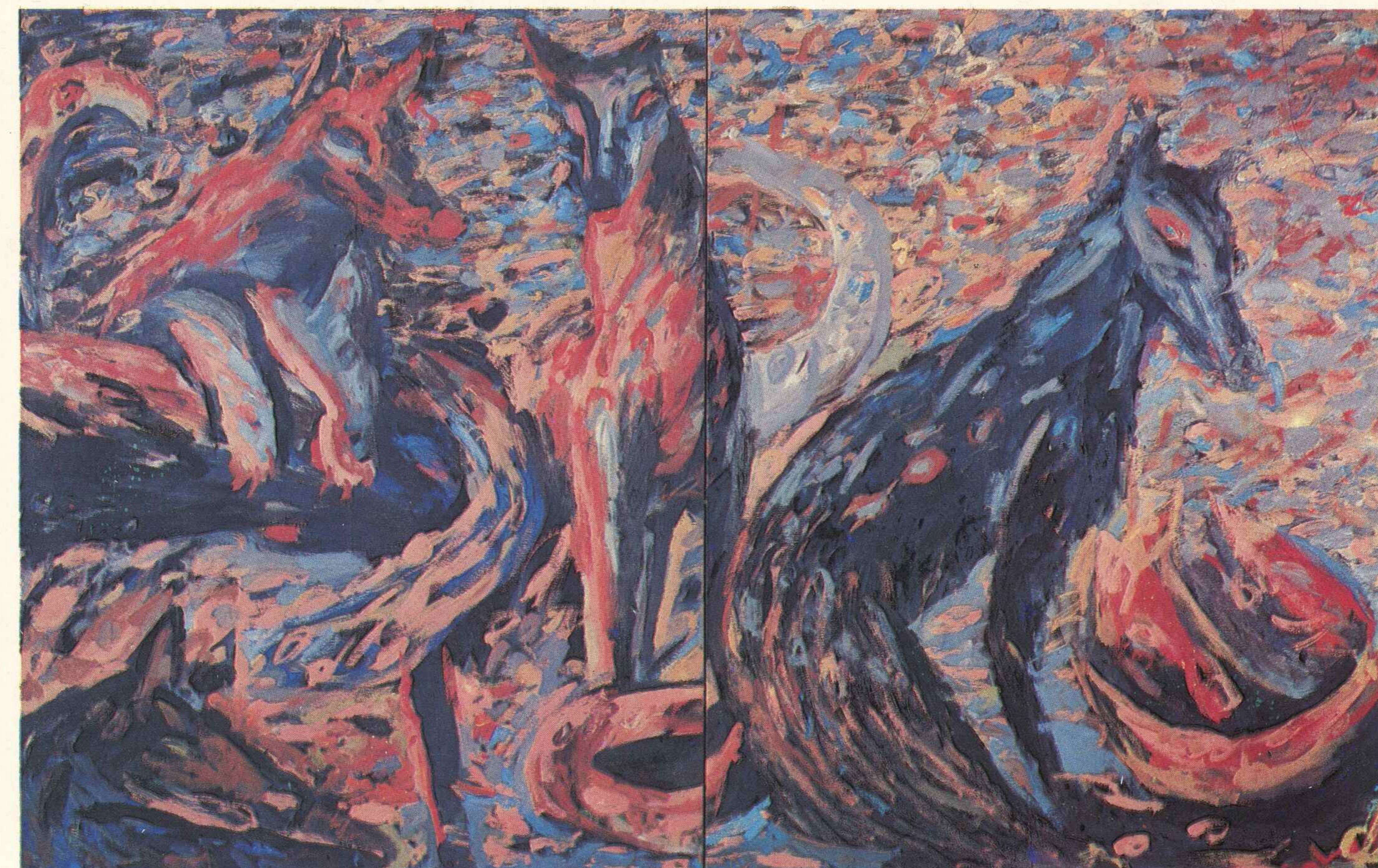

„Na karyje zuba siup”, 1987, olej płótno, 175×270

„Smok Ciulok i Mouses”, 1987,

Rafał Kostrzewa

„Dziki psy Indygo”, 1987, akryl, płótno, 175×270

Mariusz Kruk

ul. Krakowska 17 m. 6
61-889 Poznań

Urodzony w 1953 roku. Studia w PWSSP w Poznaniu. Dyplom w 1982 roku z malarstwa i rysunku. Starszy asystent w pracowni malarstwa. W listopadzie 1983 roku założył grupę „Koło Klipsa”.

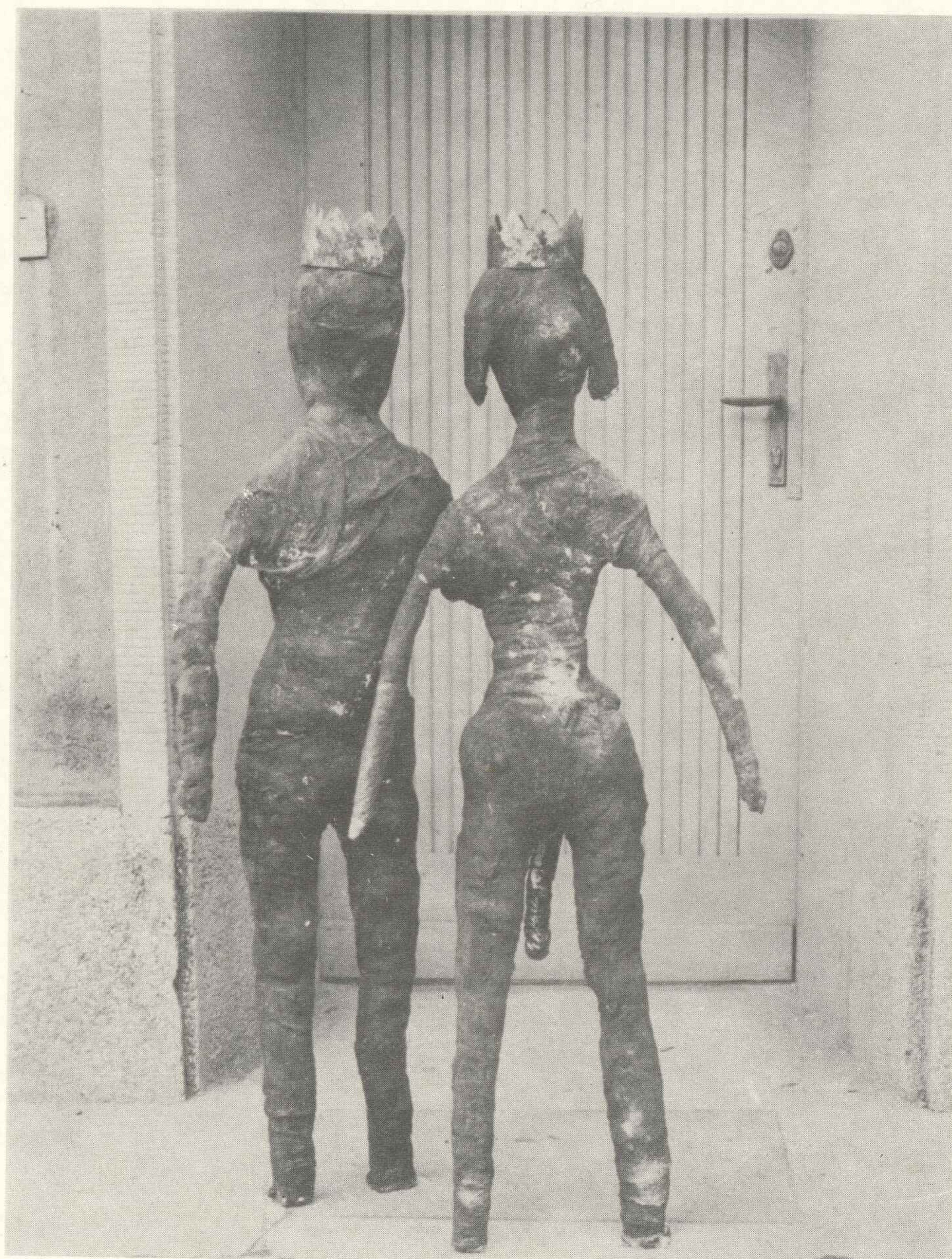
Wystawy Koła Klipsa:

- 1984 – I, V, XII Galeria Wielka 19, Poznań
- 1985 – Galeria Foksal, Warszawa
 - Galeria Wielka 19, Poznań
 - BWA Bydgoszcz
 - Teatr Polski, Poznań
- 1986 – Galeria Wielka 19, Poznań
 - Galeria Krzysztofory, Kraków
- 1986–87 – „Figury i przedmioty”, BWA Puławy, Olsztyn, Szczecin
 - Teatr Współczesny, Wrocław
- 1987 – BWA Lublin

- Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra
- Gruppenkunstwerke, Kassel

Wystawy indywidualne:

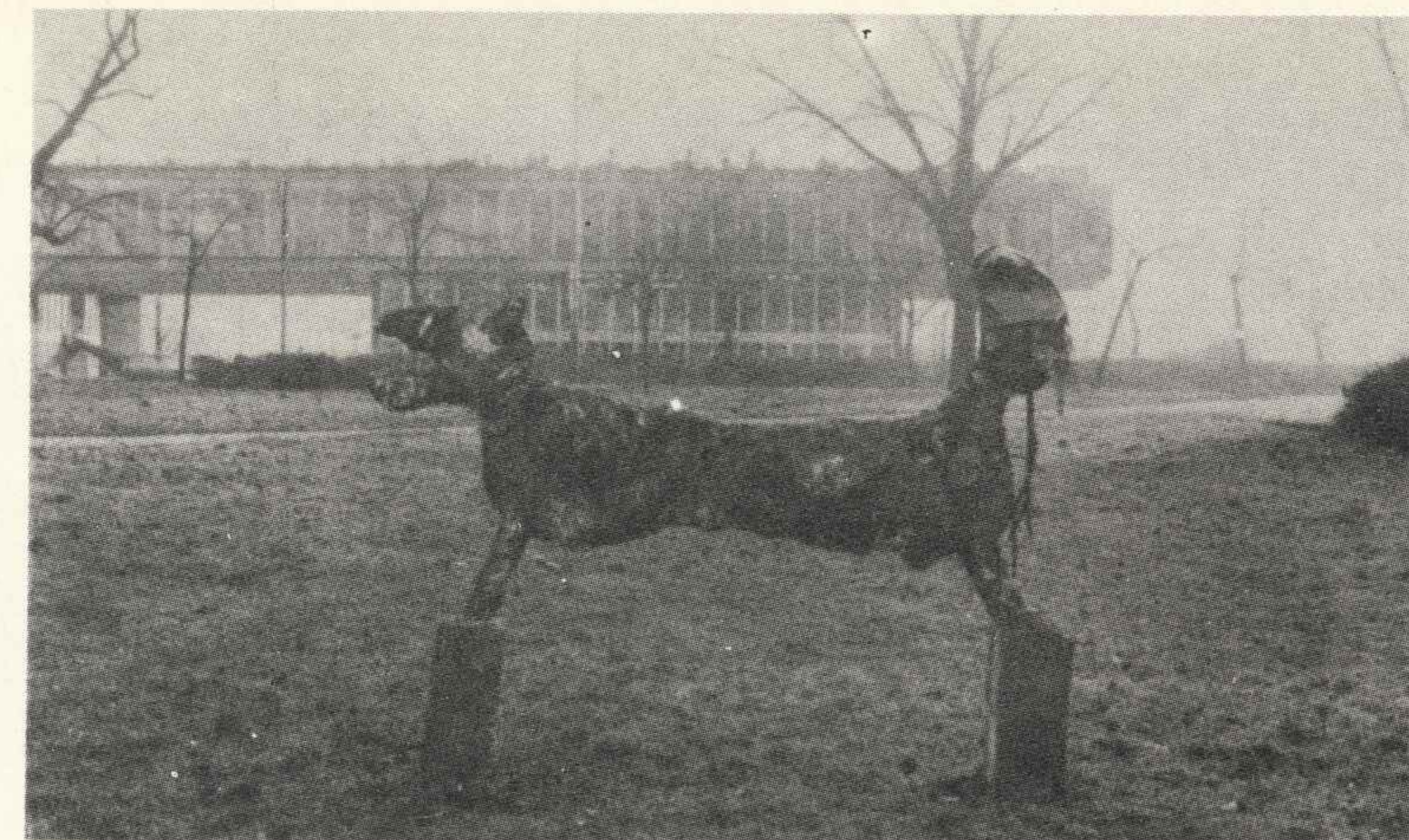
- 1983 – „Zdarzenia”, Galeria Akumulatory, Poznań
 - 1984 – Galeria Krzysztofory, Kraków
 - 1986 – PASTELE, Galeria Obraz, Poznań
- Udział w wystawach zbiorowych:
- 1982 – Jeune Expression, Paryż
 - 1986 – wystawa malarstwa polskiego na Festiwalu Sztuki w Edynburgu

Bez tytułu, 1987, techn. wł., wys. 80

Mariusz Kruk

Bez tytułu, 1987, techn. wł. wys. 80

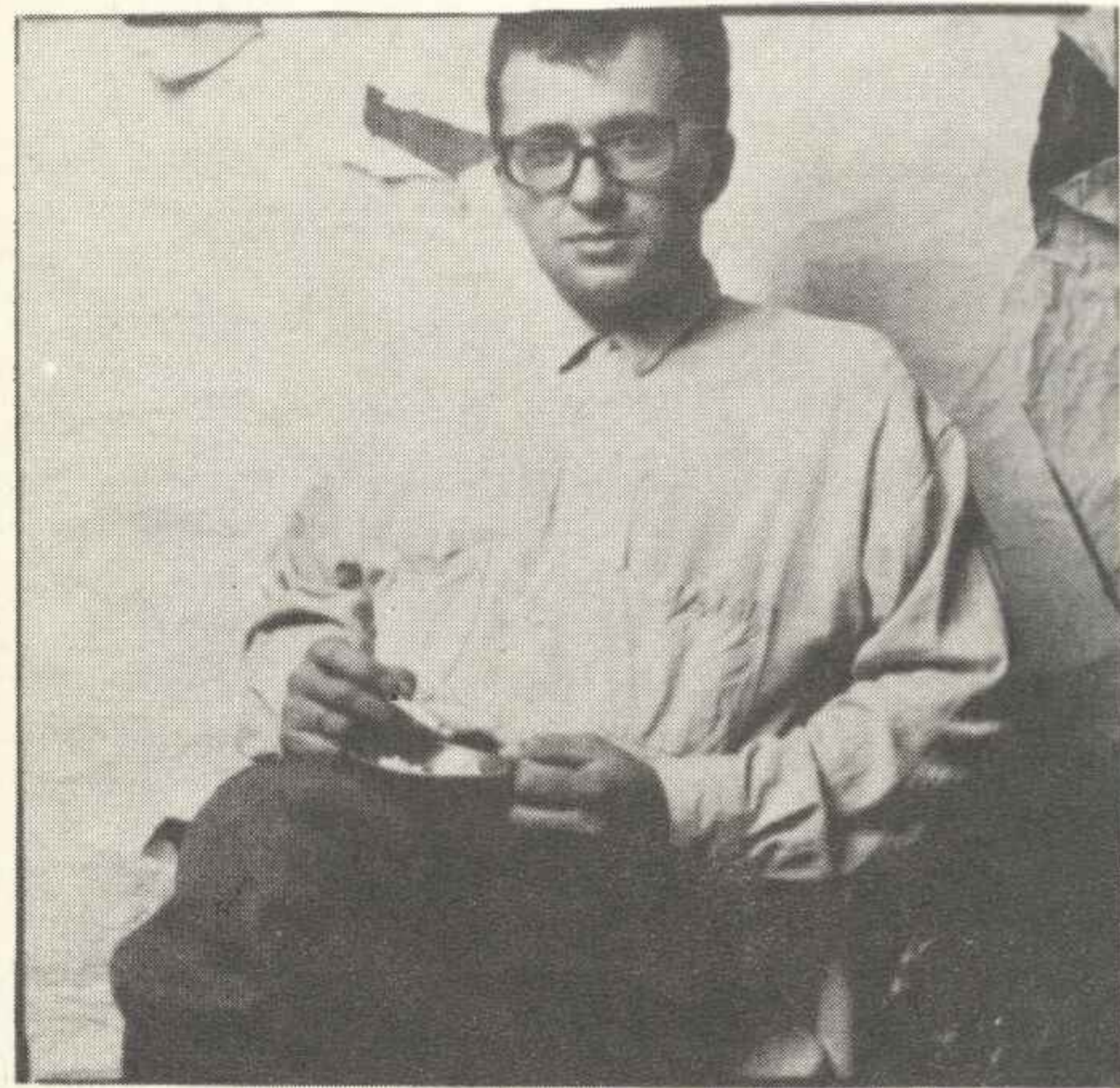

Bez tytułu, 1987, techn. wł., wys. 3,5

Piotr Kurka

ul. Wodna 13 m. 10/11
Poznań

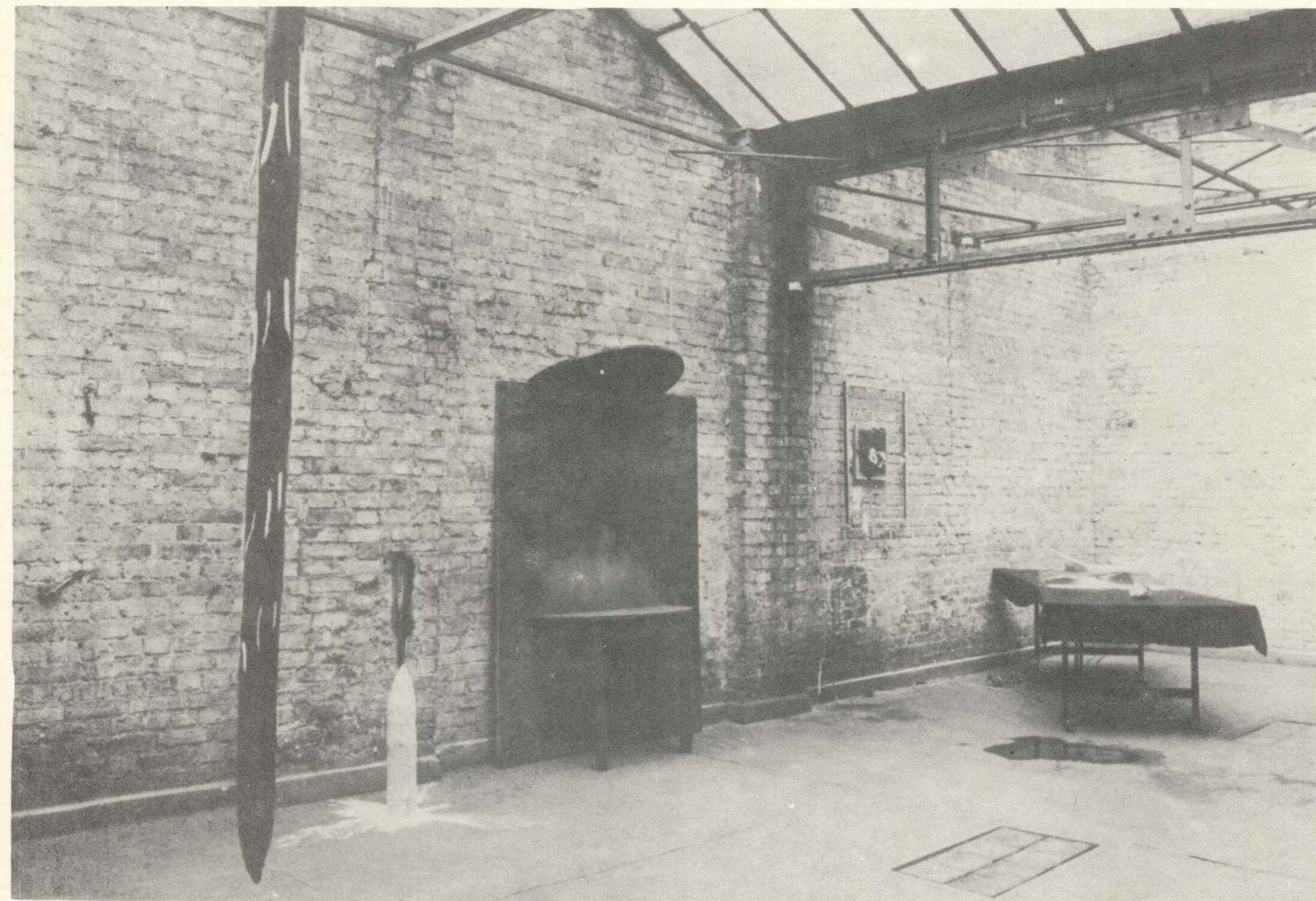
Urodzony w 1958 roku. Studia w PWSSP w Poznaniu w pracowni malarstwa prof. J. Kałuckiego.

Wystawy indywidualne:

- 1985 – „Flogiston”, Galeria Wielka 19, Poznań
- „Deszcz”, Galeria Wielka 19, Poznań
- 1986 – „Morze” (instalacja), Galeria AT, Poznań
- 1987 – „Z głębi serca” (instalacja i prezenty od Neue Bieriemiennost), Galeria Wielka 19, Poznań
- „Ilustracje albo wiersze”, Galeria ON, Poznań

Udział w wystawach zbiorowych:

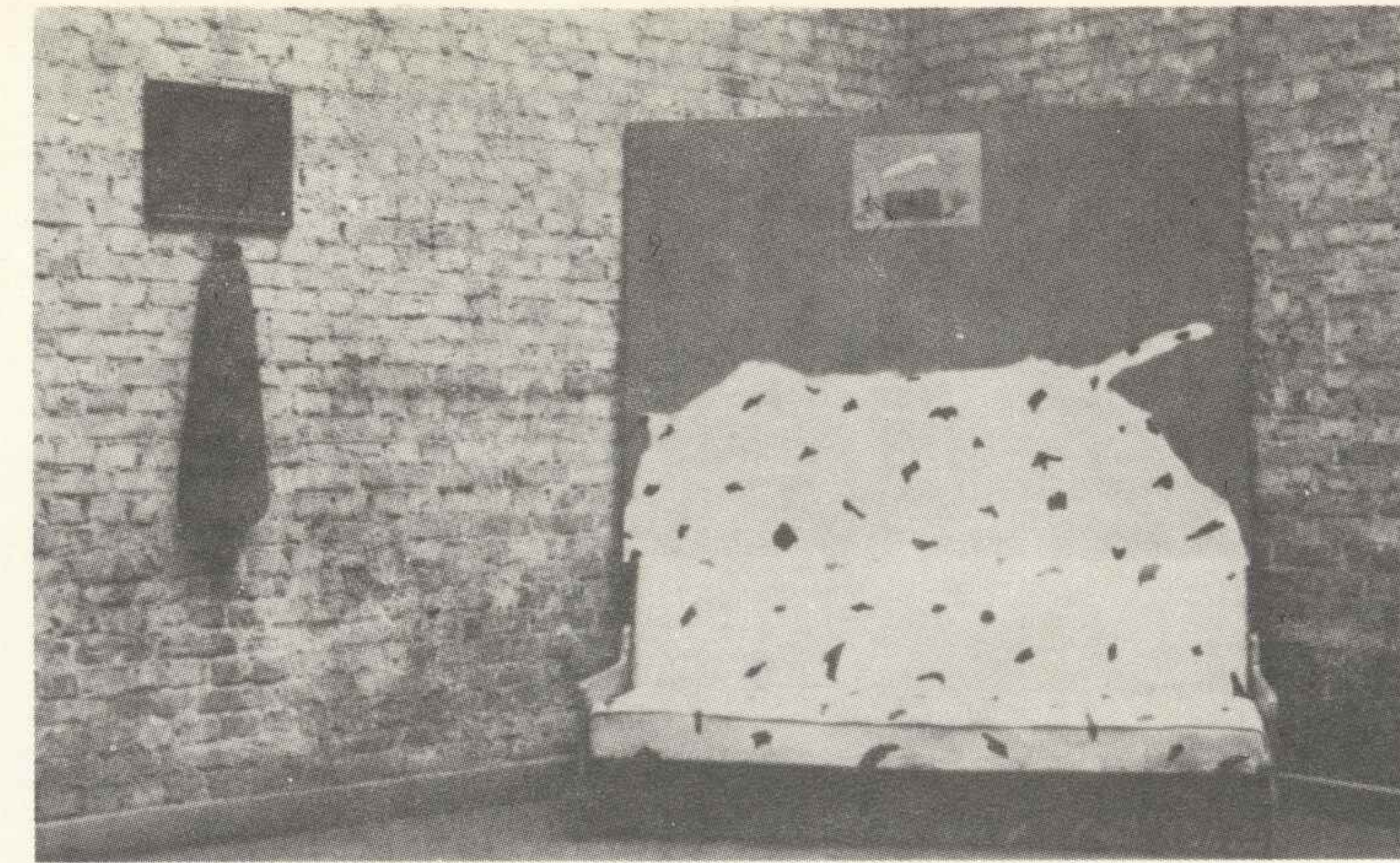
- 1982–83 – Jeune Expression, Paryż
- 1984 – Galeria Wielka 19, Poznań
- 1985 – Muzeum Narodowe, Poznań
- 1986 – Młoda Sztuka Poznania, BWA Poznań
- Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- Junge Kunst aus Poznań, Galeria Hanower
- XI Międzynarodowe Biennale Plakatu, Warszawa
- International Post Contest Poster Exhibition, Nowy Jork
- 1987 – Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra
- „Co słyszc” d. Zakłady Norblina, Warszawa

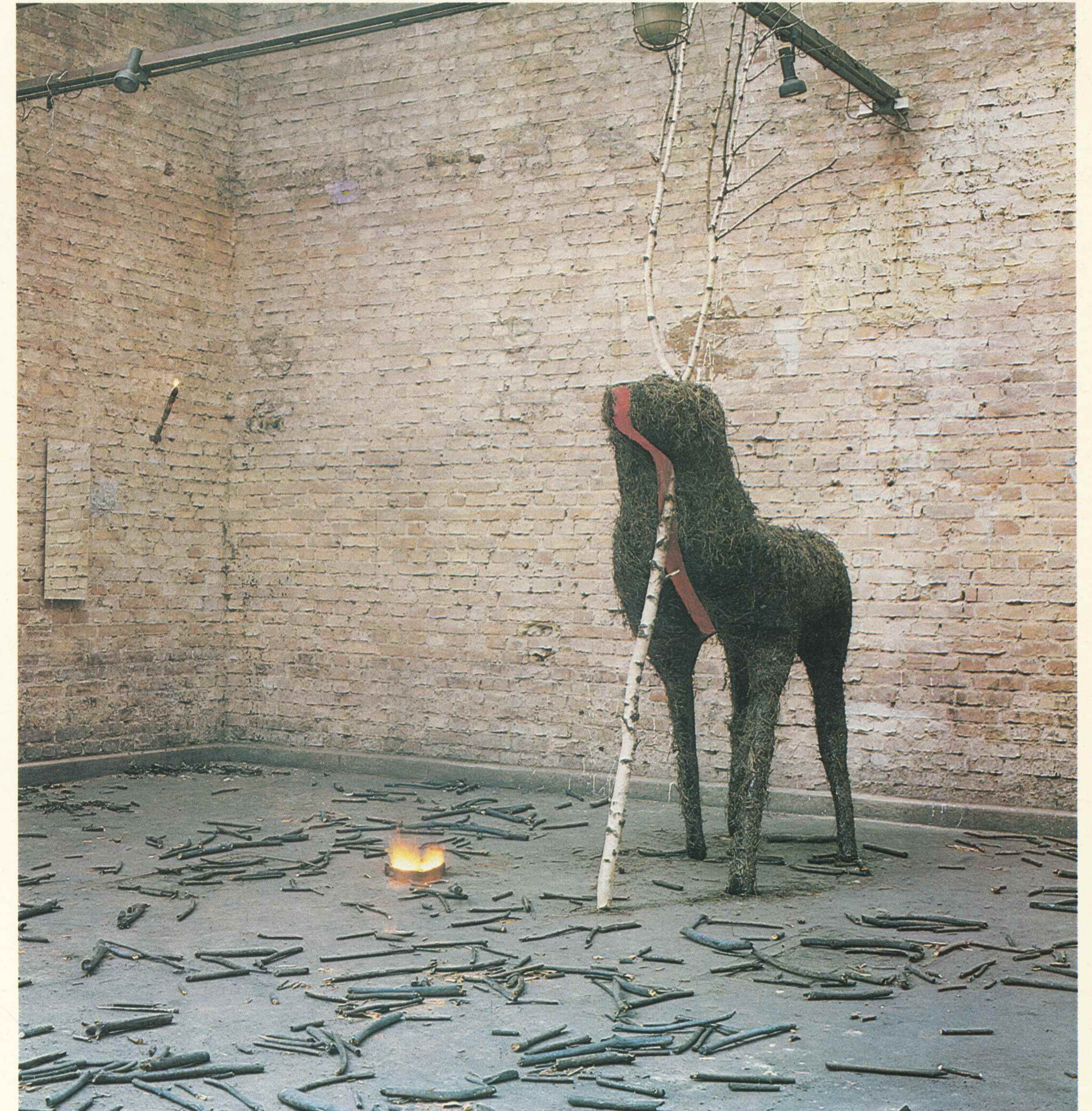
„Flogiston”, instalacja, 1987, techn. wł.

Piotr Kurka

„Flogiston”, instalacja, 1987, techn. wł.

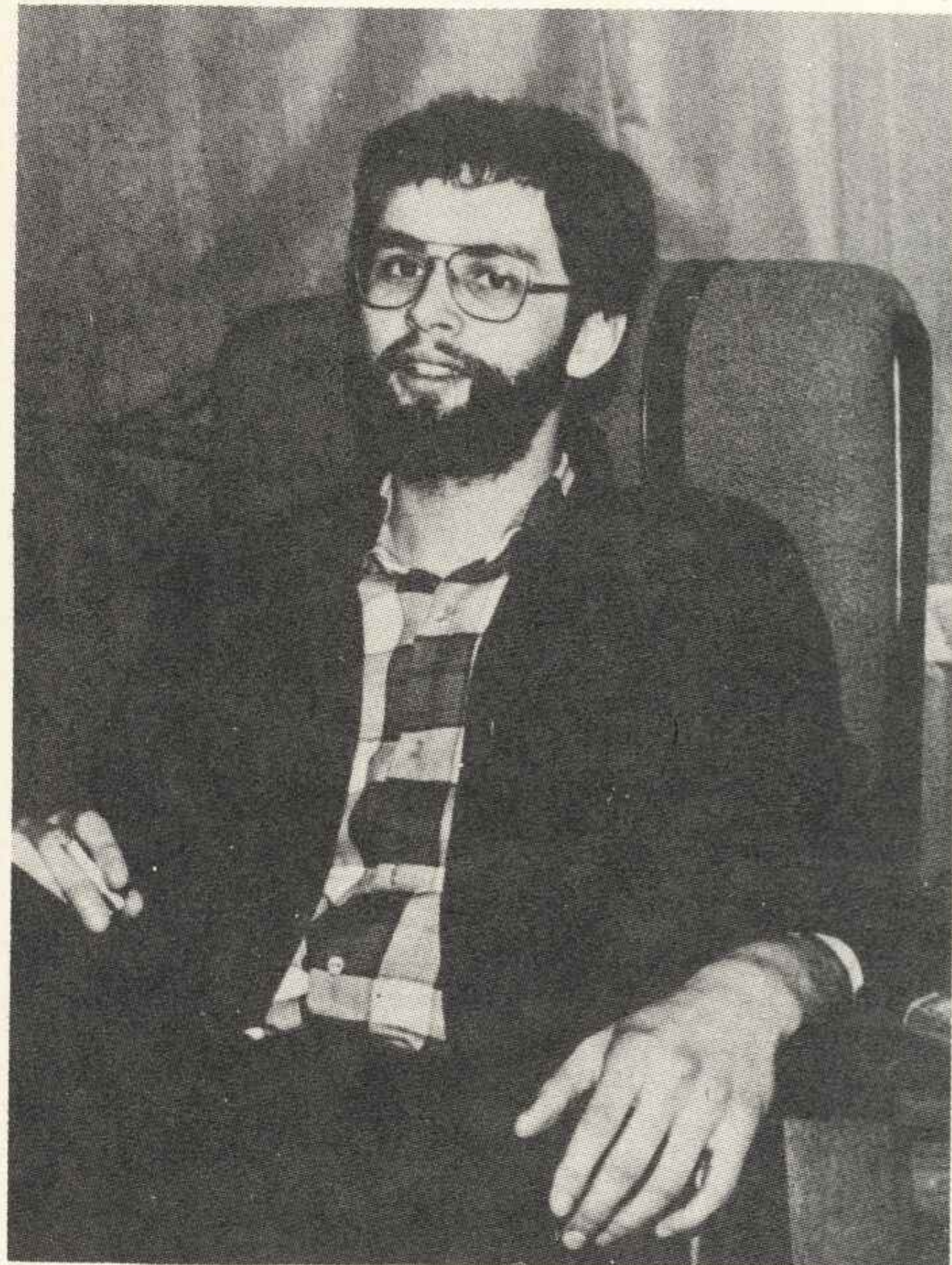

Fragment instalacji, techn. wł., Galeria Wielka 19, Poznań 1987

Sławomir Marzec

ul. Błońskiego 5
20-734 Lublin

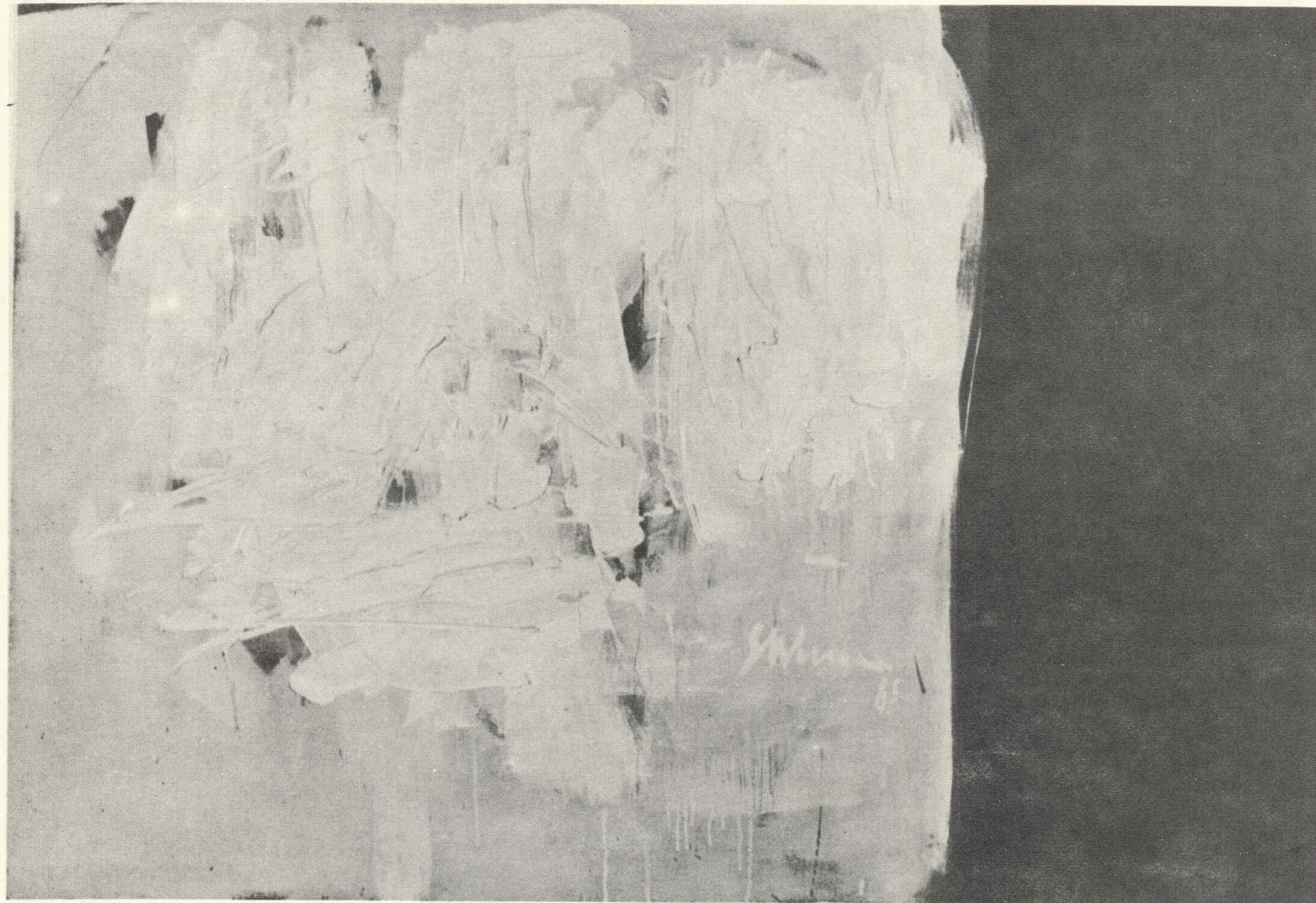
Urodzony w 1962 roku. Studia w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom w 1986 roku na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. prof. S. Gierowskiego i R. Winiarskiego.

Wystawy indywidualne:

- 1983 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
- 1984 – Studio Kontakt, Poznań
 - Galeria Sztuki Współczesnej, Warszawa
- 1985 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Galeria Sztuki Współczesnej, Warszawa
 - Galeria PO, Zielona Góra
- 1986 – Galeria PO, Zielona Góra
 - Galeria BWA, Biała Podlaska

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1985 – Galeria EI, Elbląg
 - Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra
- 1986 – Kunststation, Kleinsassen, RFN
- 1987 – Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra

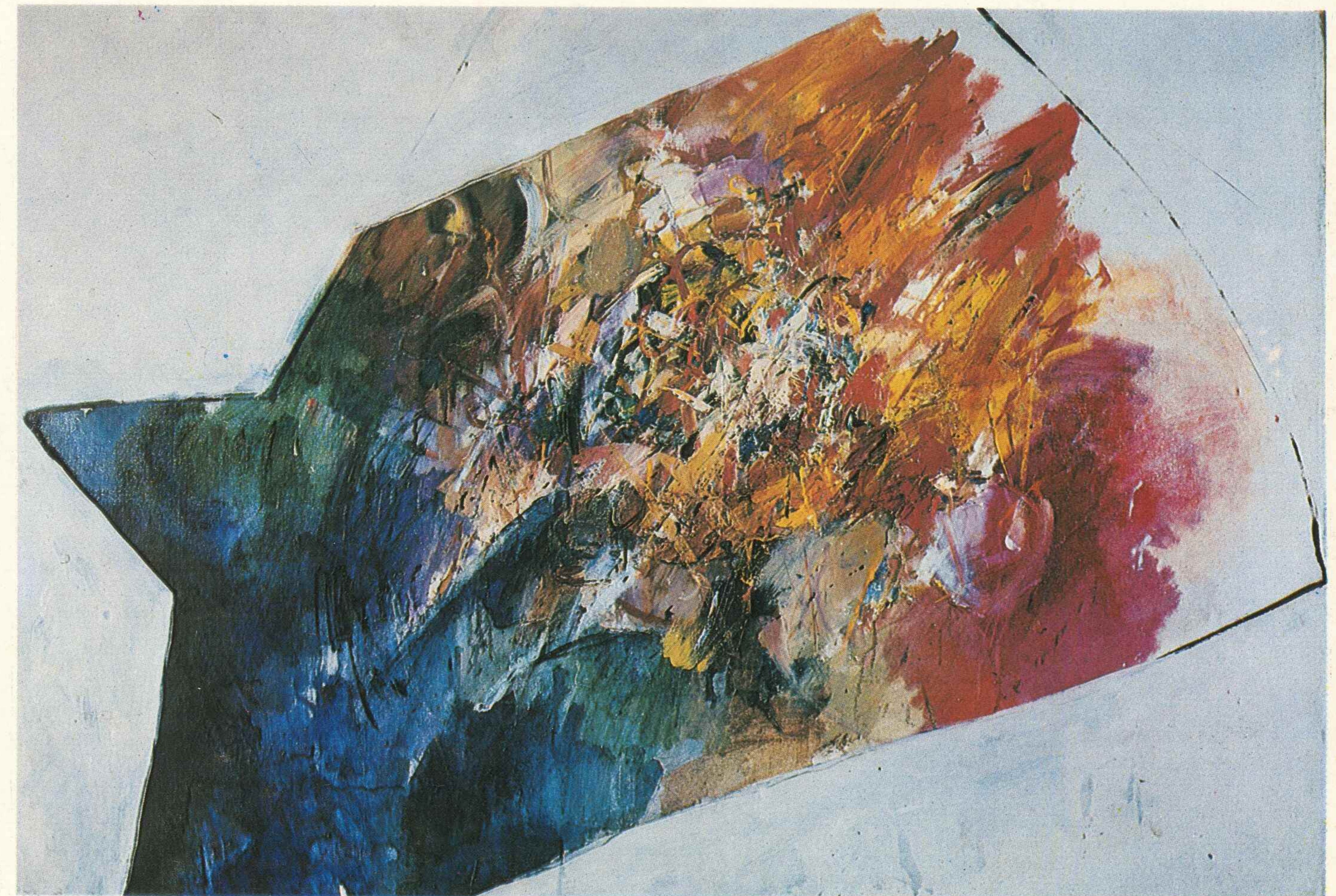

Bez tytułu, 1985, olej płótno, 90×130

Sławomir Marzec

Bez tytułu,
1985, olej płótno, 90×130

Bez tytułu, 1985, olej płótno, 90×130

Gabriela Miłowska

ul. Małej Łąki 23 m. 3
Warszawa-Ursynów

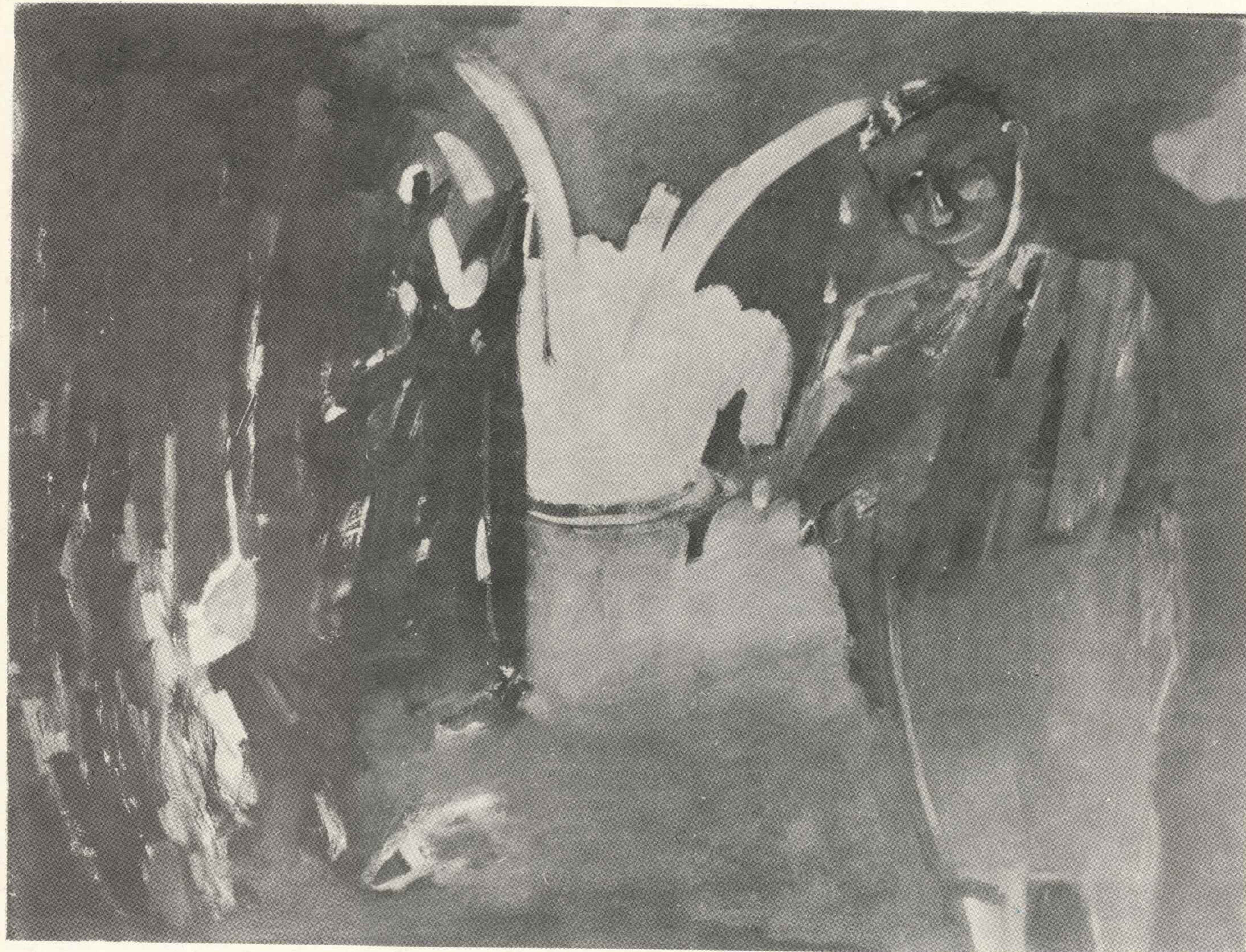

Urodzona w 1955 roku. Studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1982 roku w pracowni malarstwa prof. J. Tarasina.

Ważniejsze wystawy:

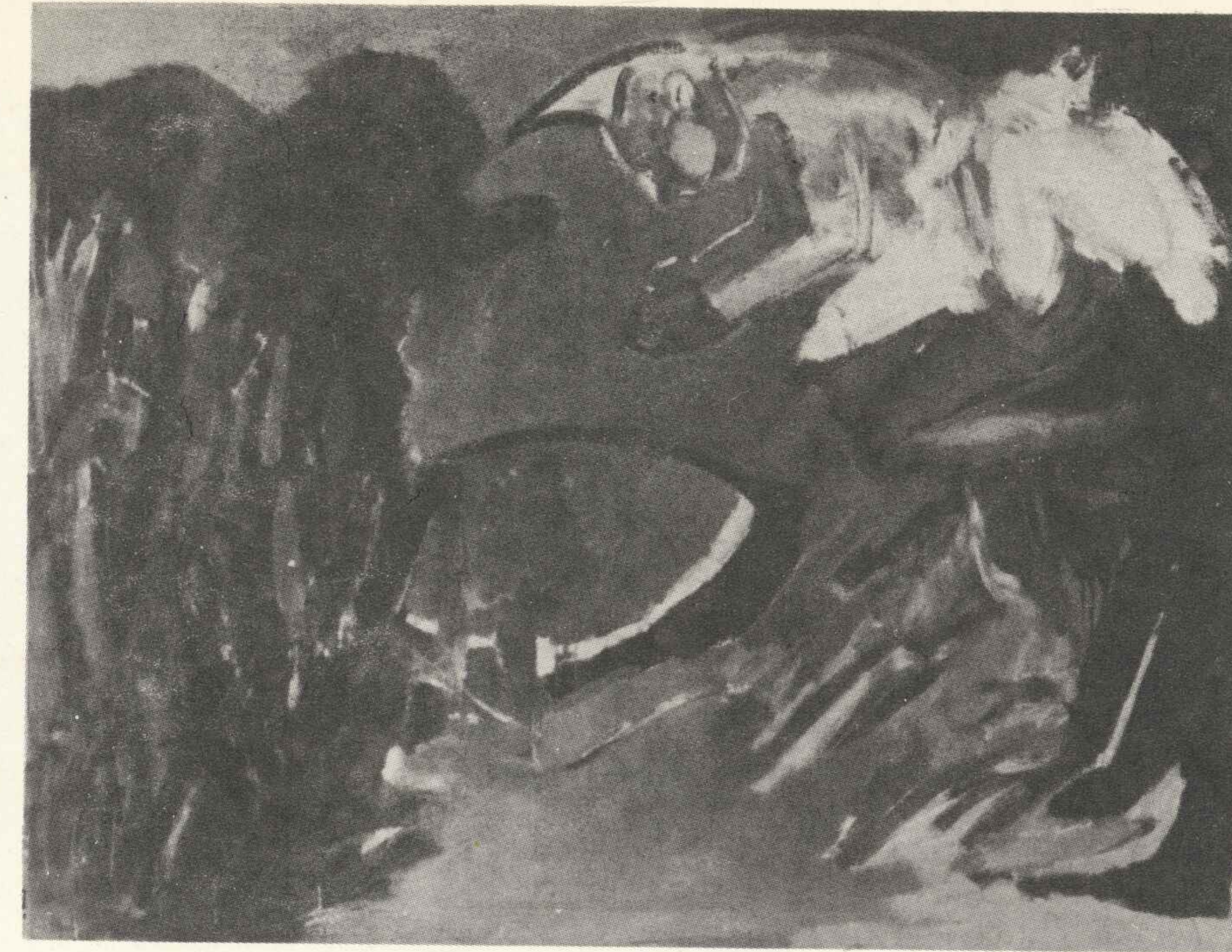
- 1985 – Galeria Zapiecek, Warszawa
 - Dom Sztuki Użytkowej, Essen, RFN
 - Galeria BWA, Lublin
- 1986 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
- 1987 – Galeria Trans, Szczecin
- 1988 – Galeria Młodych, Warszawa

Prace w zbiorach prywatnych w Polsce, RFN, Francji, Danii, Szwecji, Kanady.

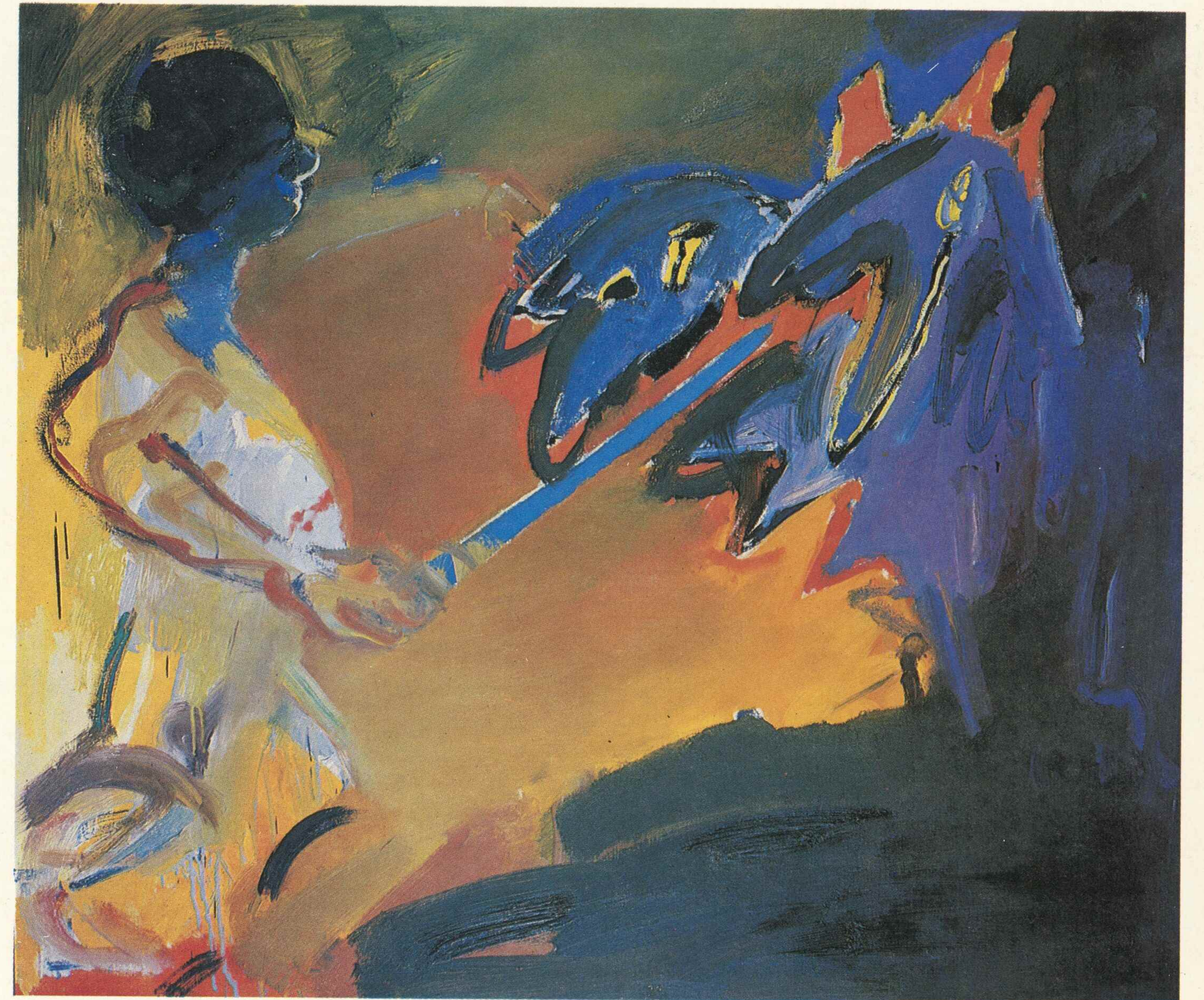

„Indianka”, 1987, olej płótno, 100×130

Gabriela Miłowska

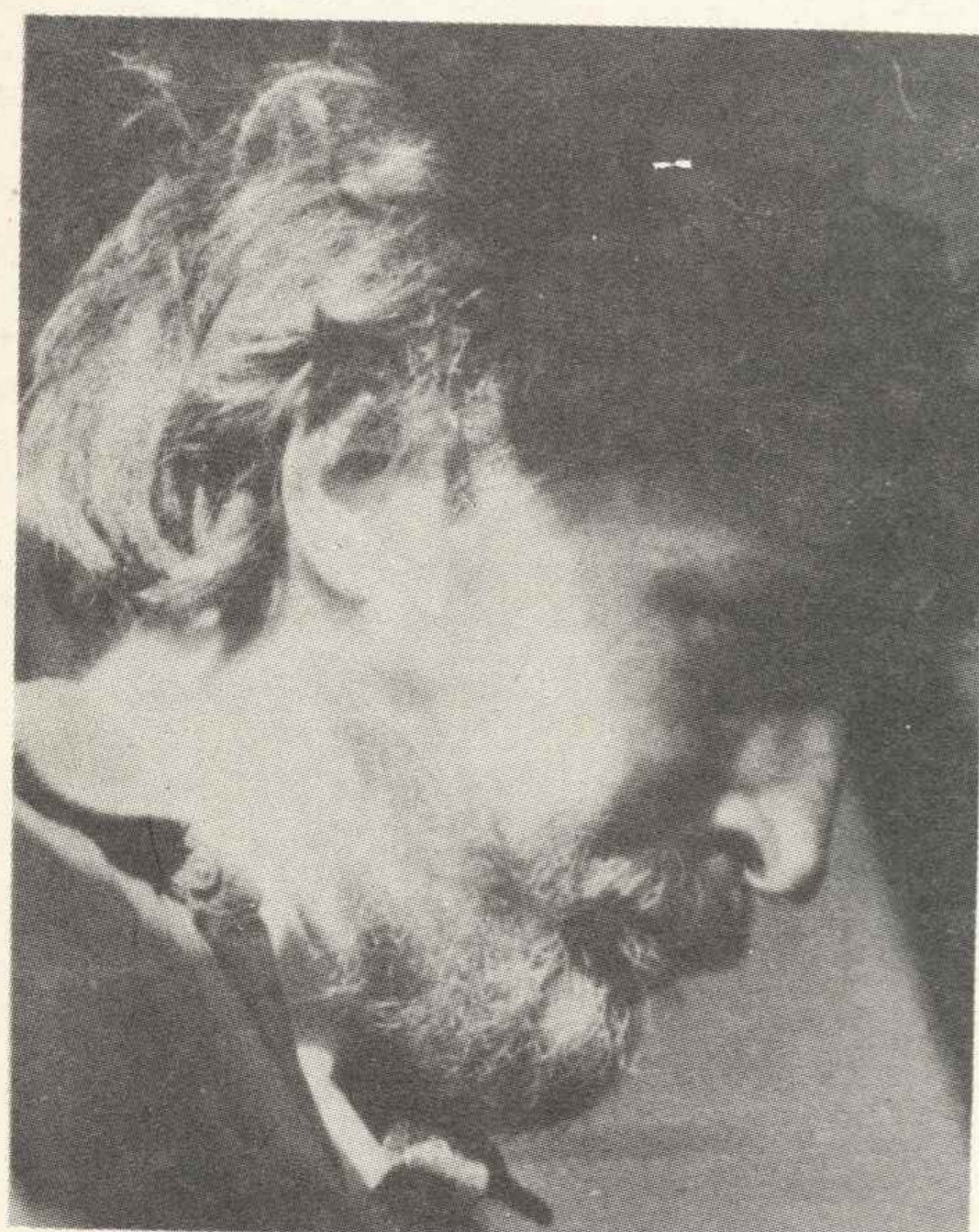
„Źródło”, 1987, olej płótno, 100×130

„Święty Jerzy”, 1987, olej płótno, 100×110

Eugeniusz Minciel

Al. Lipowa 19 m. 22
53-124 Wrocław

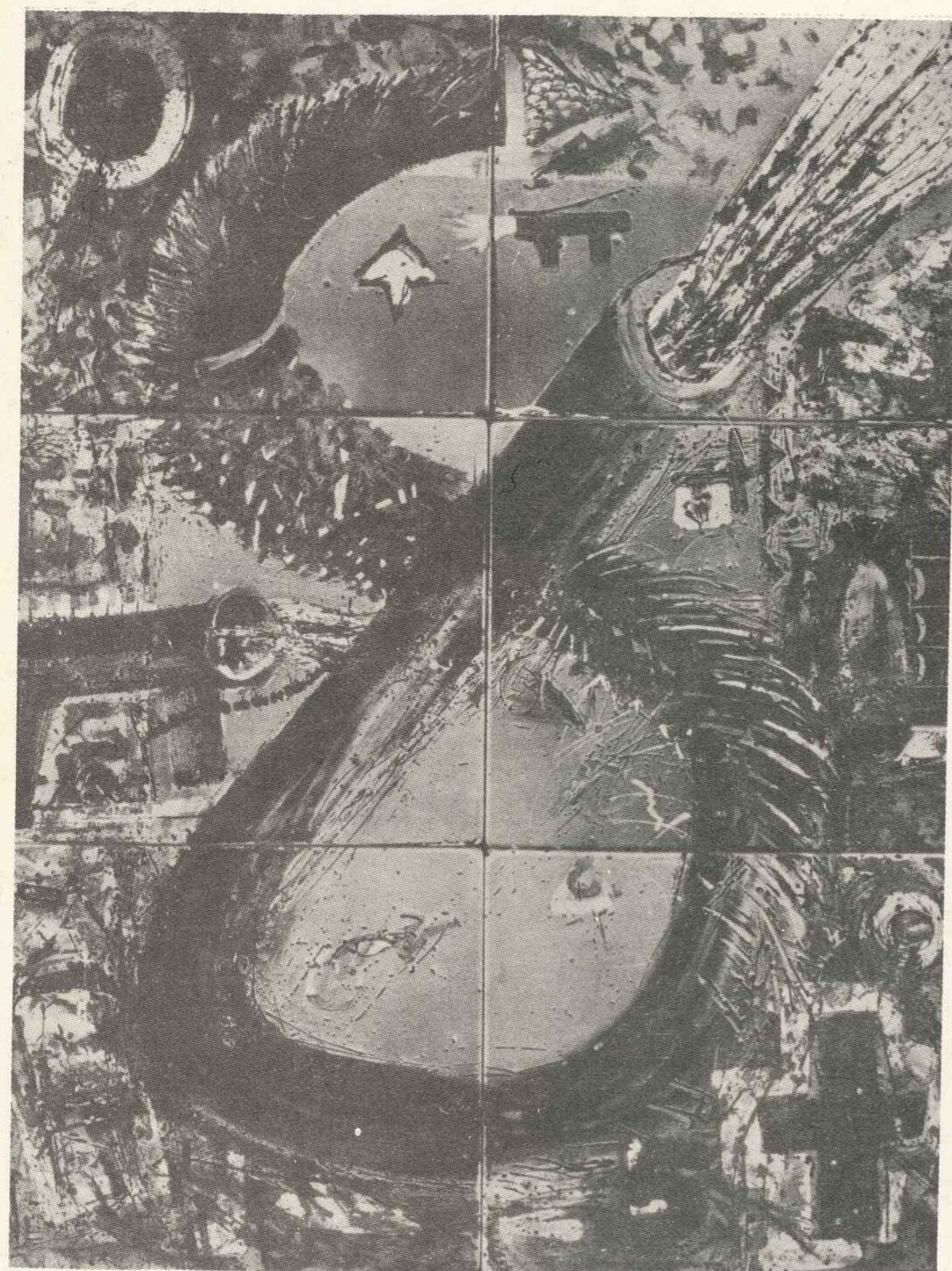
Urodzony w 1958 roku. Studia w PWSSP we Wrocławiu. Dyplom w 1985 roku w pracowni malarstwa z wyróżnieniem.

Ważniejsze wystawy:

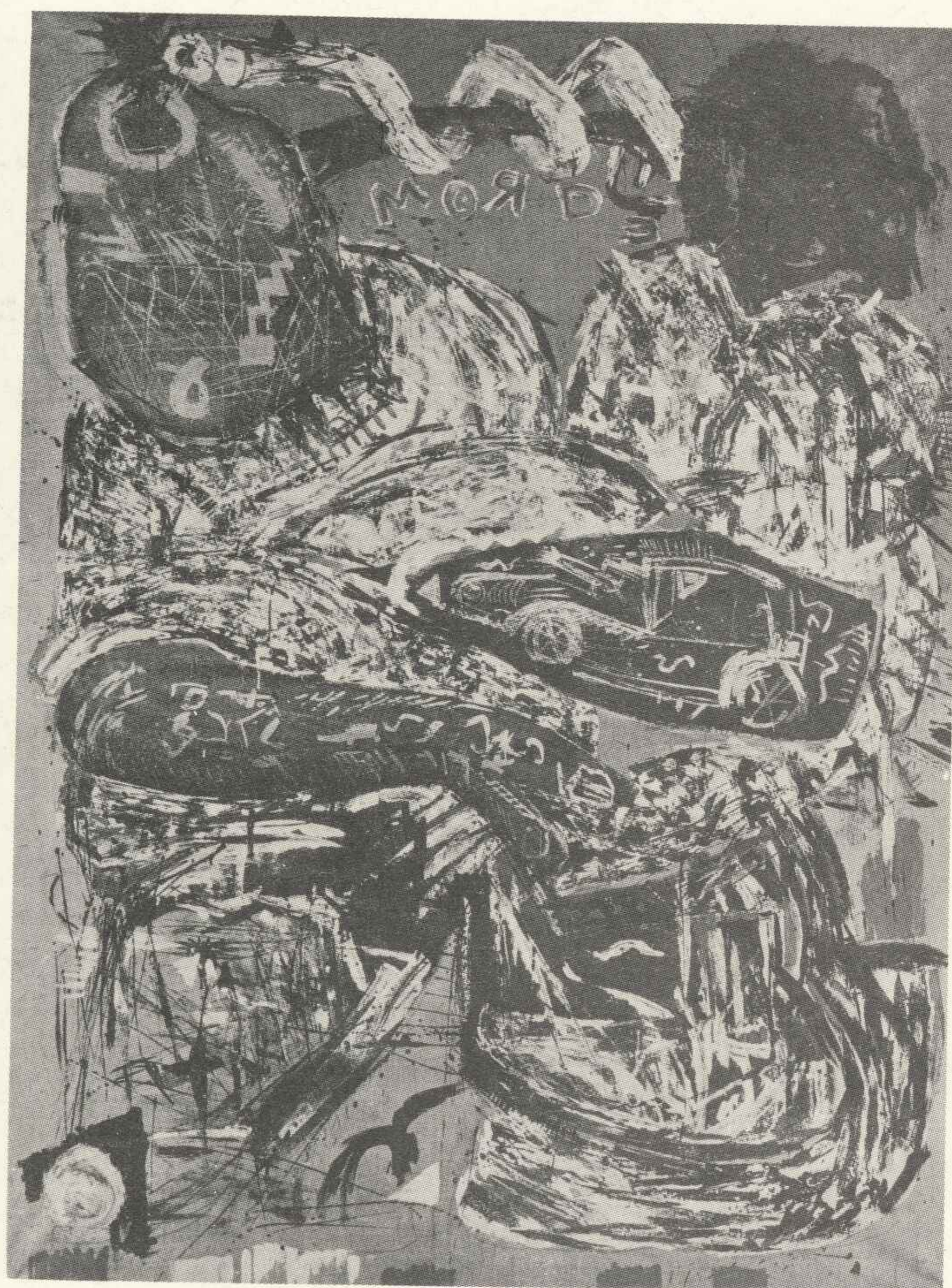
- 1985 – Krajowa wystawa malarstwa młodych „Droga i Prawda”, Wrocław
 - indywidualna wystawa w Galerii „W pasażu”, Wrocław
 - Banf, Kanada
- 1986 – Wiedeń
 - Dyplom '85, BWA Sopot
- 1987 – wystawa zbiorowa w Mons, Belgia
 - Krajowa wystawa malarstwa młodych, Wrocław
 - zbiorowa wystawa „U Lidki”, Wrocław
 - Muzeum Narodowe, Warszawa

Nagrody:

- 1984 – w konkursie na rysunek PWSSP Wrocław
- 1985 – wyróżnienie honorowe – Ogólnopolski Konkurs Rysunku Studentckiego, Katowice
 - II Nagroda na Krajowej Wystawie Malarstwa Młodych, Wrocław
 - Stypendium Watykańskie
- 1987 – Dyplom honorowy, Ogólnopolski Konkurs na Rysunek, Lublin

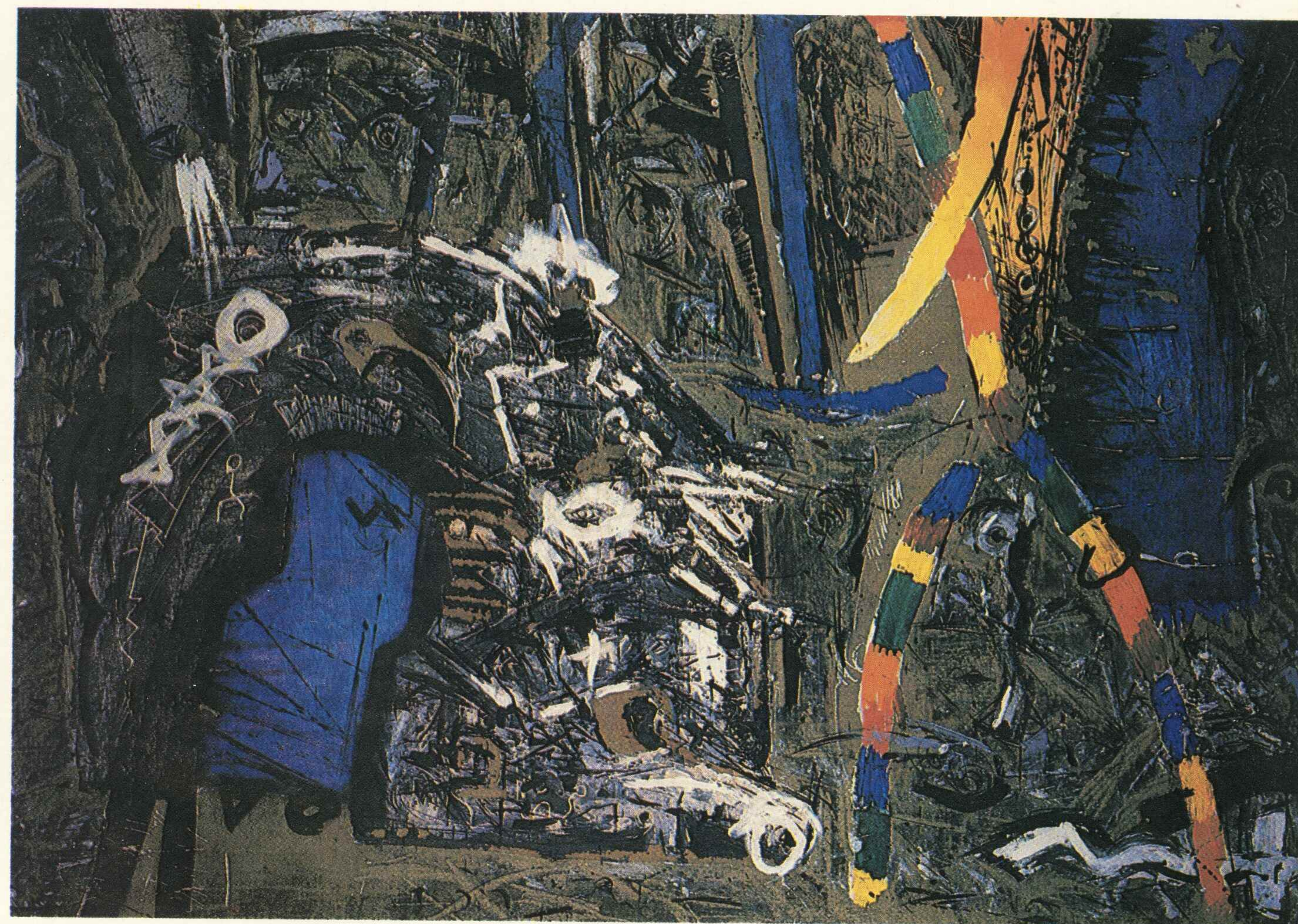

Bez tytułu, 1985, akryl płótno, 210×230

Bez tytułu, 1985, akryl płótno, 210×230

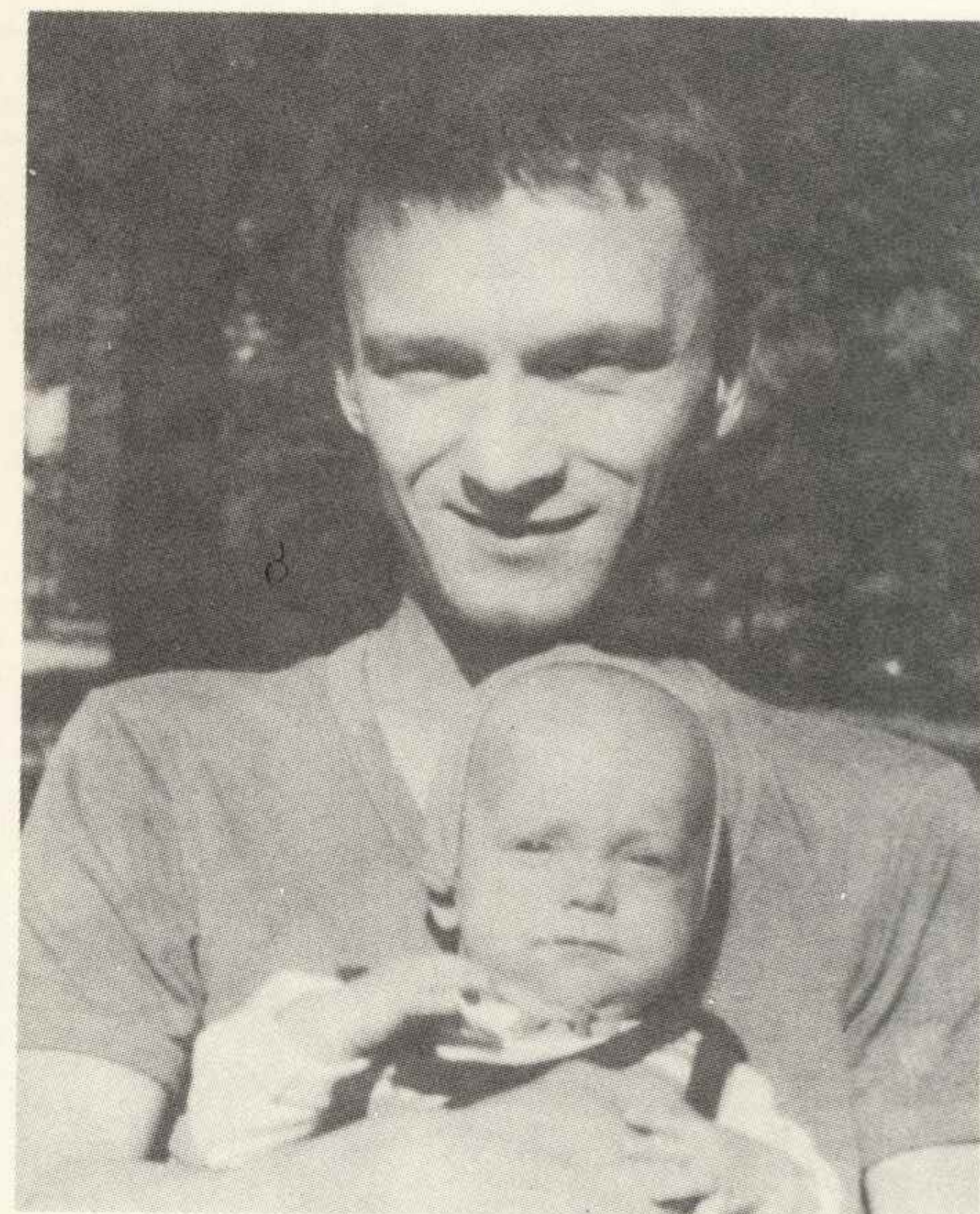
Eugeniusz Minciel

Bez tytułu, 1985, ceramika, 210×230

Piotr Młodożeniec

ul. Kruczkowskiego 12 m. 9
00-380 Warszawa

Urodzony w 1956 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1981 roku w pracowni plakatu prof. H. Tomaszewskiego. Laureat Nagrody „Najlepszy plakat roku 1983” (dział plakatu reklamowego).

Wystawy indywidualne:

- 1985 – Galeria Forma, Warszawa
- 1986 – Galeria Promocyjna, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1981 – Dyplom 81, Zachęta, Warszawa
- 1982 – „Pokaz na Wiejskiej”, Warszawa
- 1983 – 600 lat Obrazu Jasnogórskiego (Wystawa plakatów), Częstochowa, Kraków, Gdańsk, Warszawa
- 1985 – Triennale Plakatu, Toyama

- 1987 – Malarstwo w kręgu Akademii Warszawskiej, Elbląg, Warszawa
- „Co słysząc”, d. Zakłady Norblina, Warszawa

Prace w zbiorach prywatnych i galeriach w Polsce, Berlinie Zachodnim, Francji, USA

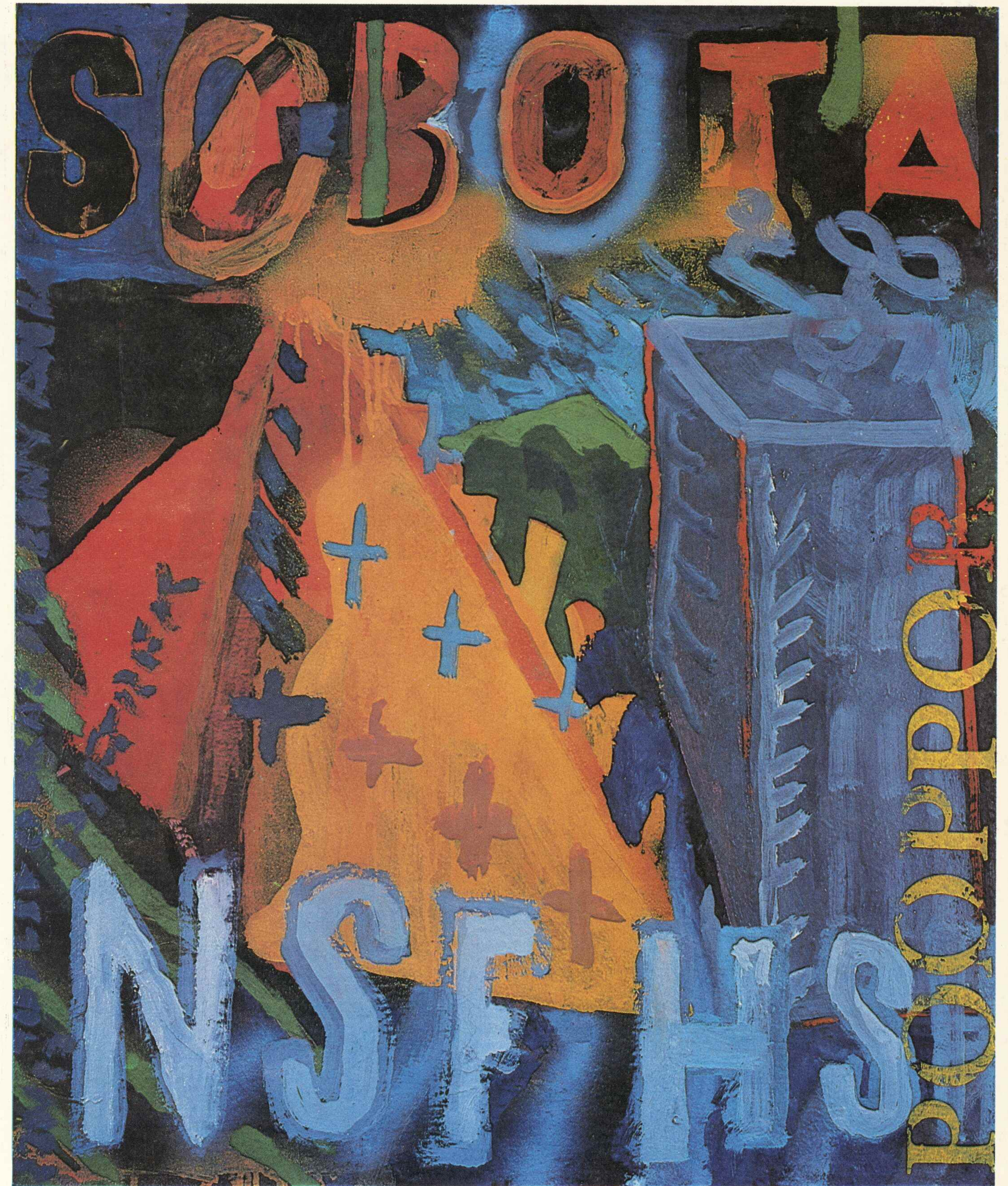

„Morgen”, 1986, olej płótno, 100×135

„Ania”, 1986, olej płótno, 65×81

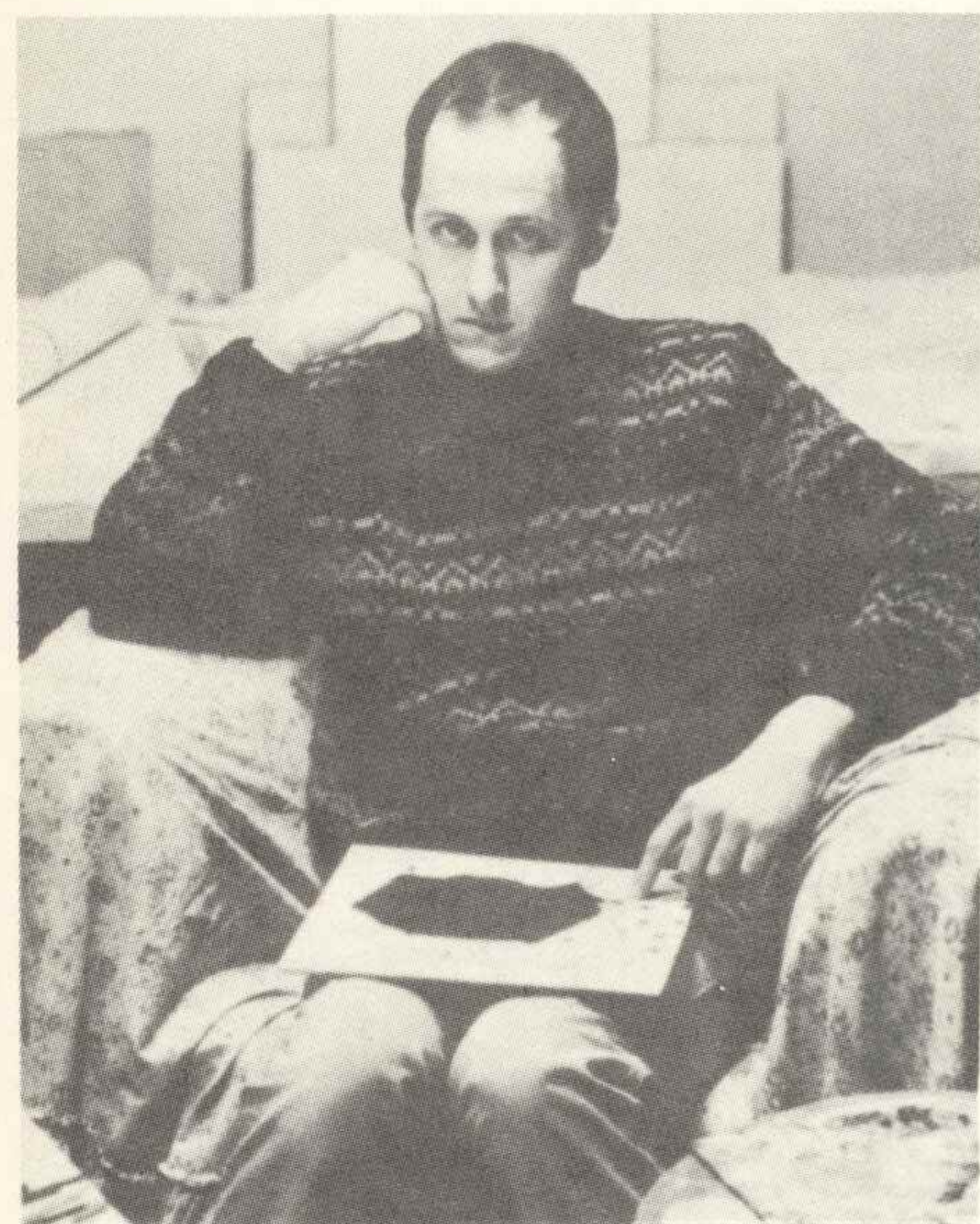
Piotr Młodożeniec

„Sobota”, 1986, olej płótno, 35×50

Jan Młynarczyk

ul. Pilicka 52
02-613 Warszawa

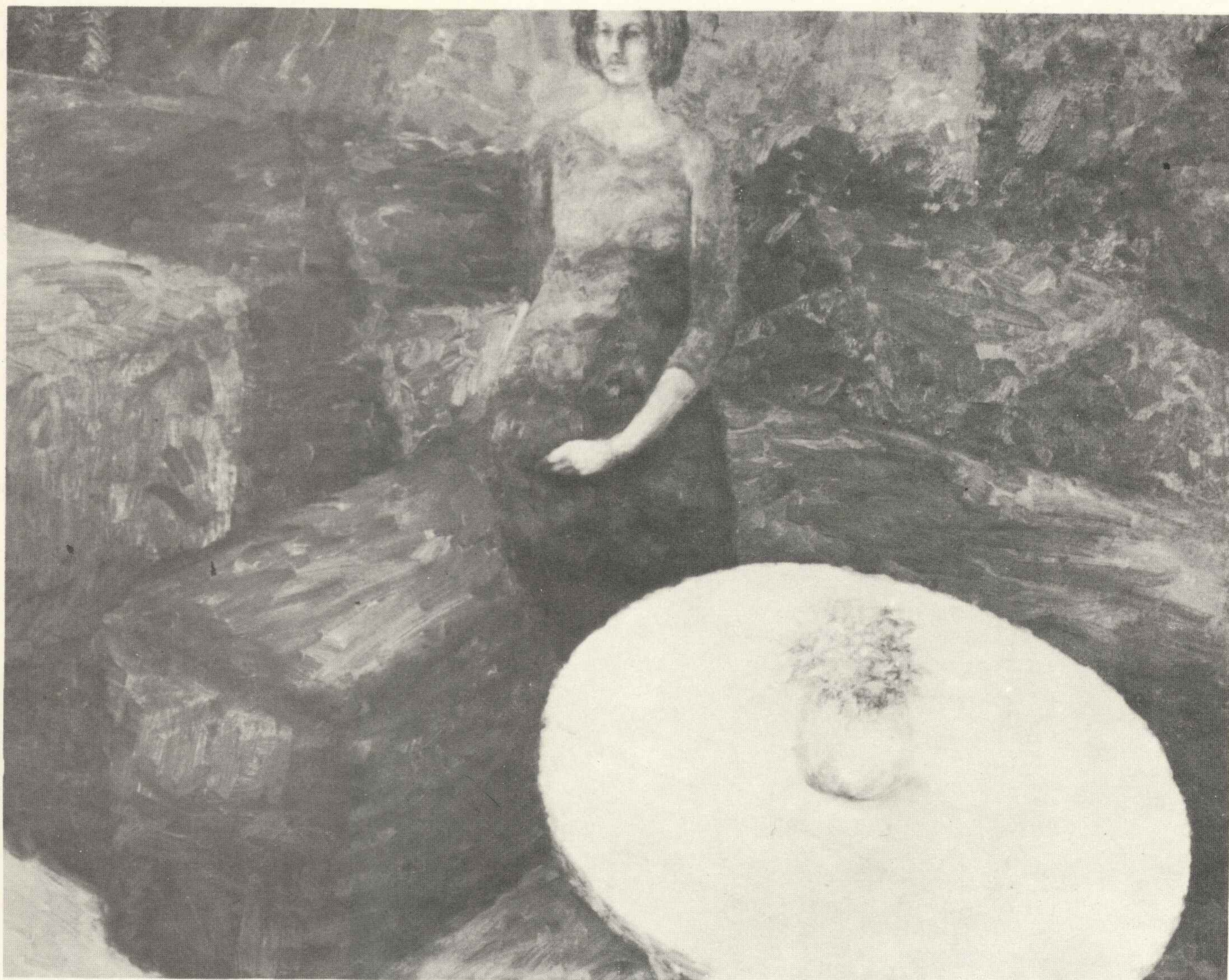
Urodzony w 1957 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem w 1982 roku w zakresie projektowania graficznego w pracowni prof. H. Tomaszewskiego. Aneks z malarstwa w pracowni prof. Teresy Pągowskiej.

Wystawy indywidualne:

- 1984 – Galeria Wolfrum, Wiedeń
- 1985 – Stara Kordegarda, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1984 – Pokonkursowa wystawa im. J. Spychalskiego, Poznań, Olsztyn
- 1985 – Wystawa środowiska warszawskiego, Zachęta, Warszawa (Nagroda Prezydenta Warszawy)
- Joan Miro Prize, Barcelona

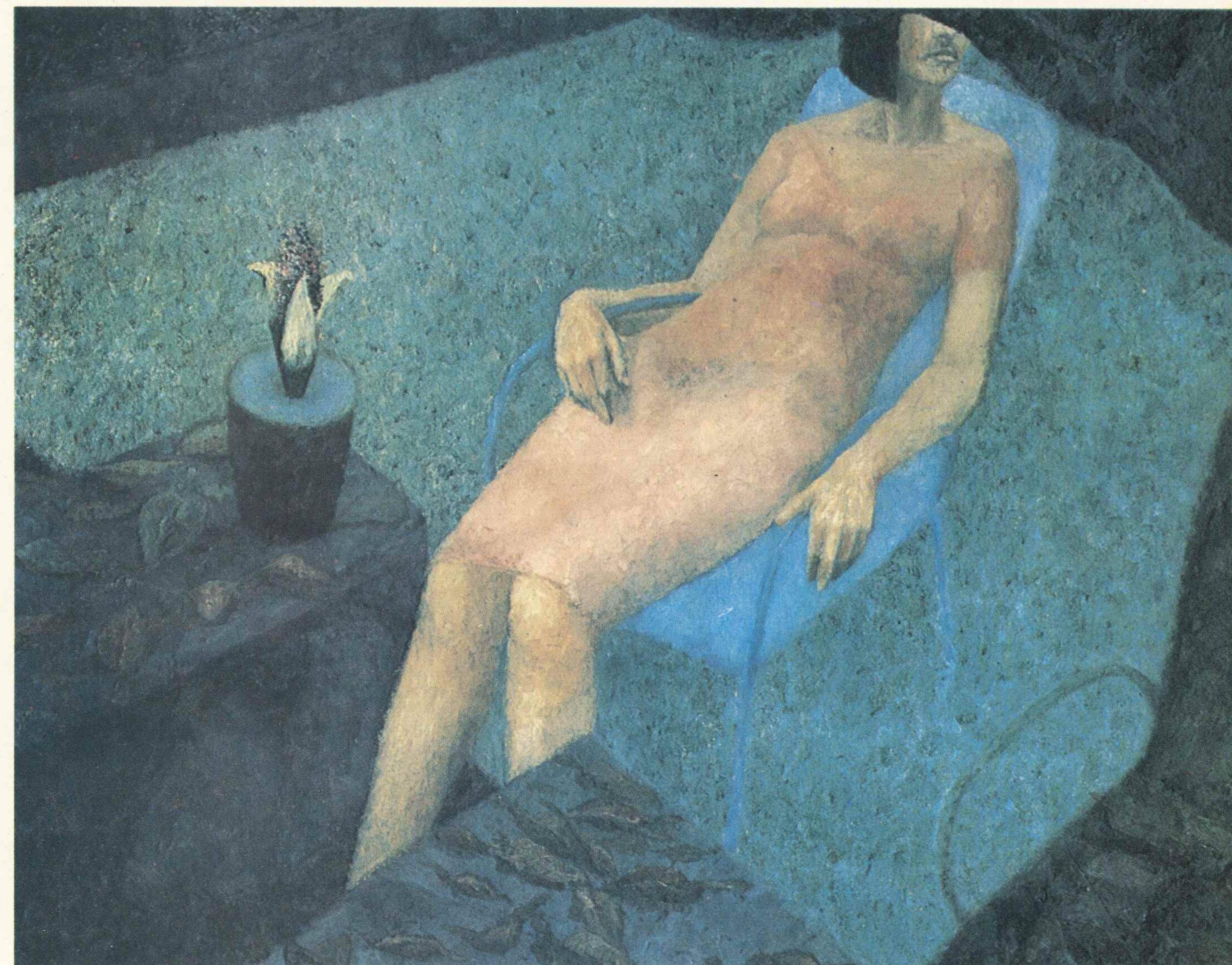

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 80×100

Jan Młynarczyk

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 80×100

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 80×100

Michał Moląg

ul. Małej Łąki 23 m. 3
Warszawa-Ursynów

Urodzony w 1957 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1982 roku w pracowni malarstwa prof. J. Tarasina.

Ważniejsze wystawy:

- 1985 – Galeria Zapiecek, Warszawa
 - Dom Sztuki Użytkowej, Essen
 - Galeria BWA, Lublin
- 1986 – Galeria Młodych, Warszawa
- 1987 – Galeria Trans, Szczecin
- 1988 – Galeria Promocyjna, Warszawa

Prace w zbiorach prywatnych w Polsce, RFN, Francji, Danii.

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 130×180

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 100×130

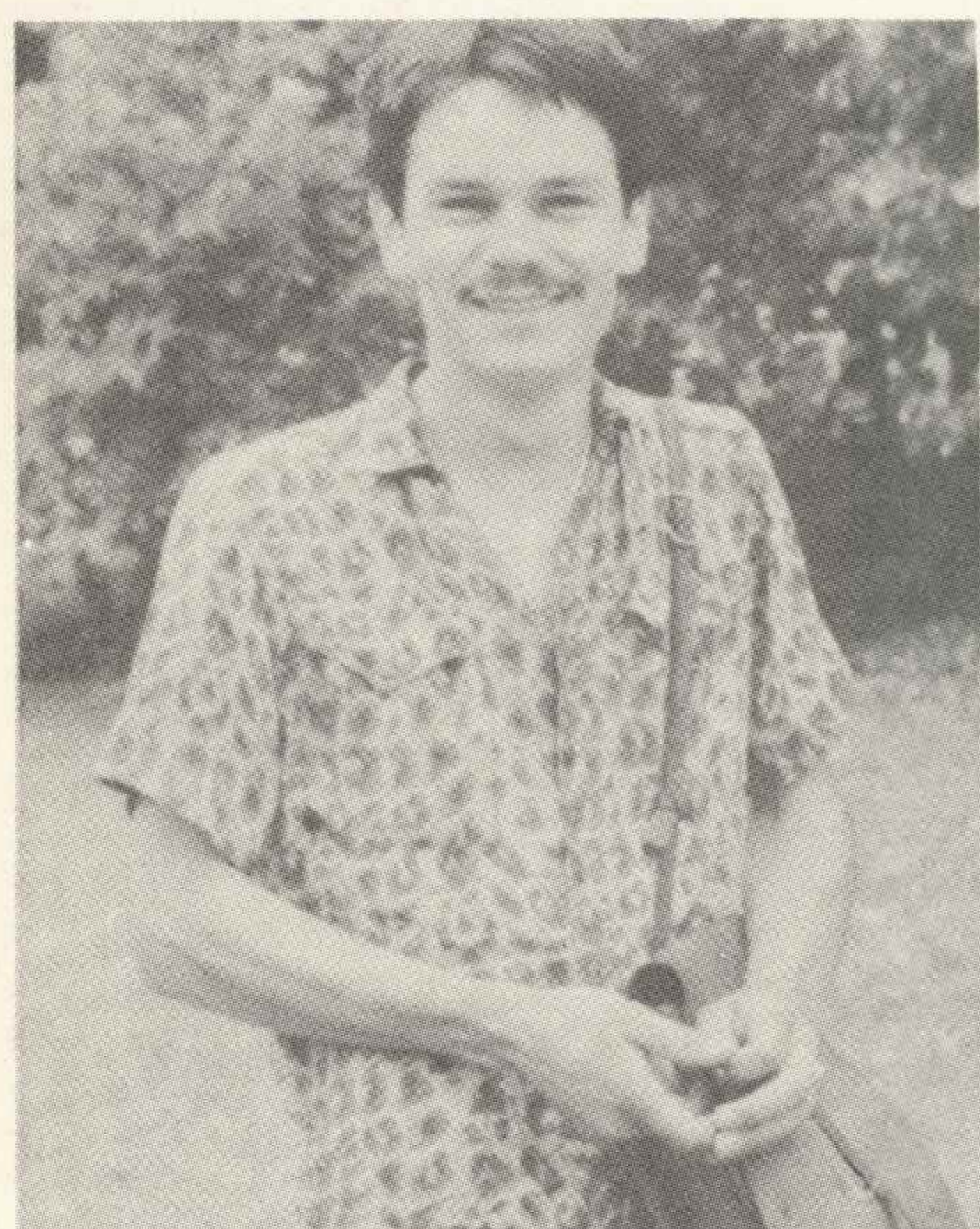

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 130×180

Zdzisław Nitka

ul. Kleczkowska 26 m. 11
50-227 Wrocław

Urodzony w 1962 roku. Studia w PWSSP we Wrocławiu. Dyplom w 1987 roku w pracowni malarstwa prof. J. Hałasa, aneks w pracowni struktur wizualnych prof. W. Gołucha.

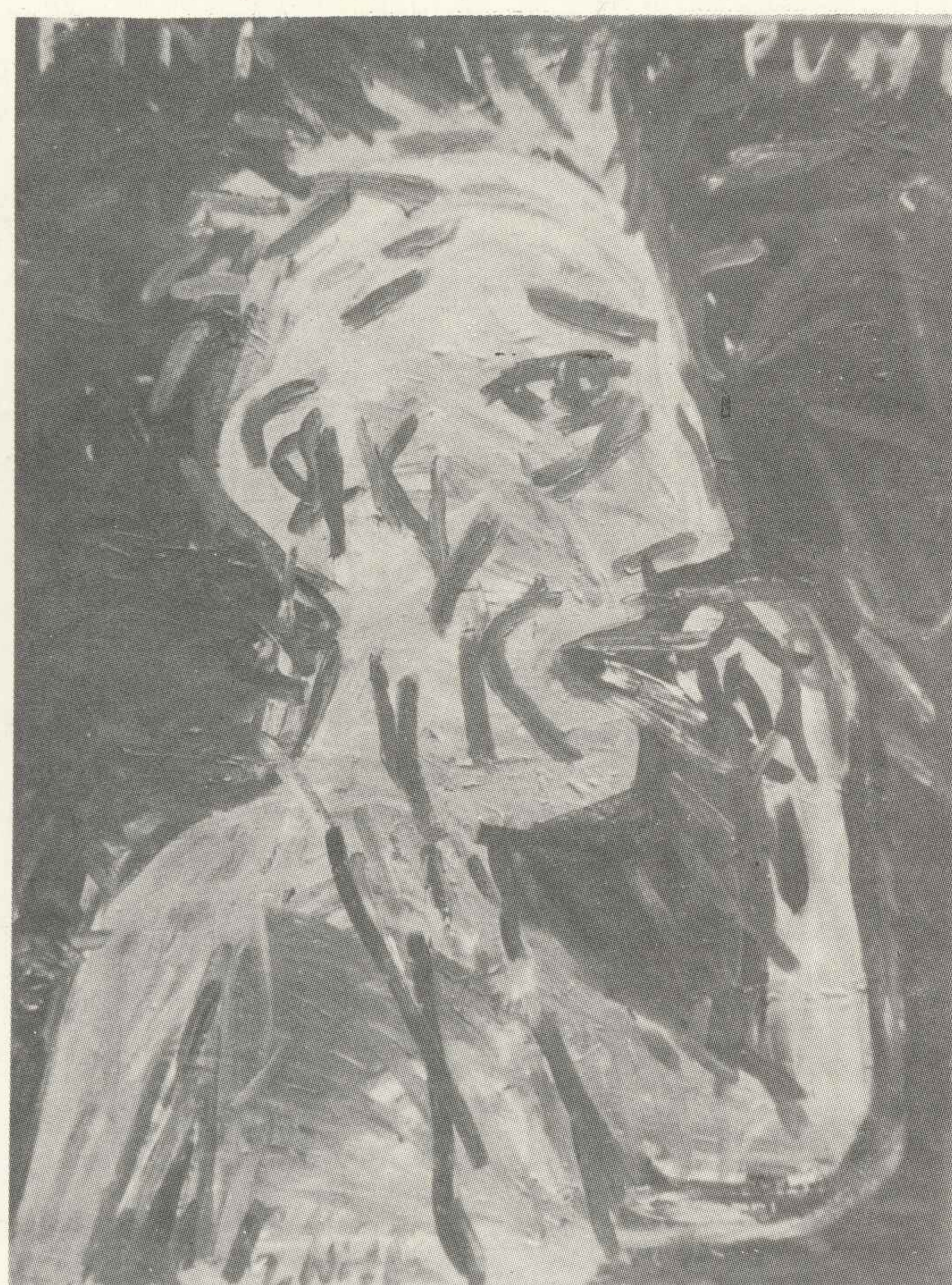
Ważniejsze wystawy:

- 1983 – Polnische Kunstler Heute, Landau, RFN, (plakat)
- 1985 – 10 Ogólnopolski przegląd grafiki studenckiej, Kraków
- 1986 – „Codziennosc-metafora-metoni-mia”, Konkurs na rysunek zorganizowany przez „Pismo literacko-artystyczne”, Kraków
- Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- 1987 – Przeciw wojnie, Majdanek
- XIII Ogólnopolski Konkurs Malarcki na obraz im. J. Spychalskiego, BWA Poznań

- IV Ogólnopolski przegląd rysunku studentów wyższych uczelni plastycznych, Katowice, wyróżnienie honorowe
- I nagroda w Konkursie na plakat dla Międzynarodowego Festiwalu Filmów, Mons, Belgia
- „Wrocław-Mons”, wystawa wykładowców i studentów obu uczelni artyst., Mons, Belgia
- „Sztuka jako wolność”, BWA Koszalin
- Kalendarium Kurtowi Schwittersowi (Mail Art), Wrocław
- Mail Art Manifest, Norwegia
- „Jeden duży obraz plus siedem rysunków”, Klub Żaczek, Lublin
- Relacje, wystawa dyplomowa, Galeria BWA, Wrocław

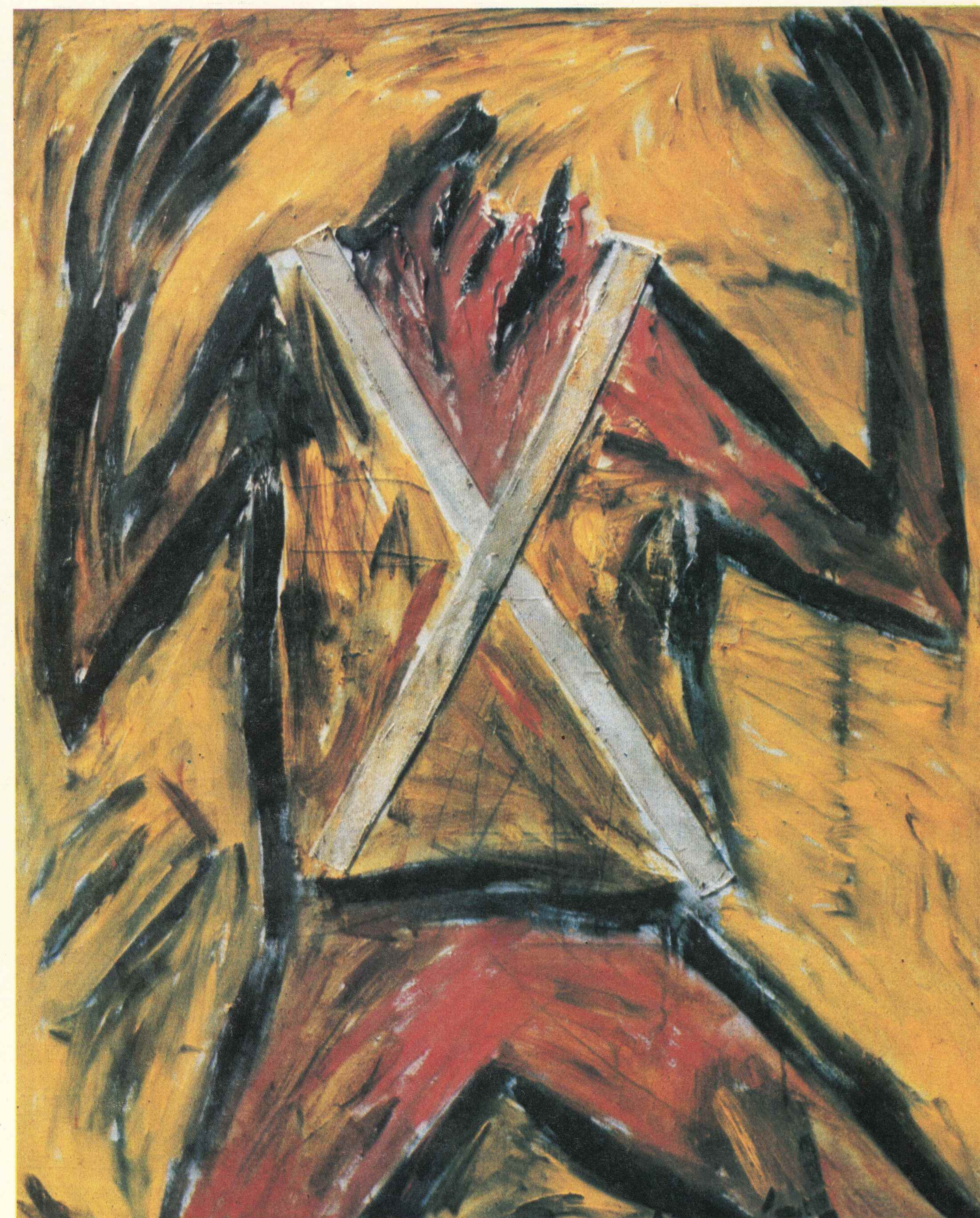
„Jeden z tych szczęśliwych dni Edwarda”,
1987, olej płótno, 62×50

„Różowy punk”, 1987, olej płótno, 124×100

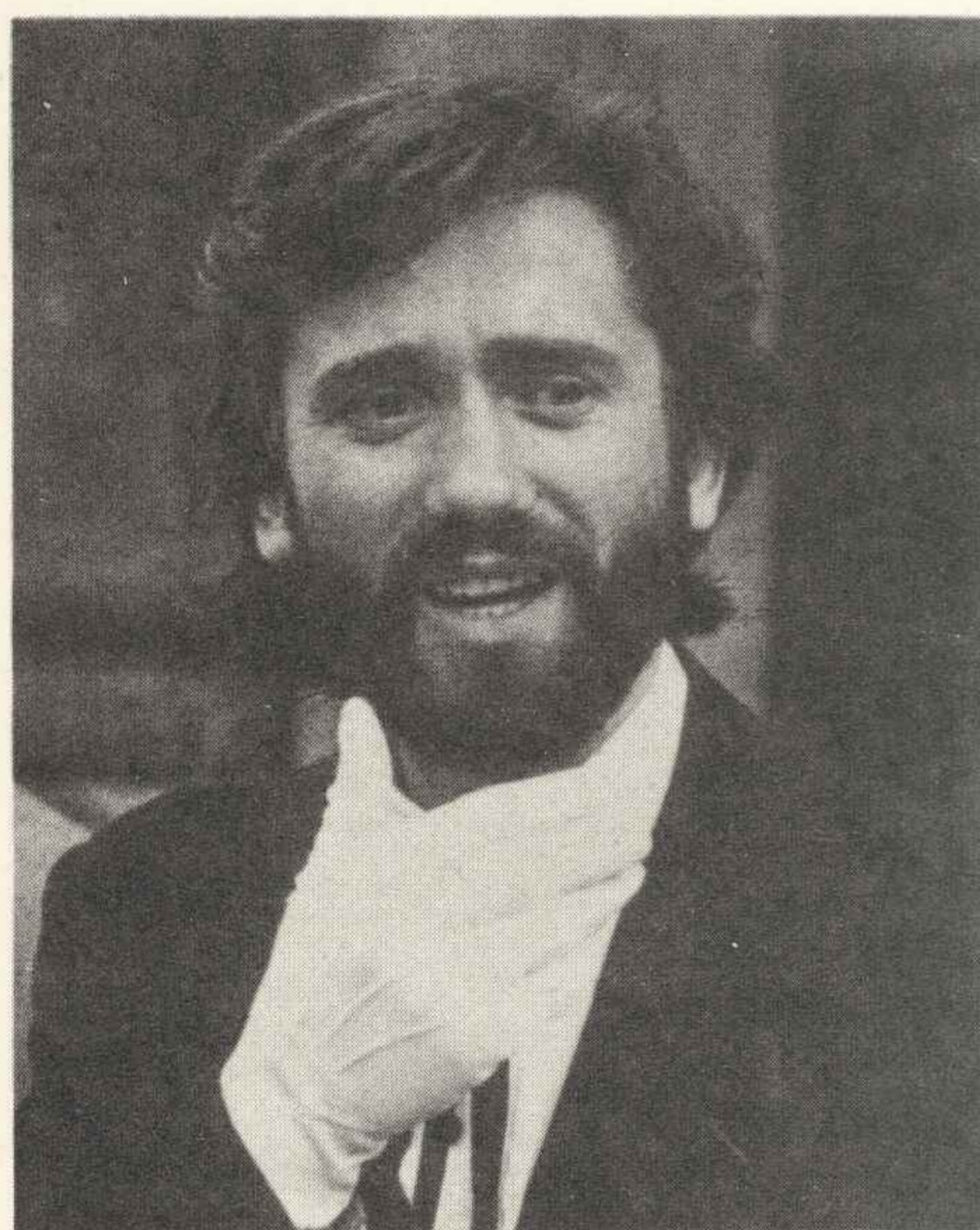
Zdzisław Nitka

„1914–1918” (Żołnierzom I W.S.), 1986, olej płótno, 124×100

Piotr Olszewski

Centrum B 11 m. 43
Kraków-Nowa Huta

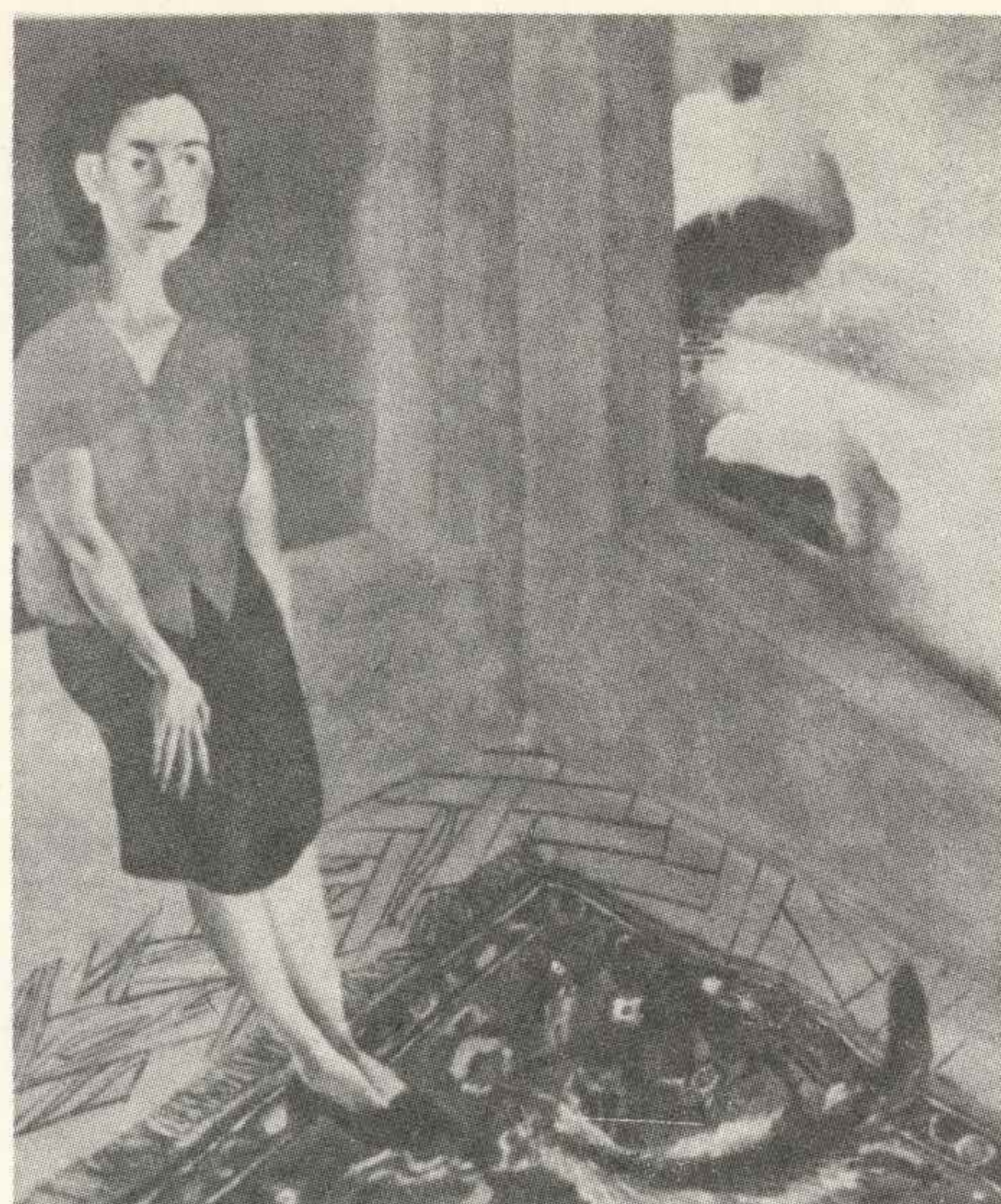
Urodzony w 1958 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach prof. prof. A. Strumiłły, T. Brzozowskiego, J. Nowosielskiego, W. Buczka. Dyplom w 1983 roku w pracowni prof. W. Buczka.

Wystawy indywidualne:

- 1984 – KMPiK Lublin
- 1987 – Galeria „Na Brechta”, Warszawa
- Galeria Promocyjna, Warszawa

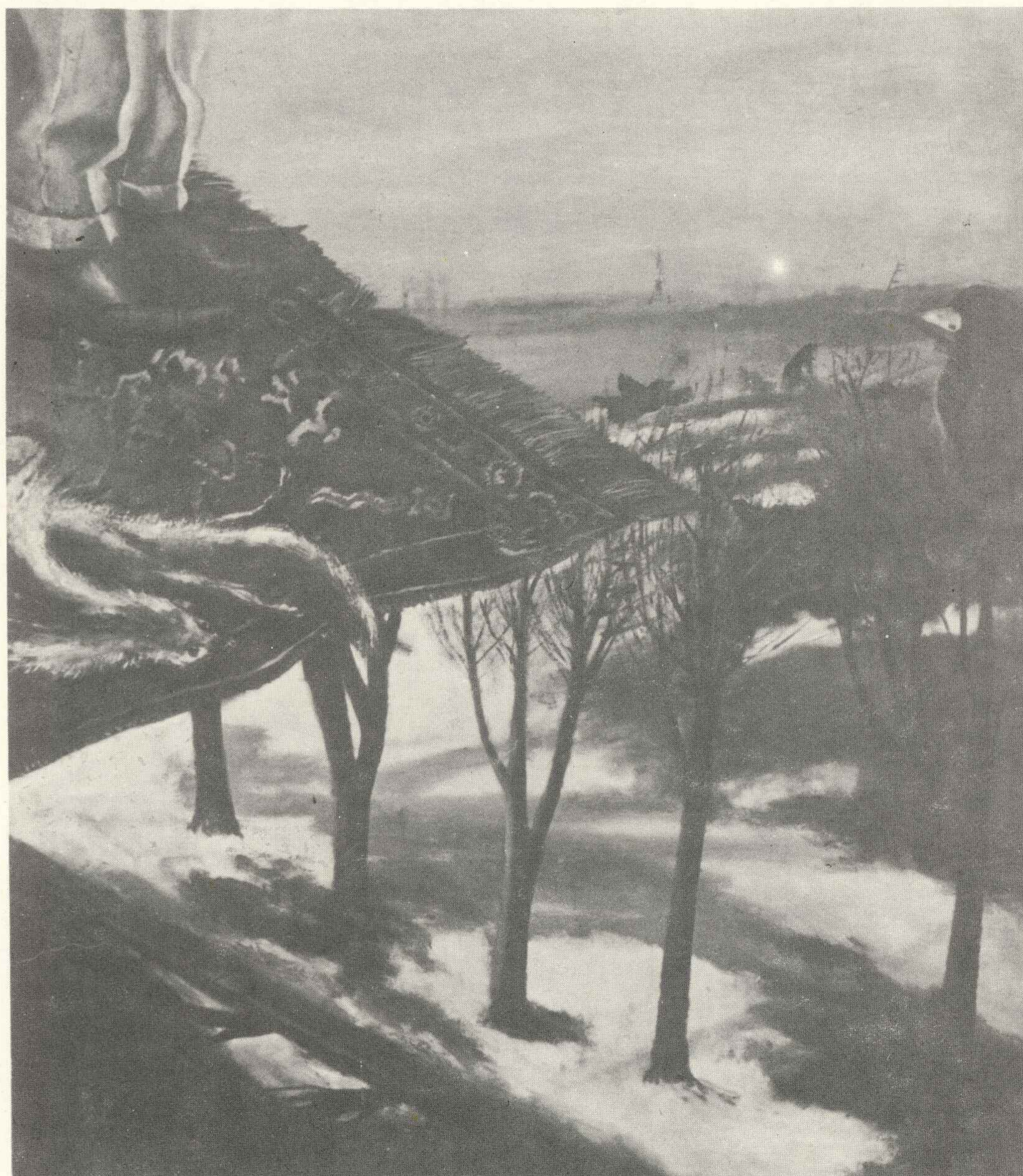
Udział w wystawach zbiorowych:

- 1984 – Malarstwo krakowskie, Norymburga
- 1986 – Stypendyści, BWA Kraków
- 1987 – IV Triennale Portretu Współczesnego, Radom

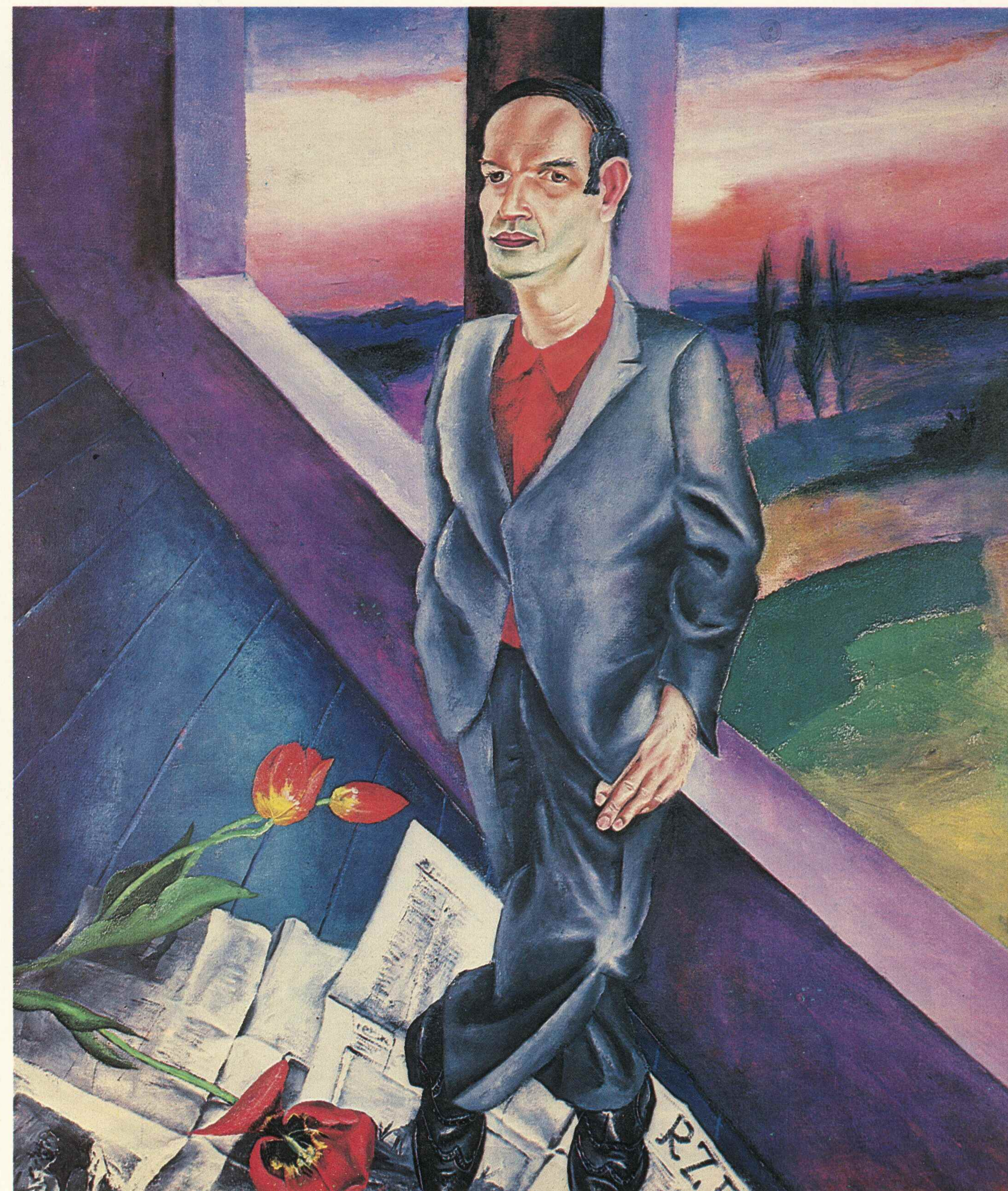
„Lato zima 86”, 1987, olej płótno, 130×150

„Odlot bocianów”,
1987, olej płótno, 130×150

Piotr Olszewski

„Rendez vous 1-go Maja”, 1987, olej płótno, 140×160

O'PA

Grupa powstała w 1985 roku w Poznaniu. Tworzą ją absolwenci PWSSP w Poznaniu:

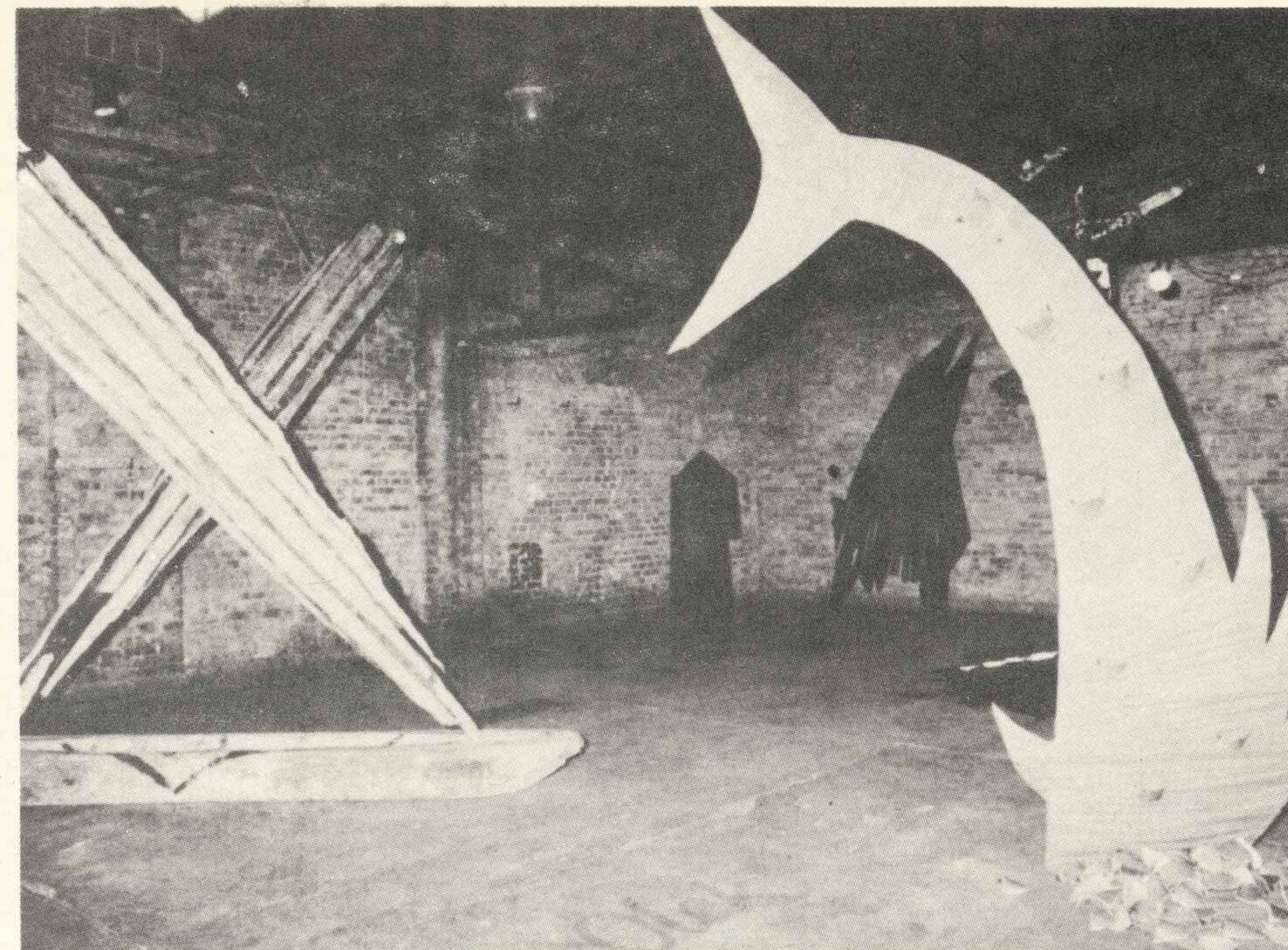
Dariusz Bujak
Krzysztof Gielniak
Andrzej Maldzis
Andrzej Syska

Wystawy:

- 1985 – Galeria Wielka 19, Poznań
- Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra
- 1986 – Galeria Wielka 19, Poznań
- Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- Młoda Sztuka Poznania, Poznań
- Galeria BWA, Sopot
- wystawa dokumentacji, Irlandia

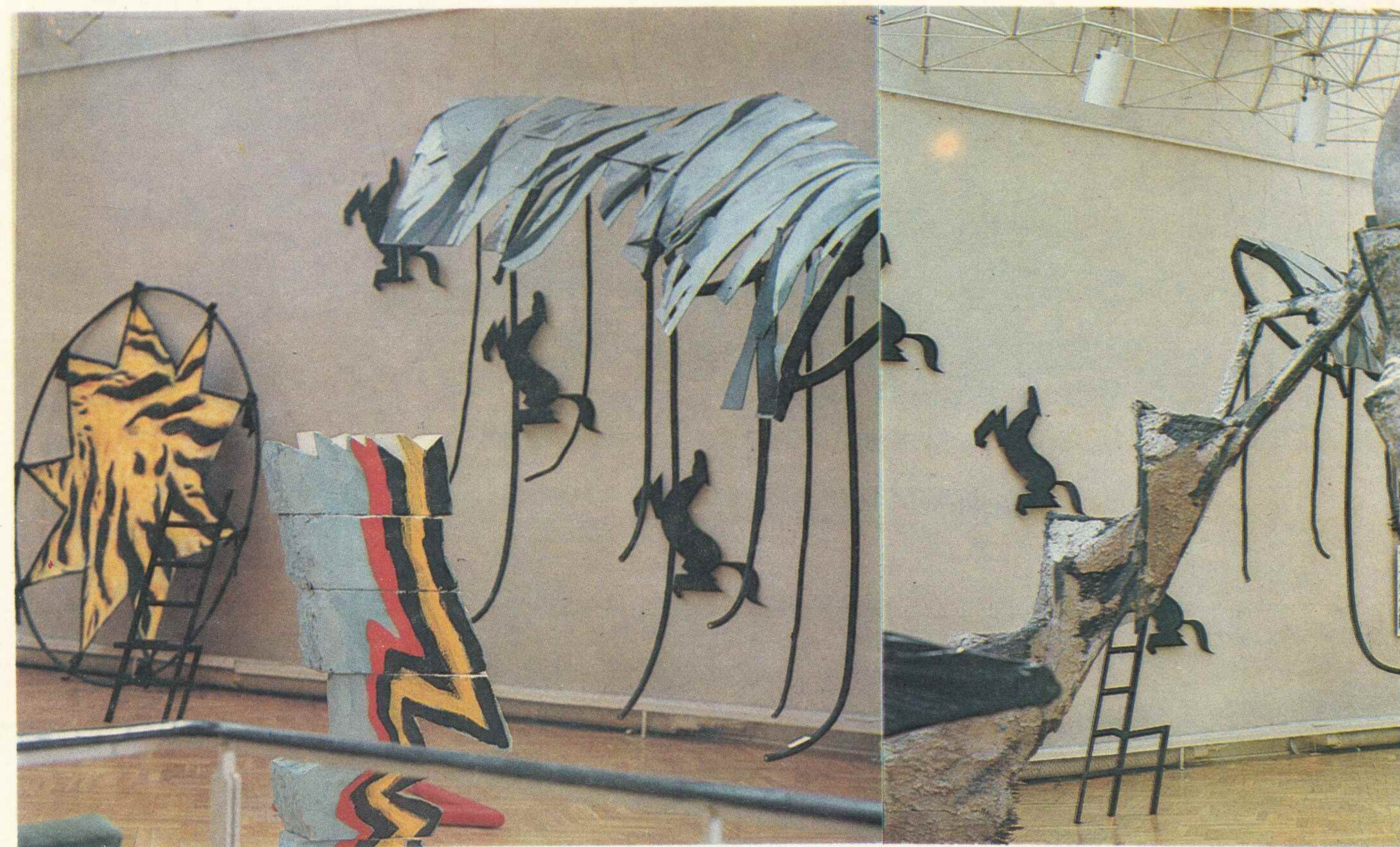
„Monument III”, „Upadła Palma”, „Rybka”, „Drzewo”, 1986, papier, inst. el.
„Rybka”, „Łódź”

„Monument III” – drewno, piasek,
„Fortepian”, drewno, farba

O'PA

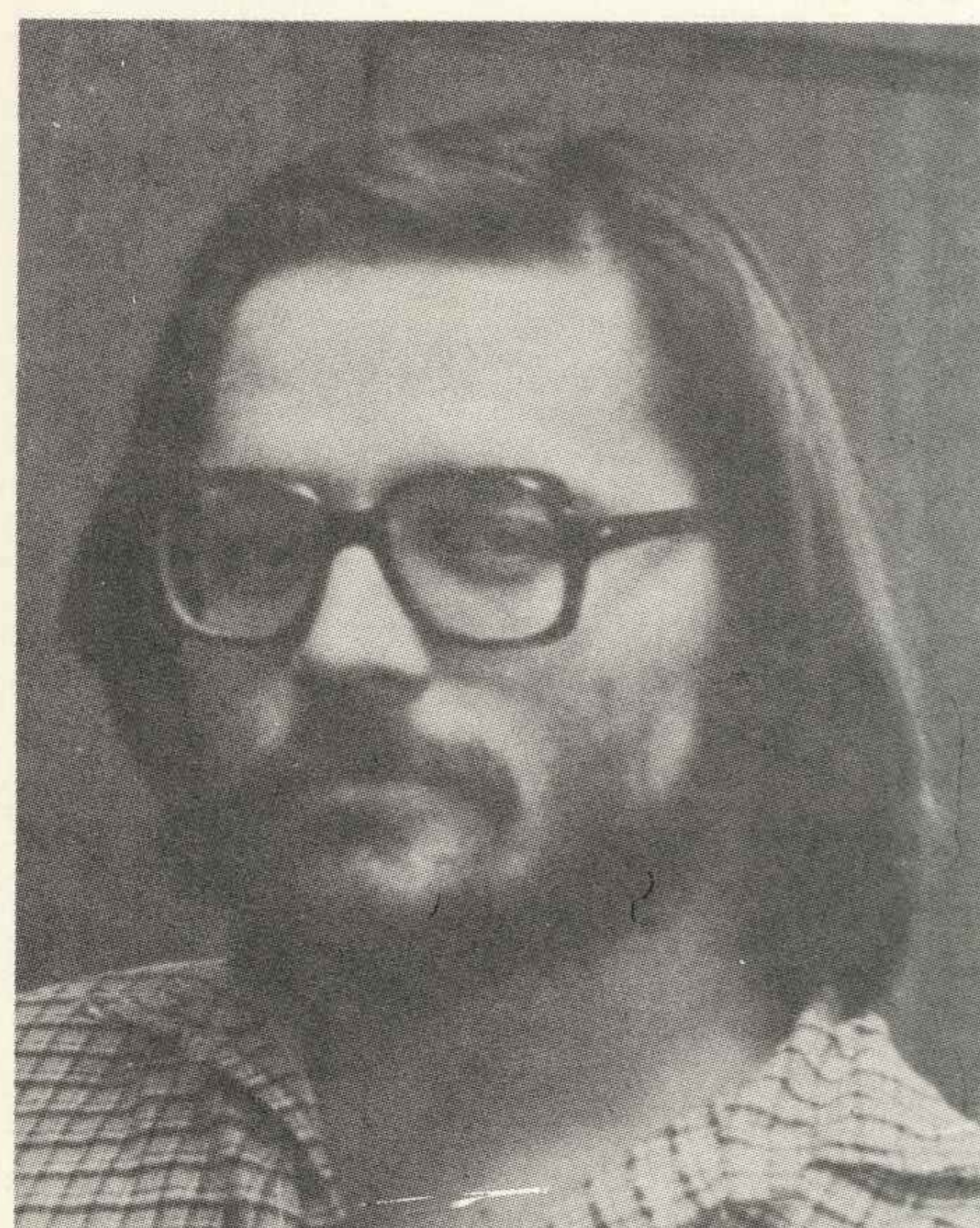
Dariusz Bujak
Krzysztof Gielniak
Andrzej Maldzis
Andrzej Syska

Bez tytułu, 1986, techn. wł., BWA Poznań

Tadeusz Piotrowski

ul. I Dywizji 17 m. 1
10-069 Olsztyn

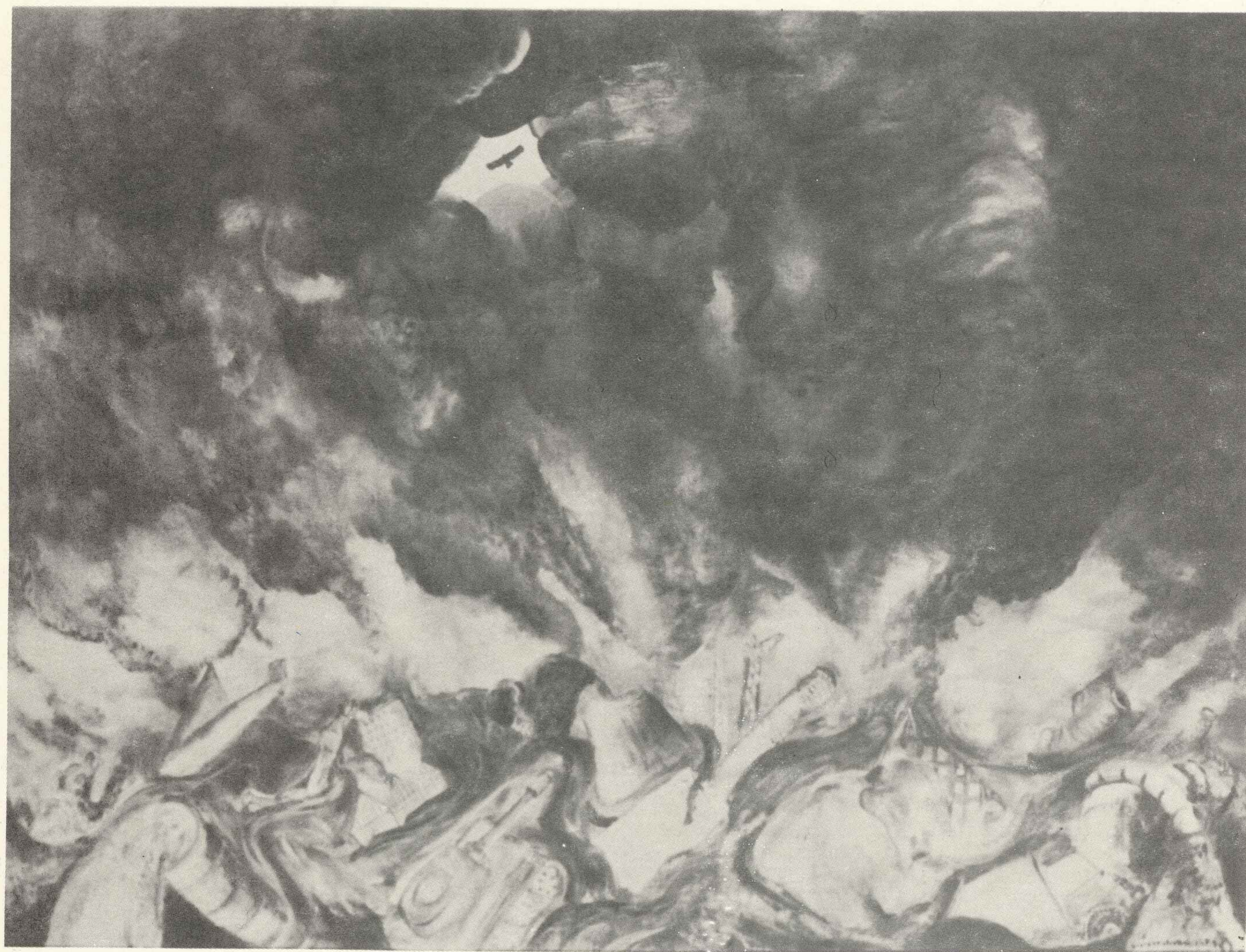
Urodzony w 1954 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1981 roku w pracowni prof. L. Maciąga.

Wystawy indywidualne:

- 1982 – Galeria BWA, Olsztyn
- 1986 – Art Gallery, BWA Olsztyn
- 1987 – Galeria Promocyjna, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

- W Belgii, zorganizowane w 1986 roku przez Belgijski Ruch Pokoju, Gent, Brugge, Leuven
- 1986 – Muzeum Warmii i Mazur, Olsztyn

„Nadzieja”, 1986, olej płótno, 146×196

Tadeusz Piotrowski

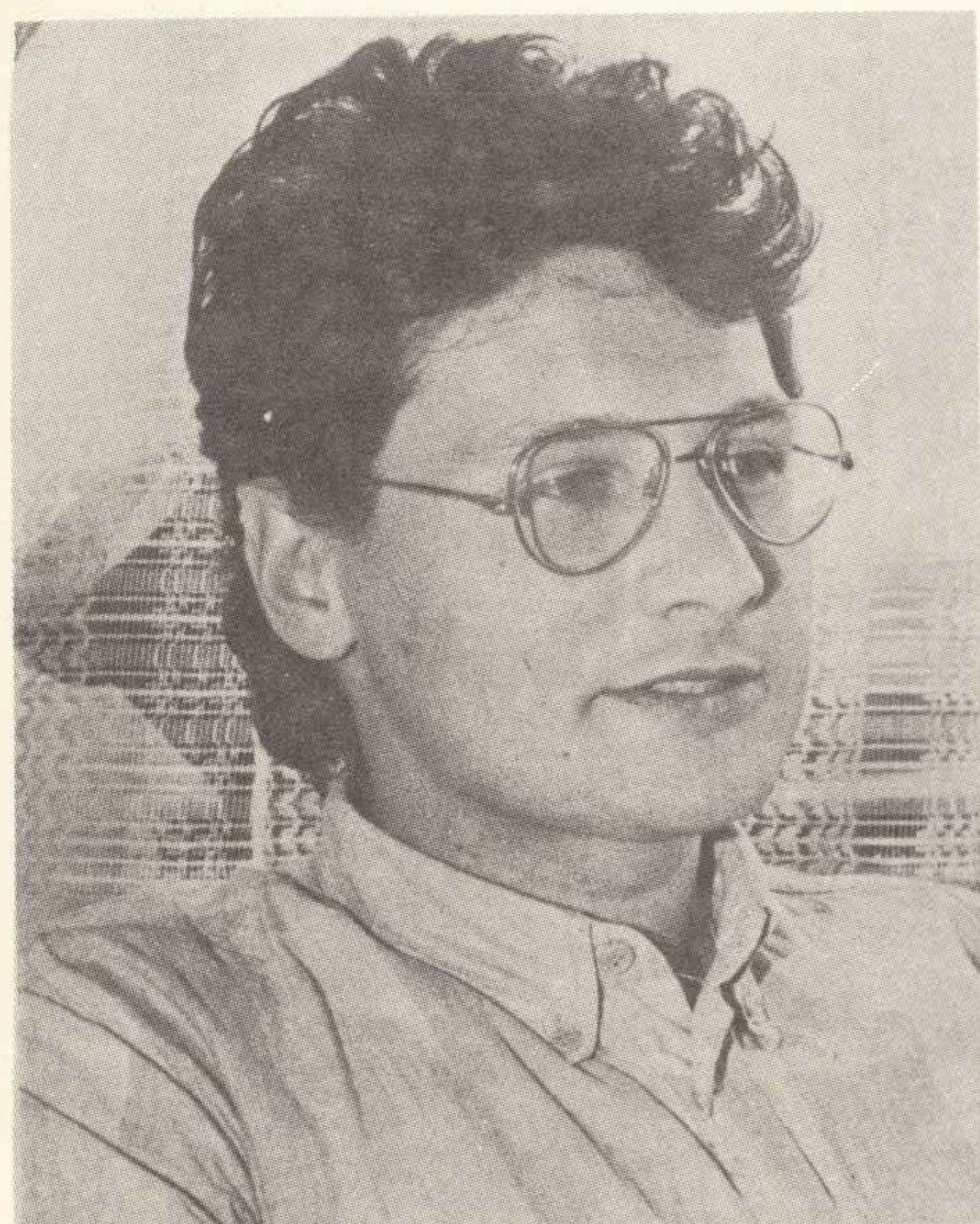
„Indiańska ręka”,
1986, olej płótno, 146×196

„Szczyt”, 1986, olej płótno, 146×196

Sławomir Ratajski

ul. Krasińskiego 8 m. 69
01-601 Warszawa

Urodzony w 1955 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem w 1979 roku w pracowniach Haliny Chrostowskiej i Jerzego Tchórzewskiego. Obecnie pracuje jako asystent w ASP w Warszawie w pracowni prof. J. Tchórzewskiego.

Wystawy indywidualne:

- 1981 – Instalacja „Próg”, Warszawa
- 1984 – Galeria Forma, Warszawa
- 1985 – Pokaz i działanie, Galeria Remont, Warszawa
- Galeria Młodych, Warszawa
- 1986 – Galeria Stodoła, Warszawa
- 1987 – Galeria Centrum Sztuki Studio, Warszawa
- 1988 – Galeria Promocyjna, Warszawa

Od 1979 roku brał udział w kilkunastu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, m.in. w Paryżu, Budapeszcie, Ankarze, Pradze, Stambule i Moskwie. W 1986 roku otrzymał brązowy medal za malarstwo na I Międzynarodowym Biennale Sztuki w Ankarze.

Bez tytułu, 1987, akryl płótno, 185×245

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 180×240

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 180×240

Sławomir Ratajski

Aleksander Roszkowski

ul. Okocimska 9 m. 39
01-114 Warszawa

Urodzony w 1961 roku. Studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowniach prof. prof. J. Sienickiego i Z. Gostomskiego. Dyplom w 1985 roku. Pracuje jako asystent w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Wystawy indywidualne:

w Łomży, Pruszkowie, Wiedniu, Warszawie, Sztokholmie.

Wystawy zbiorowe i konkursy:

- 1987 - XIII Konkurs na Obraz im. J. Sychalskiego w Poznaniu
- XII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- I Triennale Rysunku im. Tadeusza Kulisiewicza, Kalisz
- IV Triennale Portretu, Radom
- Salon letni, Galeria Promocyjna, Warszawa

- Malarstwo w kręgu Akademii Warszawskiej - Galeria El, Elbląg i d. Zakłady Norblina, Warszawa

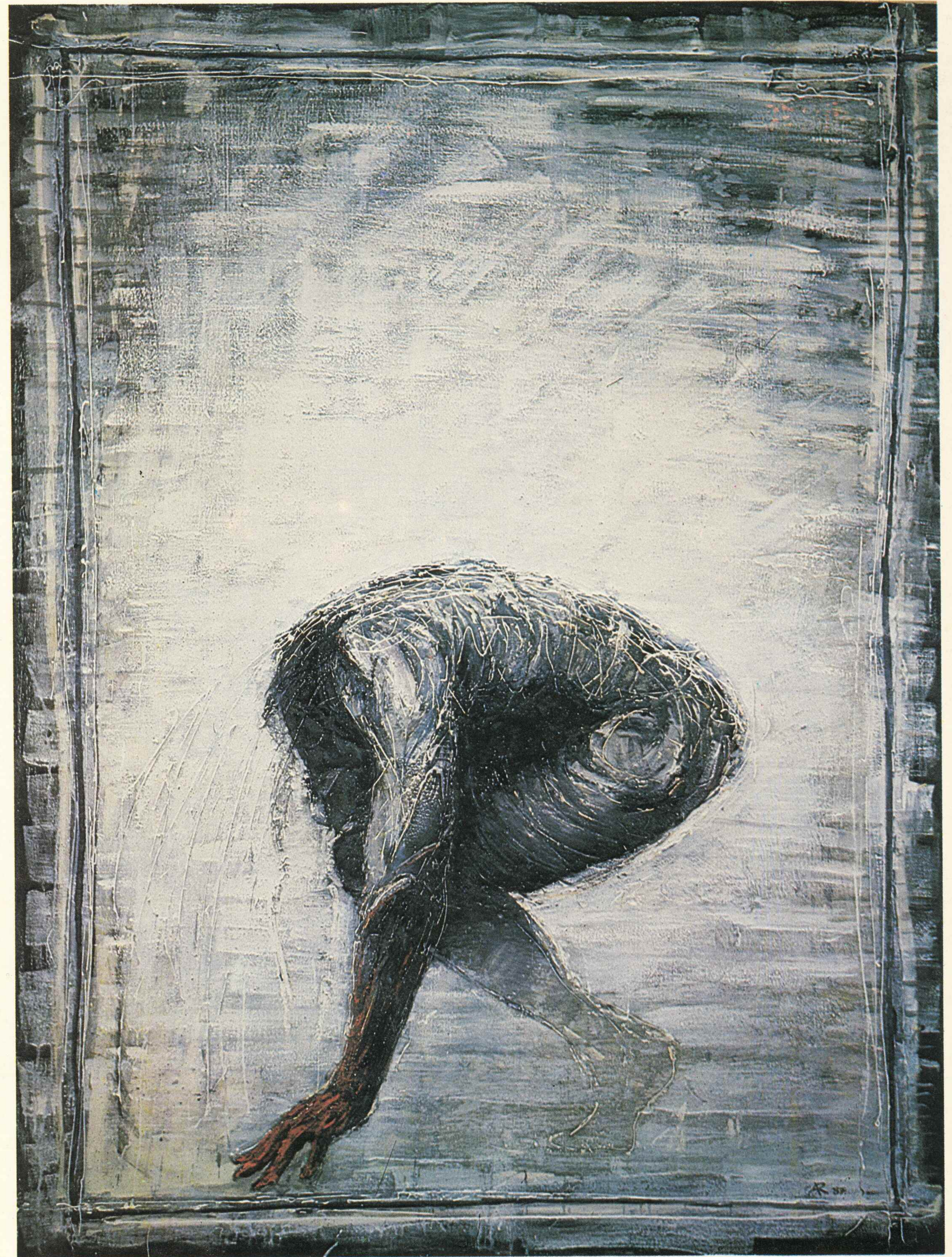
„Postać z uciętą głową”, 1987, olej płótno, 120×160

„Sto metrów do Styksu”, 1985, olej płótno, 140×190

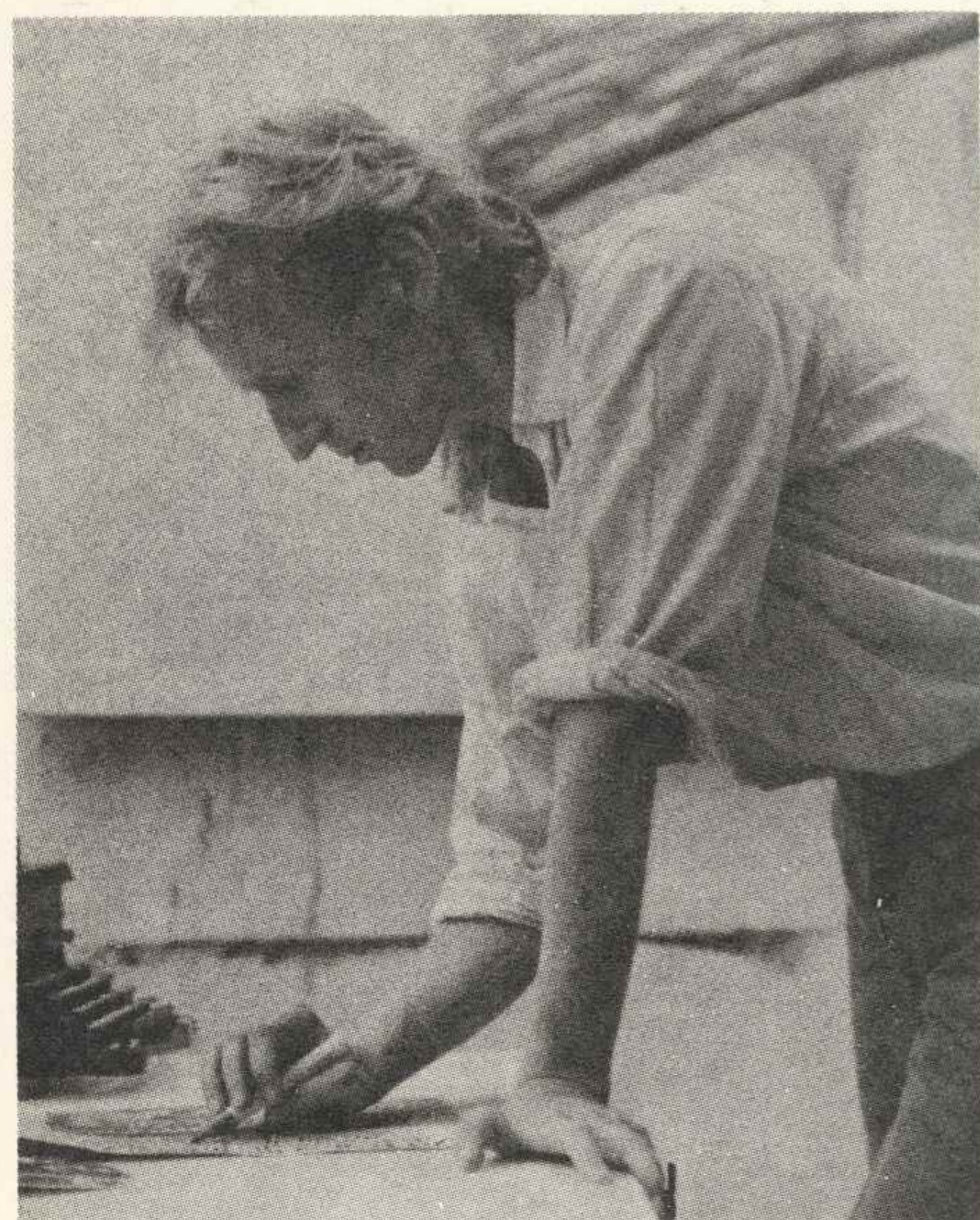
„Postać bez głowy”, 1987, olej płótno, 120×160

Aleksander Roszkowski

Tomasz Sikorski

ul. Bednarska 7 m. 11
Warszawa

Urodzony w 1953 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1979 roku na Wydziale Architektury Wnętrz.

W latach siedemdziesiątych uczestniczy w ruchu awangardowym w sztuce; autor licznych wystaw i pokazów indywidualnych, prac fotograficznych, filmów autorskich, druków i prac sztuki poczty, grupowych projektów artystycznych, działań i performance, spektakli audiowizualnych i multimedialnych, instalacji przestrzennych i environment. Obecnie zajmuje się sztuką inter-medialną i performance; tworzy obrazy płaskie, przestrzenne i czterowymiarowe.

W 1976 zakłada i prowadzi do 1978 Galerię w Klubie Mospan Politechniki Warszawskiej (później Galeria P.O. Box 17).

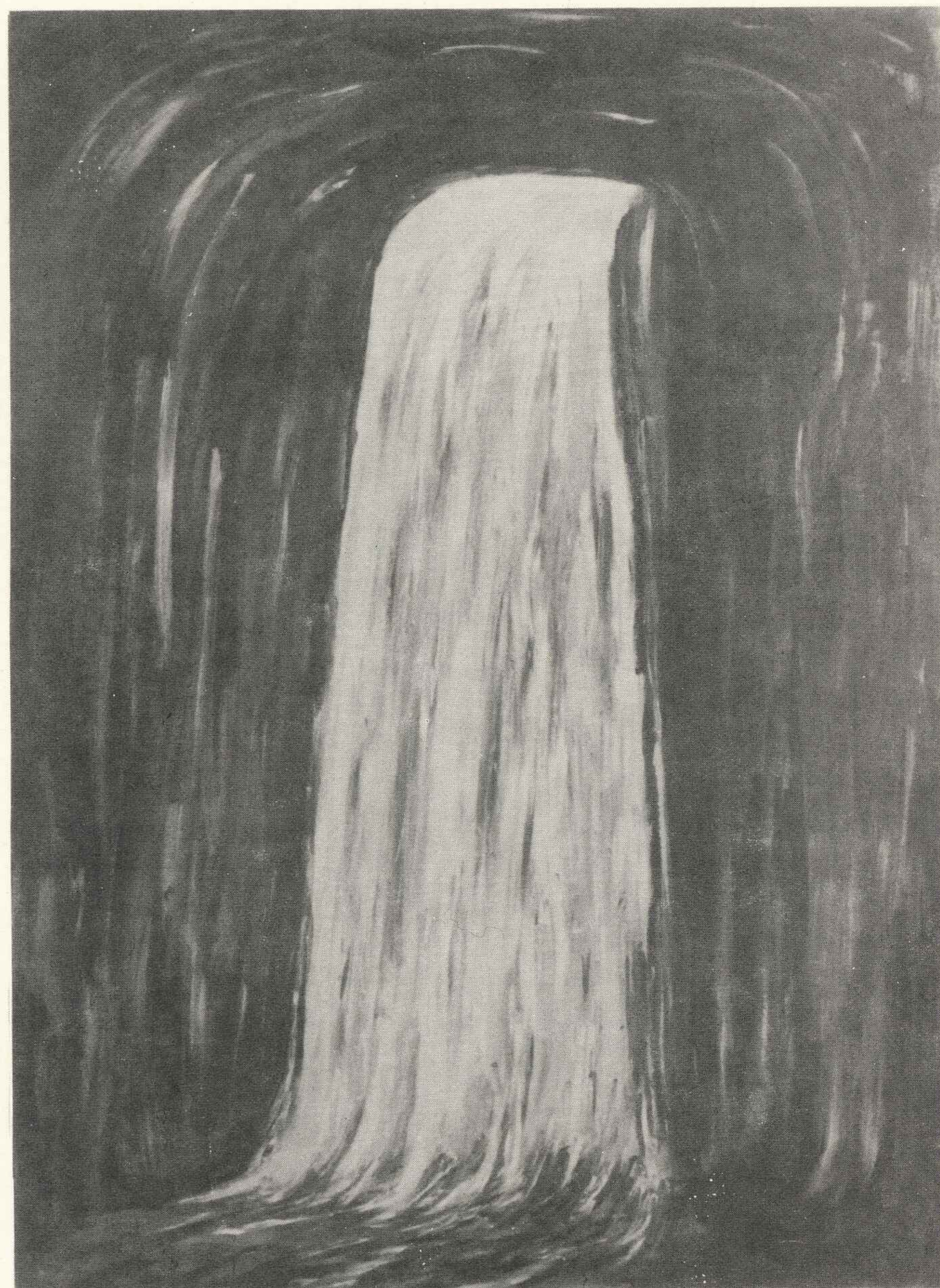
Od 1979 roku prowadzi Pracownię Dziekanka, interdyscyplinarną placówkę artystyczno-edukacyjną Akademii Sztuk Pięknych i Akademii Muzycznej w Warszawie

Wystawy indywidualne:

- 1973 – Muzeum Zero, Warszawa
- 1975 – Teatr Dnia i Nocy, Poznań
- 1974–76 – Galeria Repassage, Warszawa
- 1976–78 – Galeria Mospan, Warszawa
- 1978 – Galeria Muzyczna, Warszawa
- 1979 – Galeria Sigma, Warszawa,
 - AKI, Enschede, Holandia
 - St. Joost Academy, Breda, Holandia
 - De Gele Rijder, Arnhem, Holandia
- 1980 – Galeria Labirynt, Lublin
 - Stichting De Appel, Amsterdam
 - Salon O, Leiden, Holandia
 - t'Hoogt Utrecht, Holandia
- 1981 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - London Video Arts, Air Gallery, Londyn
 - London Filmmakers Coop., Londyn
 - Mazo, Amsterdam
 - Cres Studio, Groninger, Holandia
 - De Fabriek, Eindhoven, Holandia
- 1982 – pracownia M. Wnuka, Warszawa
 - Czyszczenie dywanów, Łódź
- 1983 – Mała Galeria, Warszawa
 - Galeria Foto-Medium-Art, Wrocław
- 1984 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Kent State University, Kent, USA

Bez tytułu, 1987, olej płótno, 130×180

Bez tytułu, 1986, akryl płótno, 130×180

Tomasz Sikorski

- Penland School Gallery, Penland, USA
- 1985 – The Institute of American Art, Youngstown, USA
 - Galeria Wieża, Warszawa
 - Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Galeria Stodoła, Warszawa
- 1986 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Stowarzyszenie Twórców Kultury, Łódź
 - Muzeum Narodowe, Wrocław
 - Galeria Wieża, Warszawa
- 1987 – Kłodzki Ośrodek Kultury, Kłodzko
 - Galeria BWA, Lublin
 - Galeria Promocyjna, Warszawa

Udział w ważniejszych wystawach zbiorowych:

- 1973 – Kinolaboratorium, Galeria EI, Elbląg
- 1976 – Festiwal Studentów Szkół Artystycznych, Cieszyn
- 1977 – Festiwal Studentów Szkół Artystycznych, Szczawno
 - Projects and Performances, Hallwalls Gallery, Buffalo, USA
- 1978 – Fontanna, Politechnika Warszawska
 - I AM, Galeria Remont, Warszawa
 - Jugendhof Scheersberg, RFN
 - Biennale Sztuki Młodych, BWA Sopot
- 1979 – Dokumentacja i autodokumentacja, Galeria P.O. Box 17, Warszawa
 - Fotografia – stan aktualny, Galeria P.O. Box 17, Warszawa
- Works and Words, De Appel, Holland Experimental Film, Amsterdam
- 1980 – Frame Experiment, Den Bosch, Holandia
 - Ogólnopolskie Konfrontacje „Sztuka Młodych – Łódź 80”, BWA Łódź
- 1981 – 20 Live Projects, VAVD, Sztokholm
 - Spotkania krakowskie, BWA Kraków
 - Triennale Rysunku, Wrocław
- 1982 – Strych, Łódź
- 1983 – Jazz Club Akwarium, Warszawa
- 1984 – Offset: A survey of Artists Books, USA
 - Summer Show, Kent State University, Kent, USA
 - Darinka, Nowy Jork
- 1985 – Micro Wave, New Gallery, Nowy Jork
- 1986 – Fotografia Polska, Muzeum Nauki i Techniki, Praga, CSRS
 - Widzialne, niewidzialne, Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Teraz i poza czasem, Pracownia Dziekanka, Warszawa
 - Festiwal wyobraźni, Stodoła, Warszawa
 - Pieta, wystawa ogólnopolska, Poznań, Wrocław
- 1987 – Marchewka, Festiwal Muzyki Alternatywnej, Warszawa
 - Biennale Sztuki Nowej, BWA Zielona Góra
 - „Co słychać”, d. Zakłady Norblina, Warszawa

Instalacja, Galeria Promocyjna, 1987

Krzysztof Skarbek

ul. Tęczowa 14 m. 3 53-602 Wrocław

Urodzony w 1958 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych i PWSSP we Wrocławiu. Dyplom w 1985 roku w pracowni

malarstwa prof. Z. Karpińskiego. Obecnie pracuje jako asystent w PWSSP we Wrocławiu. Prezentuje obrazy, filmy, zdjęcia i makiety.

Wystawy indywidualne:

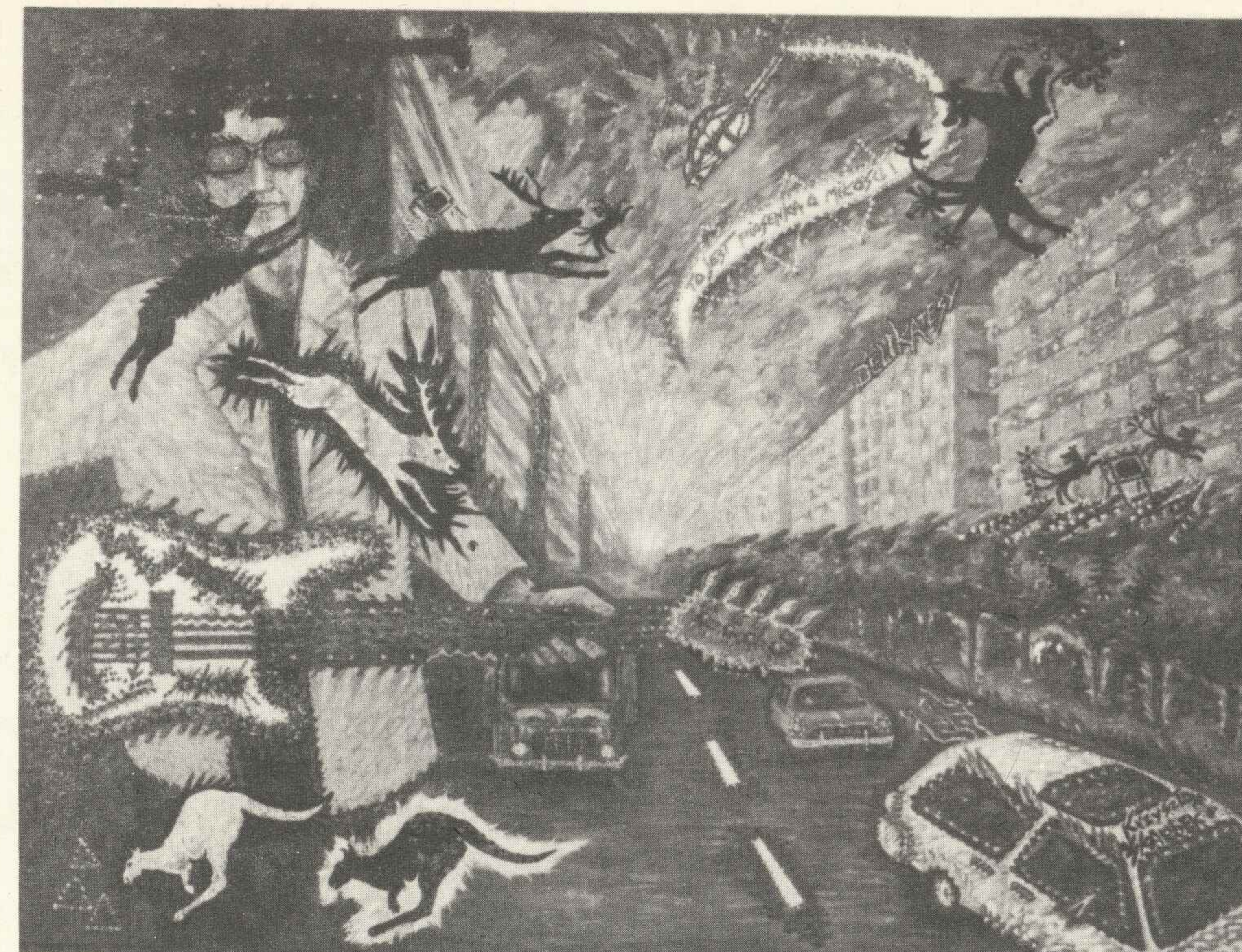
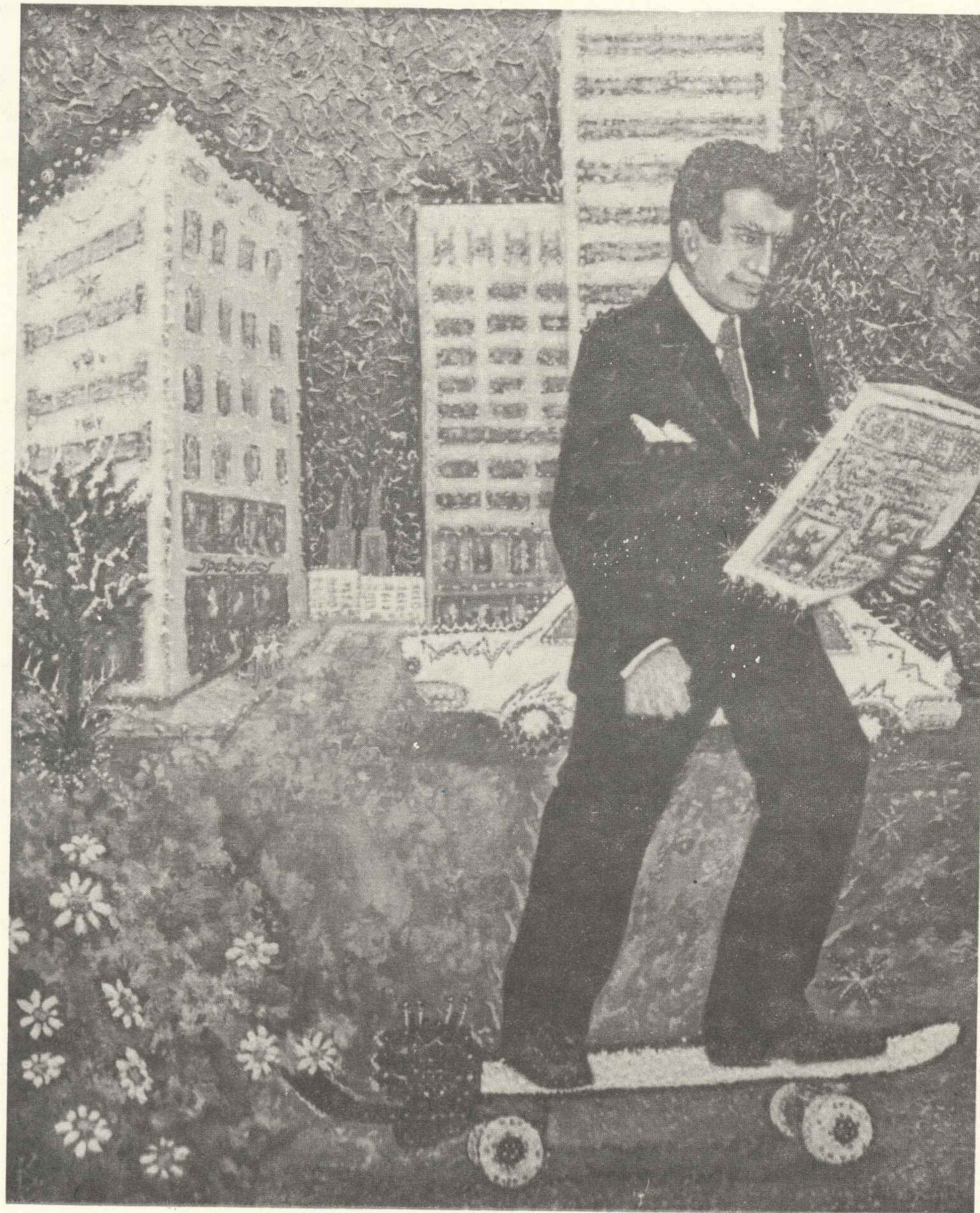
- 1987 - „Zwyczajność dzisiejszego dnia jest słoneczna”, Galeria Sztuki Współczesnej, Wrocław
- Galeria Promocyjna, Warszawa
- „Ten soczysty promień słońca jest dla Ciebie”, Galeria Desa, Wrocław, VIII Międzynarodowe Spotkania Teatru Otwartego

Udział w wystawach zbiorowych i in.:

- 1985 - „Film poza kinem”, III Międzynarodowy Festiwal Filmu Niekomercyjnego, Wrocław. Nagroda za film „Zmieniaj się”
- 1986 - Dyplom '86, Gdańsk
- Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- Projekt oprawy scenograficznej, „Jazz nad Odrą”, Wrocław
- Akcja „Wspólny krąg ludzi polepszonej woli”, Wrocław Grupa „Różowa czapka”
- Festiwal „Film poza kinem”, Wrocław. Akcja pt. „Czy warto robić całkiem nowe filmy?” przed projekcją filmu „Trzymaj mnie za rękę”
- 1987 - „Sztuka jako wolność”, BWA Koszalin
- „Realizm radykalny”, Muzeum Narodowe, Warszawa
- Prezentacja sztuki PWSSP Wrocław, Mons, Belgia

„Jeden pan w drodze do pracy czyta niezbyt ciekawą gazetę”, 1987, olej płótno, 100×130

Krzysztof Skarbek

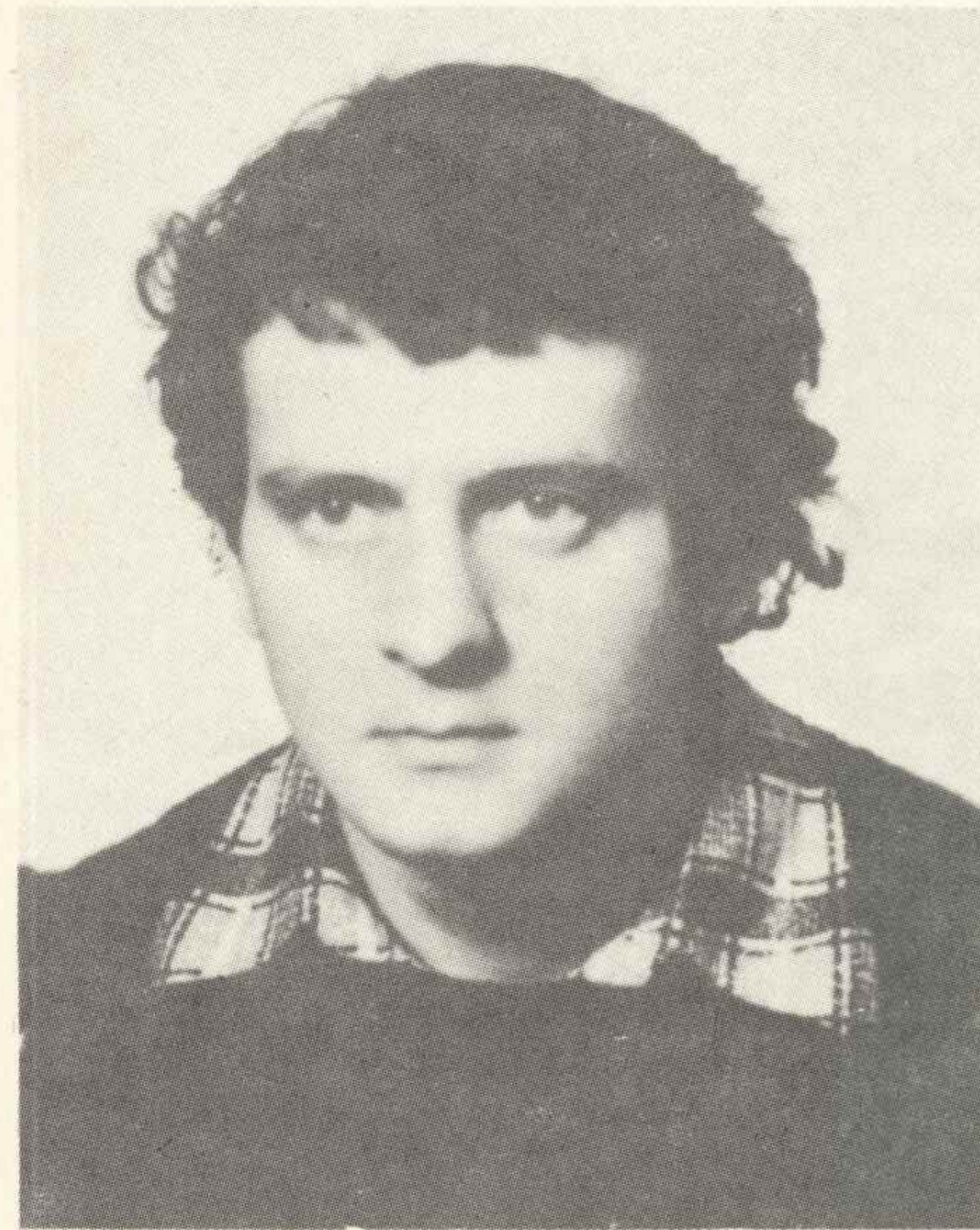
„To jest piosenka o miłości”, 1987, olej płótno, 100×130

„Witaminy dla Was”, 1985, olej płótno, 100×130

Tadeusz Sobkowiak

ul. Hetmańska 52 m. 15
60-219 Poznań

Urodzony w 1955 roku. Studia w PWSSP w Poznaniu. Dyplom w 1986 roku w pracowni malarstwa prof. J. Świtki.

Ważniejsze wystawy:

- 1984 – Galeria Desa, Poznań
- 1985 – Galeria Wielka 19, Poznań
 - Galeria ON, Poznań
 - „W stronę nowego malarstwa”, BWA Bydgoszcz
- 1986 – Galeria Wielka 19, Poznań
 - 40 lat malarstwa Poznania, BWA Poznań
 - Młoda Sztuka Poznania, BWA Poznań, Sofia
 - Dyplom, Galeria Wielka 19, Poznań
 - Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot

- 1987 – Galeria Wielka 19, Poznań
 - Galeria Desa, Poznań
 - Galeria Obraz, Poznań
 - „W poszukiwaniu własnego stylu”, BWA Koszalin
 - II Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra
 - Dyplom '86, Łódź
 - Dni Kultury Polskiej – Zbiory Muzeum Narodowego w Poznaniu, Wiesbaden, RFN

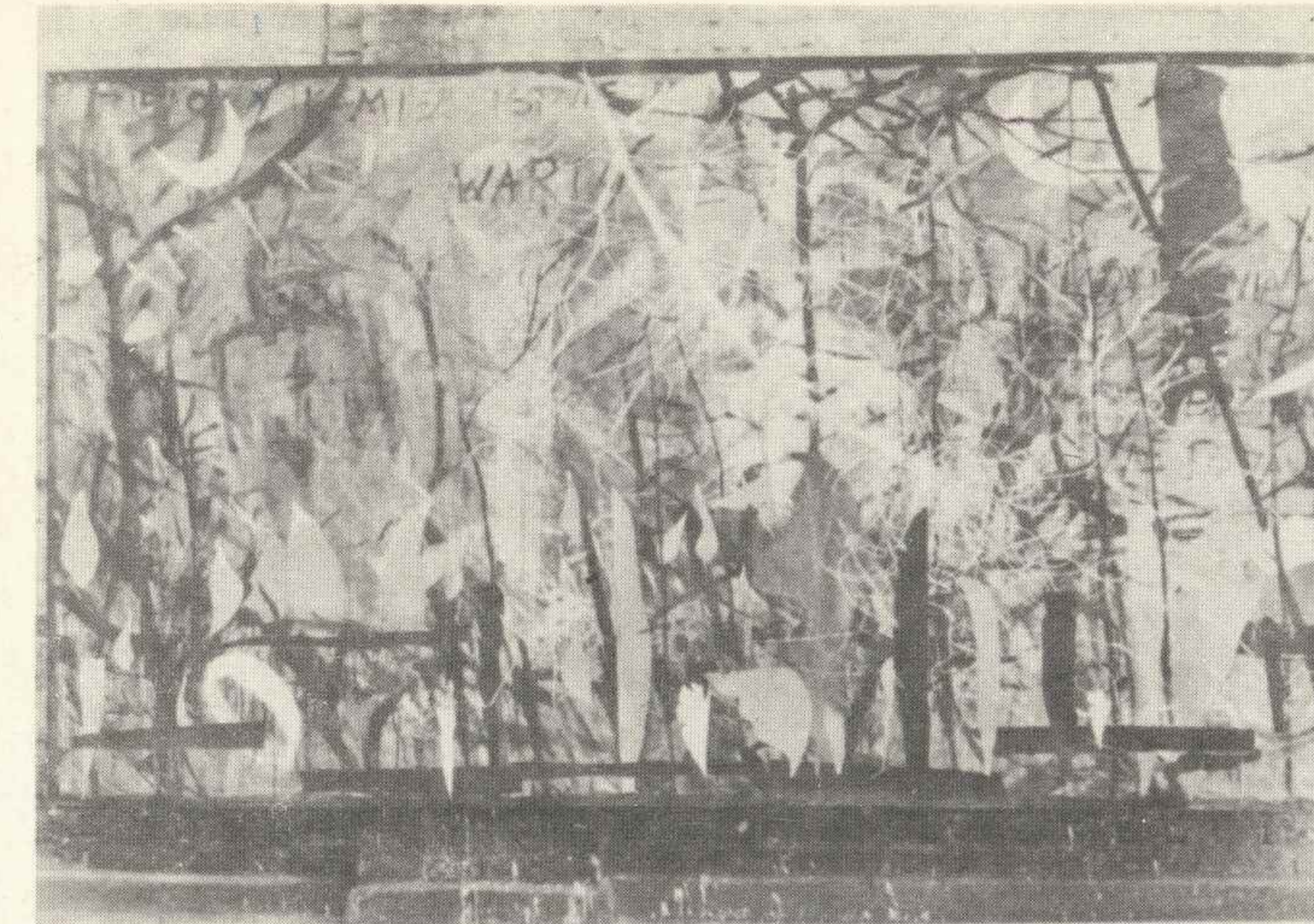
Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Poznaniu, BWA Poznań, Muzeum im. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy oraz w kolekcjach prywatnych w USA i Norwegii.

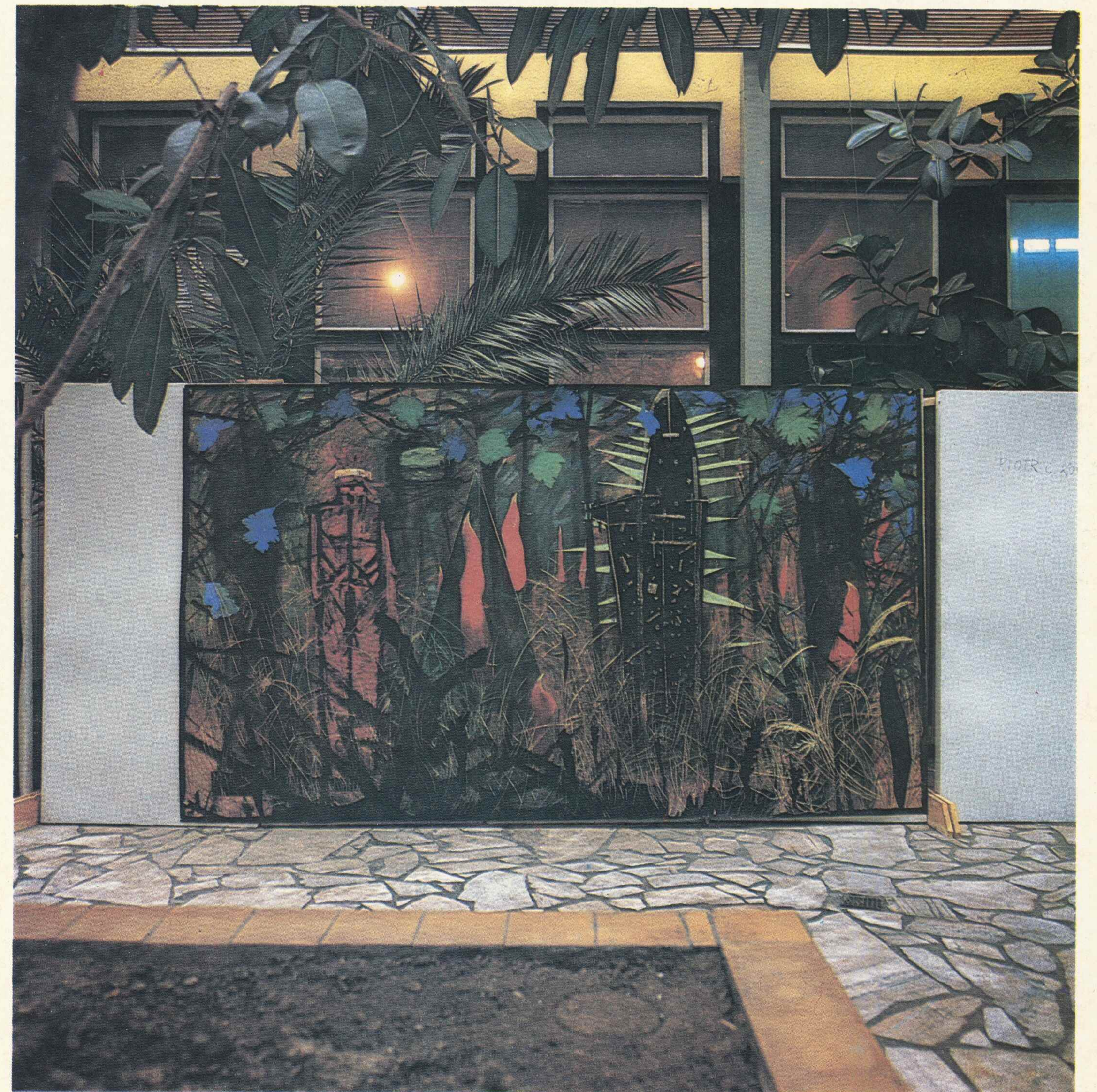
Fragment ekspozycji II Biennale Sztuki Nowej, Zielona Góra 1987
„Błękitny Pan”, 1987

Tadeusz Sobkowiak

„Zielony kamień istnieje...”, 1987

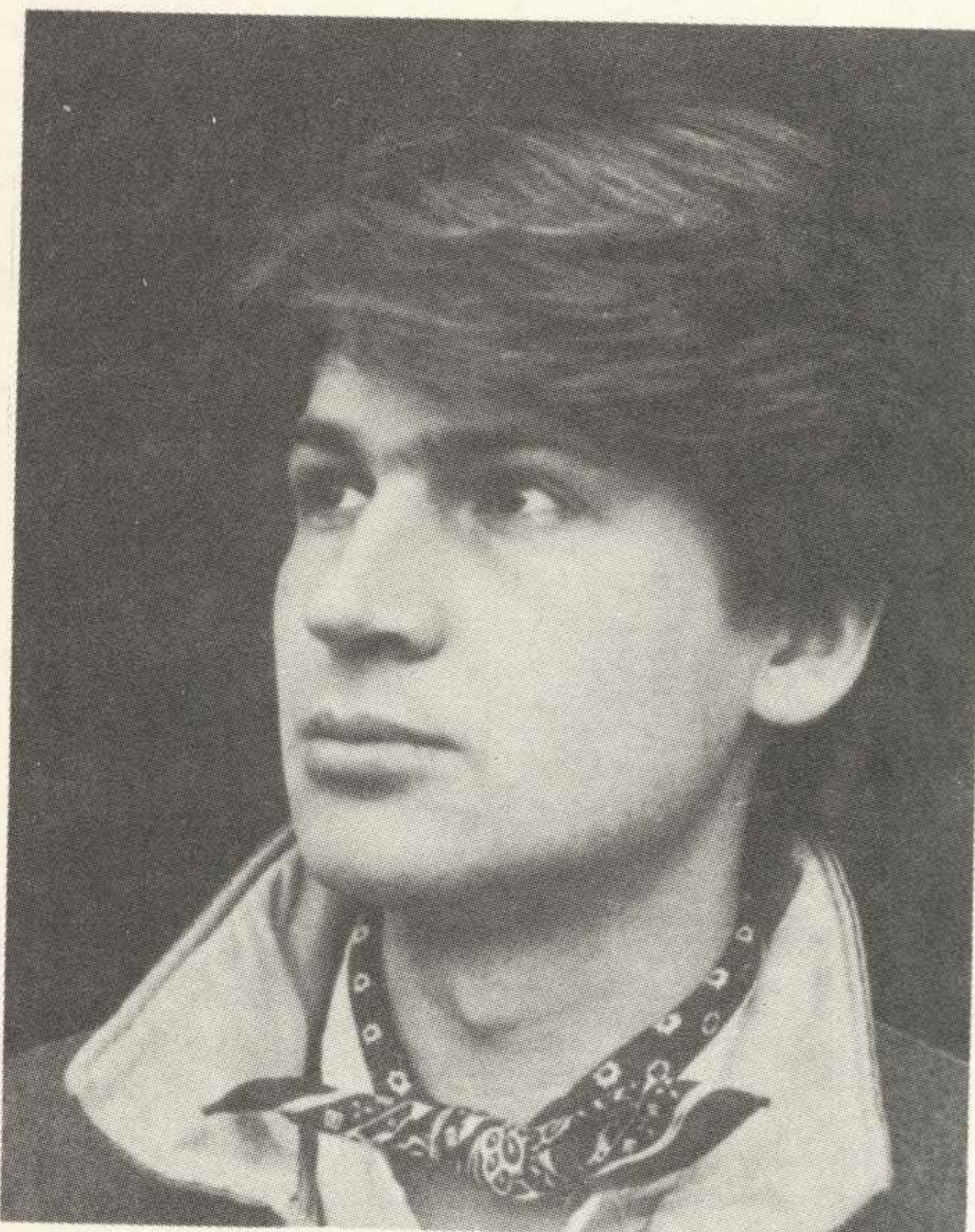

„Jest to wąż boa, co moa woa”, 1986, techn. wł., papier.

Zbigniew Sprycha

ul. Skarżyńskiego 2/401/II
31-627 Kraków

Urodzony w 1959 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Malarstwa. Dyplom z wyróżnieniem w 1985 roku w pracowni prof. J. Joniaka. Pracuje jako asystent na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie.

Wystawy indywidualne:

- 1984 - Galeria „Jaskółka” Dom Polonii, Kraków
- 1985 - Galeria Trzech Obrazów, ASP Kraków
- 1986 - Gołogórski-Rostworowski Gallery, Kraków
 - Altstadt Galerie, Getynga, RFN
- 1987 - Galeria Akademii, Kraków
 - Mercedes Benz in Gottingen, Getynga, RFN
 - Buddenbrookhaus, Lubeka, RFN
 - Sparkasse Lemgo, Ostertor, RFN
- 1988 - Galeria Promocyjna, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1986 - Wystawa Konkursu im. R. Pomorskiego, BWA Katowice
 - Konkurs im. J. Spychalskiego, BWA Poznań
 - Dyplom '85, Gdańsk
- 1987 - Ateliereinblicke - Drei Meisterateliers Aus Der Akademie Der Schonen Kunste in Krakau, Norymberga
 - Malarstwo jest kolorem, Galeria KAW, Kraków

Prace w zbiorach: Muzeum Narodowe Kraków, Wydział Kultury i Sztuki U.M. Krakowa, Fundacja „France Liberte”, Paryż oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą: Francji, RFN, Holandii, Austrii, Szwajcarii, USA.

„Sen o zapachu mandarynek”, 1987, olej płótno, 170×200

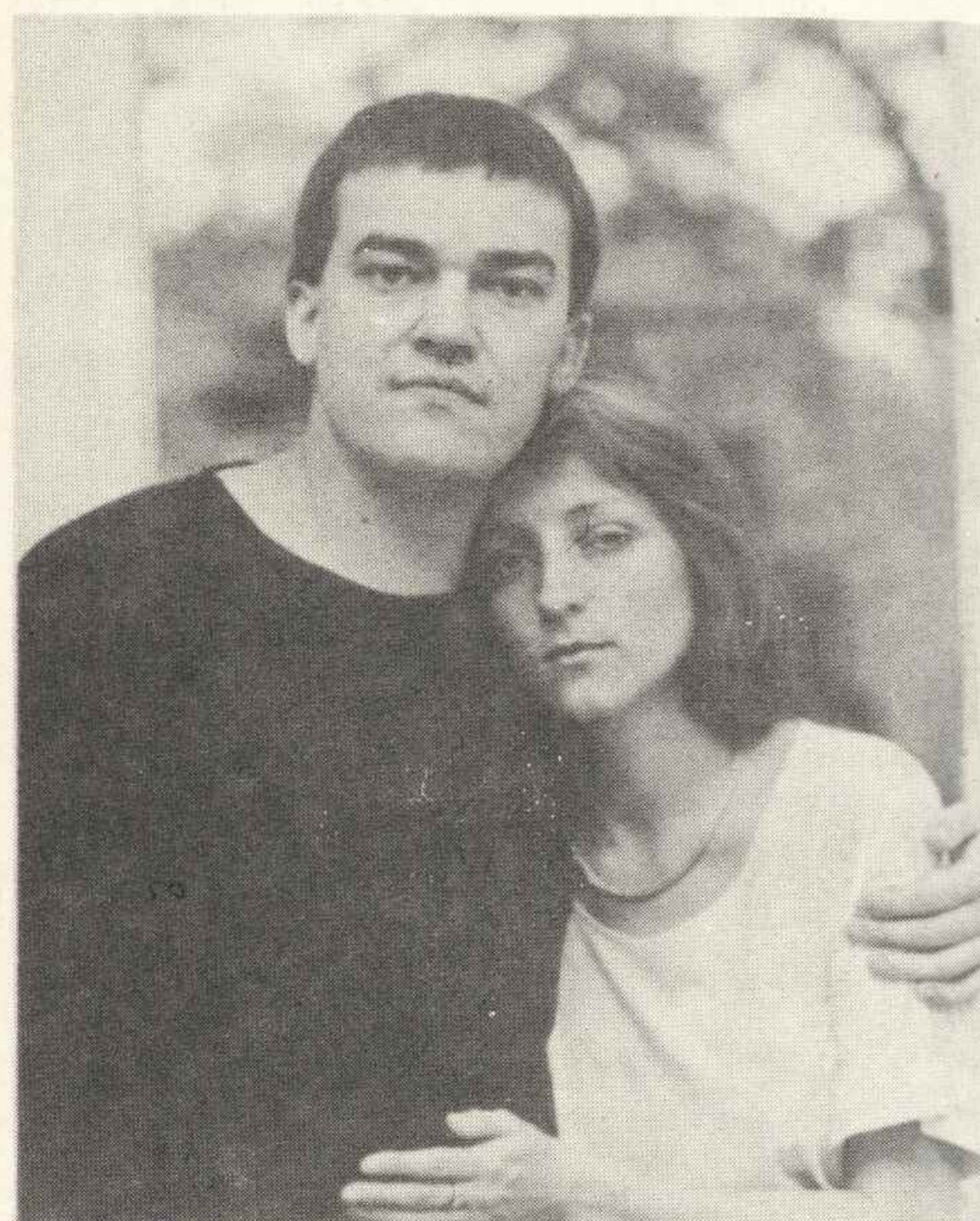
„Potajemna kolacja oficjalnie występujących dyrektorów sklepów z uciechami”, 1987, olej płótno, 170×200

„Trzeci przystanek na drodze do raj'u”, 1987, olej płótno, 170×200

Jacek Sroka

Os. Na Skarpie 35 m. 1
31-910 Kraków

Urodzony w 1957 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Obecnie starszy asystent w Pracowni Miedziorytu Wydziału Grafiki ASP w Krakowie.

Wystawy indywidualne:

- 1980 - Galeria Fama, Kraków
 - Atelier 77-elf, Bonn, RFN
 - Lufthansa Stadtbüro, Bonn, RFN
 - Klub MPIK, Kraków
 - 1981 - MŚWA, Myślenice
 - 1985 - Galeria Gologórski-Rostworowski, Kraków
 - Galeria Dzieduszycki i Sosnowski, Warszawa
 - 1986 - Galeria LK, Varrelbusch, RFN
 - Galeria DST, Kielce
 - 1987 - Galeria Dzieduszycki i Sosnowski, Warszawa
 - Galeria Gologórski-Rostworowski, Kraków
 - Galeria Langbrok, Reykjavik, Islandia
 - Galeria Teatru Stu, Kraków
 - 1988 - Iona Stichting Gallery, Amsterdam
- Udział w wystawach zbiorowych:
- 1982 - Galerie L. K. Varrelbusch, RFN
 - Instytut Francuski, Kraków
 - Old Warsaw Gallery, Aleksandria, USA
 - 1983 - Kunsthalle, Norymberga, RFN
 - Triennale Grafiki Frechen, RFN
 - Kunstverein Springhornhof, Neuenkirchen, RFN

- Galerie in Rathaus, Bocholt, RFN
- 1984 - Oberseeburg Galerie, Lucerna, Szwajcaria
 - Museum Fridericianum, Kassel, RFN
 - XII Festiwal Malarstwa Polskiego, Szczecin
 - 6 Biennale Grafiki, Mulhouse, Francja
 - 3 Biennale Grafiki, Vaasa, Finlandia
 - Grafik-Borse, Lipsk, NRD
 - 4 Mini Print, Cadaques, Hiszpania
 - 10 Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków
 - Galeria la Marmita, Kordoba, Hiszpania
- 1985 - 4 Biennale Grafiki, Baden-Baden, RFN
 - Cul-des-Sarts, Couvur, Belgia
 - W. Benton Museum, Storrs, USA
 - World Print Council, San Francisco, USA
 - 2 Biennale Grafiki, Cabo Frio, Brazylia
 - Mail Art, Budapeszt
 - Galerii PP, Varde, Dania
 - Galerie fur Visuelle Erlebnisse, Weddel, RFN
 - Male Formy Grafiki, Łódź
 - 3 Triennale Rysunku, Norymberga
 - 16 Biennale Grafiki, Lublana, Jugosławia
 - Iona Gallery, Amsterdam
 - Kommunale Galerie, Bergkamen, RFN
- 1986 - Galerie im Horsaablau, Lipsk, NRD
 - Galerie Bernanos, Paryż
 - 11 Biennale Grafiki, Kraków
 - Grafika z krakowskiej ASP, Kraków
 - Fundacja Kościuszkowska, Nowy Jork
 - 8 Triennale Grafiki, Frechen, RFN

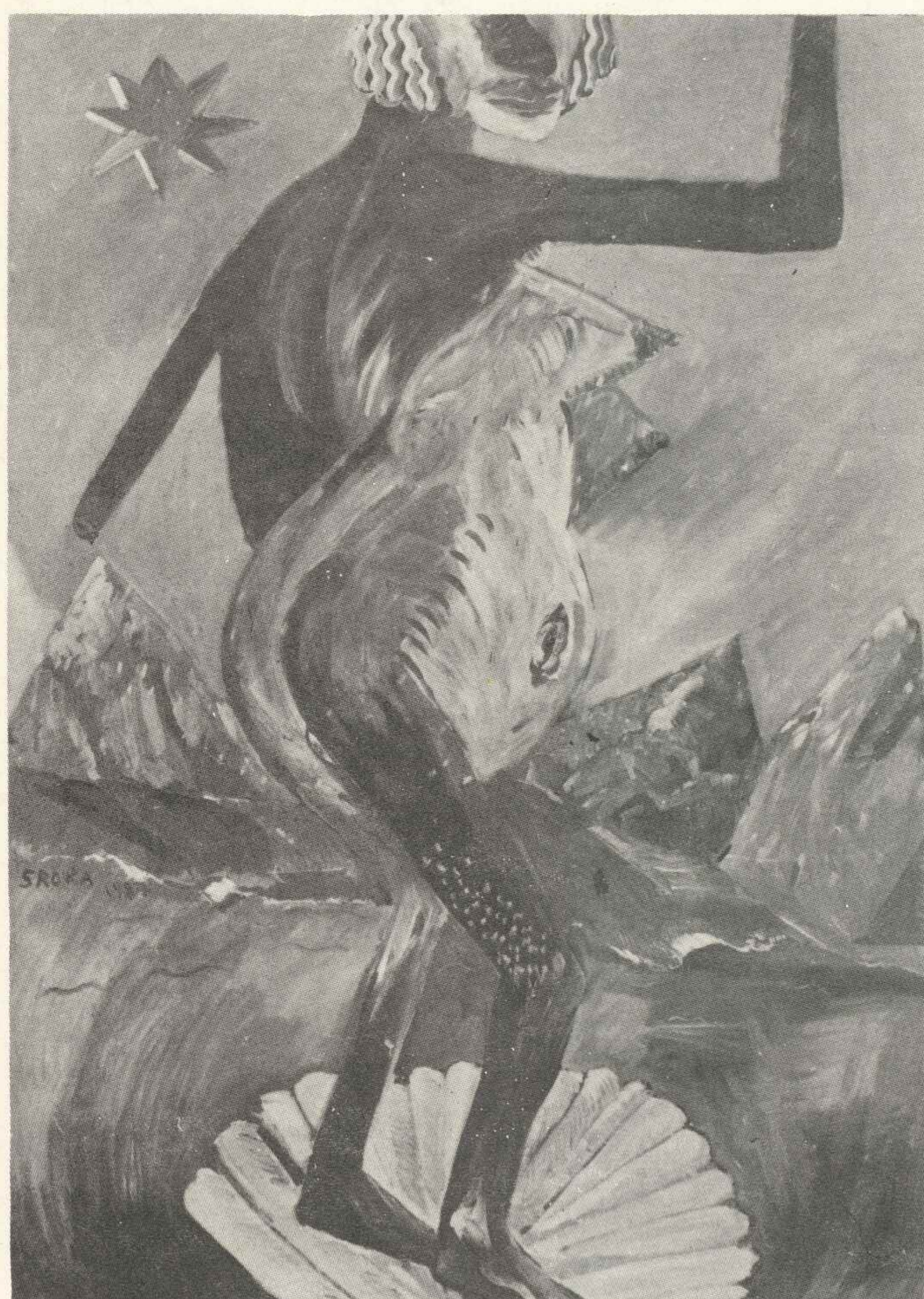
- Galeria BWA Wrocław
- Galerie AF, Wiesbaden, RFN
- Atrium Gallery, Storrs, USA
- Del Bello Gallery, Toronto, Kanada
- 1987 - La Mostra Internazionale di Grafica, Catania, Włochy
 - Ogólnopolski Przegląd Grafiki, Łódź
 - Male Formy Graficzne, Łódź
 - 3 Triennale Europa Dell Incisione, Grado, Włochy
 - 4 Grafików Polskich, Galeria Energoinvest, Sarajewo
 - Krakowska Szkoła Grafiki, University of Connecticut, Storrs, USA
 - Graphica Atlantica, Reykjavik, Islandia
 - Galerie Atelier Lambert (Targi Fiest 86) Paryż,
 - 4 Biennale Grafiki, Vaasa, Finlandia
 - 8 Biennale Grafiki, Frechen, RFN
 - 17 Biennale Grafiki, Lublana, Jugostawia.

Nagrody:

- 1981 - Nagroda MKiS za dyplom
- 1984 - nagroda na Biennale Grafiki, Mulhouse, Francja
- 1986 - nagroda na Przeglądzie Młodej Grafiki, Galeria Plastyka, Kraków
 - nagroda na I Światowej Wystawie Miniatury, Del Bello Gallery, Toronto, Kanada
- 1987 - nagroda Graphica Atlantica, Reykjavik
 - nagroda na Ogólnopolskim Przeglądzie Grafiki, Łódź
 - nagroda na 4 Biennale Grafiki, Vaasa, Finlandia

Prace w zbiorach muzealnych polskich i zagranicznych, m.in.: Kraków, Bydgoszcz, Wiesbaden, Kassel, Oldenburg, Lipsk, Couvur, Reykjavik, Vaasa, Cabofrio oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą.

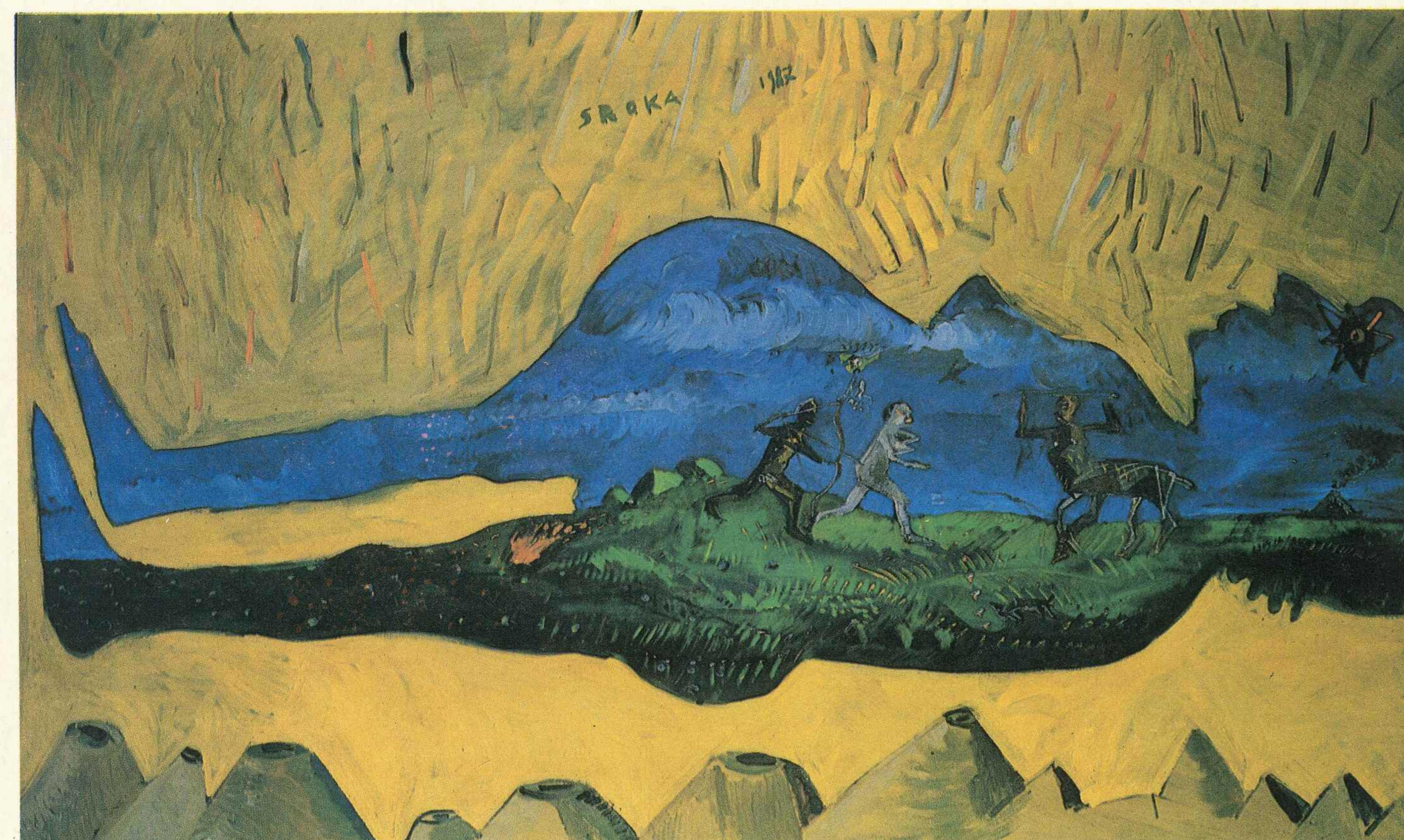
Jacek Sroka

„Przybycie Venus do czerwonego świata”,
1987, olej płótno, 120×170

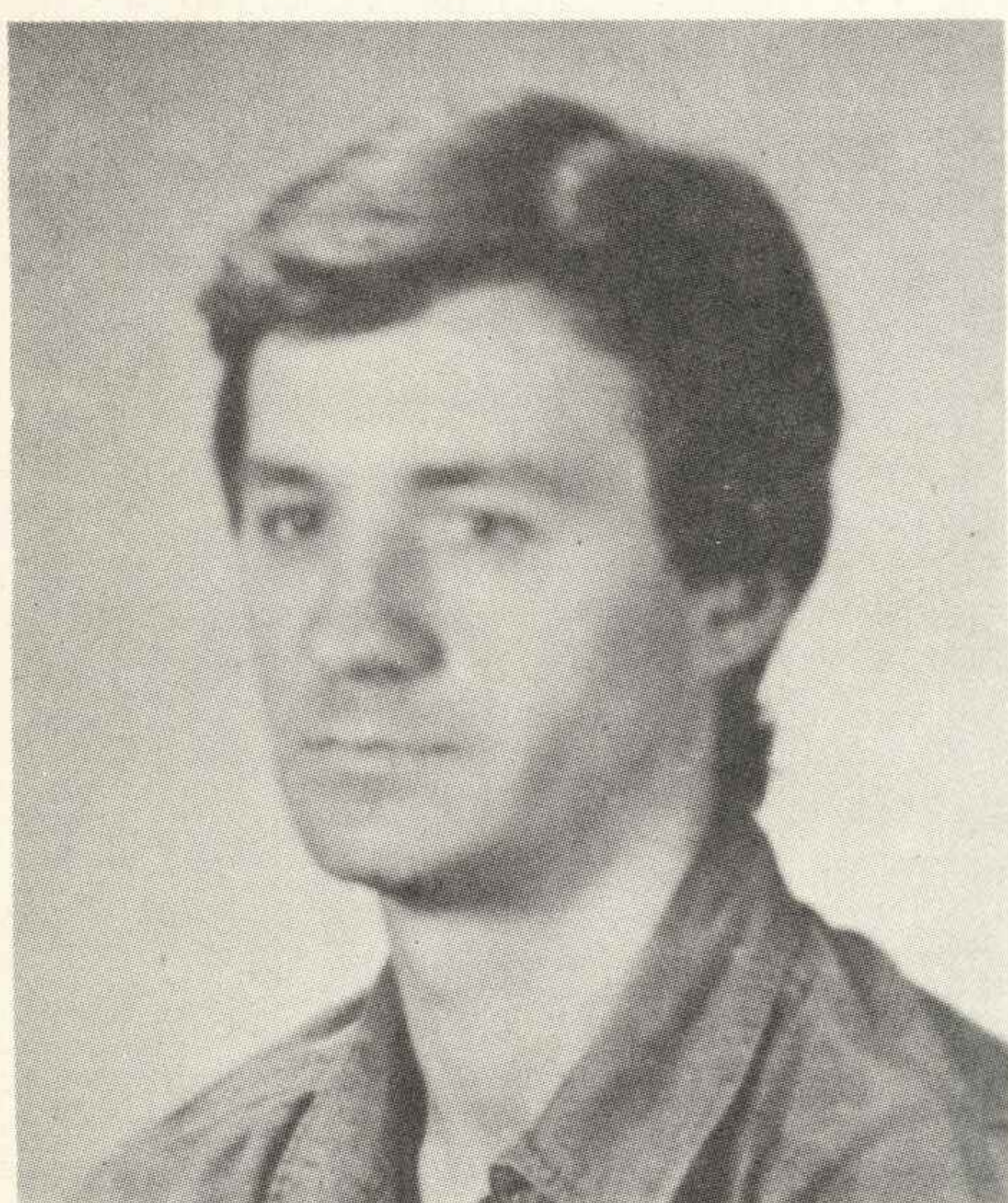
„Pod celą”, 1987, olej płótno, 120×170

„Mit”, 1987, olej płótno, 120×200

Jacek Staniszewski

ul. Partyzantów 23 m. 46
81-423 Gdynia

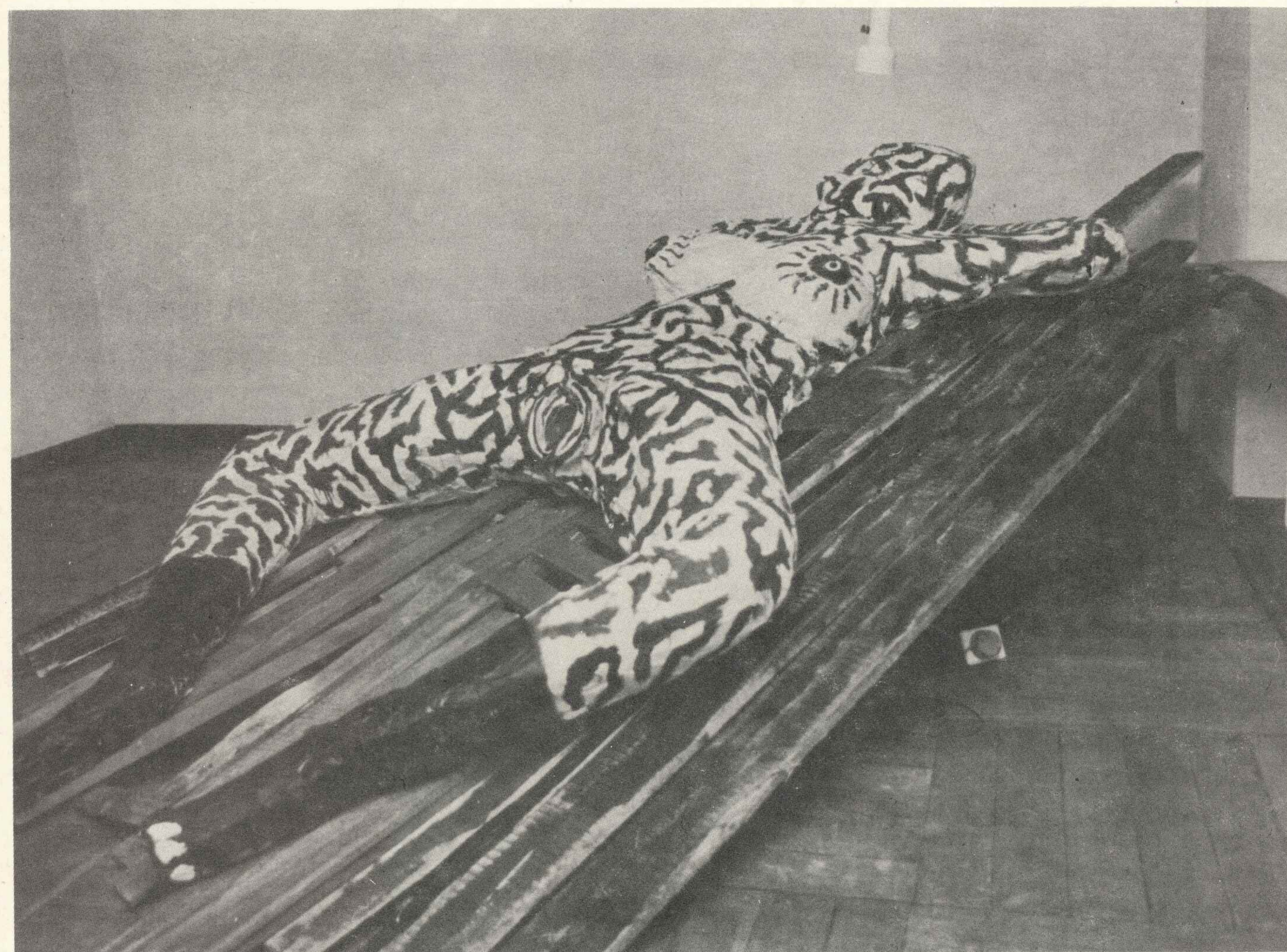

Urodzony w 1957 roku. Studia w PWSSP w Gdańsku na Wydziale Malarstwa i Grafiki. Dyplom z wyróżnieniem w 1983 roku w pracowni grafiki prof. A. Krechowicza.

Ważniejsze wystawy:

- 1986 – Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- 1987 – „Dread Object”, BWA Sopot
 - Galeria Baraki, Gdańsk
 - „Dread Object”, Galeria Promocyjna, Warszawa
 - „Moby Dick”, MCK, Gdynia
 - „Realizm radykalny, abstrakcja konkretna”, Muzeum Narodowe, Warszawa

„Hallo”, 1985, akryl papier

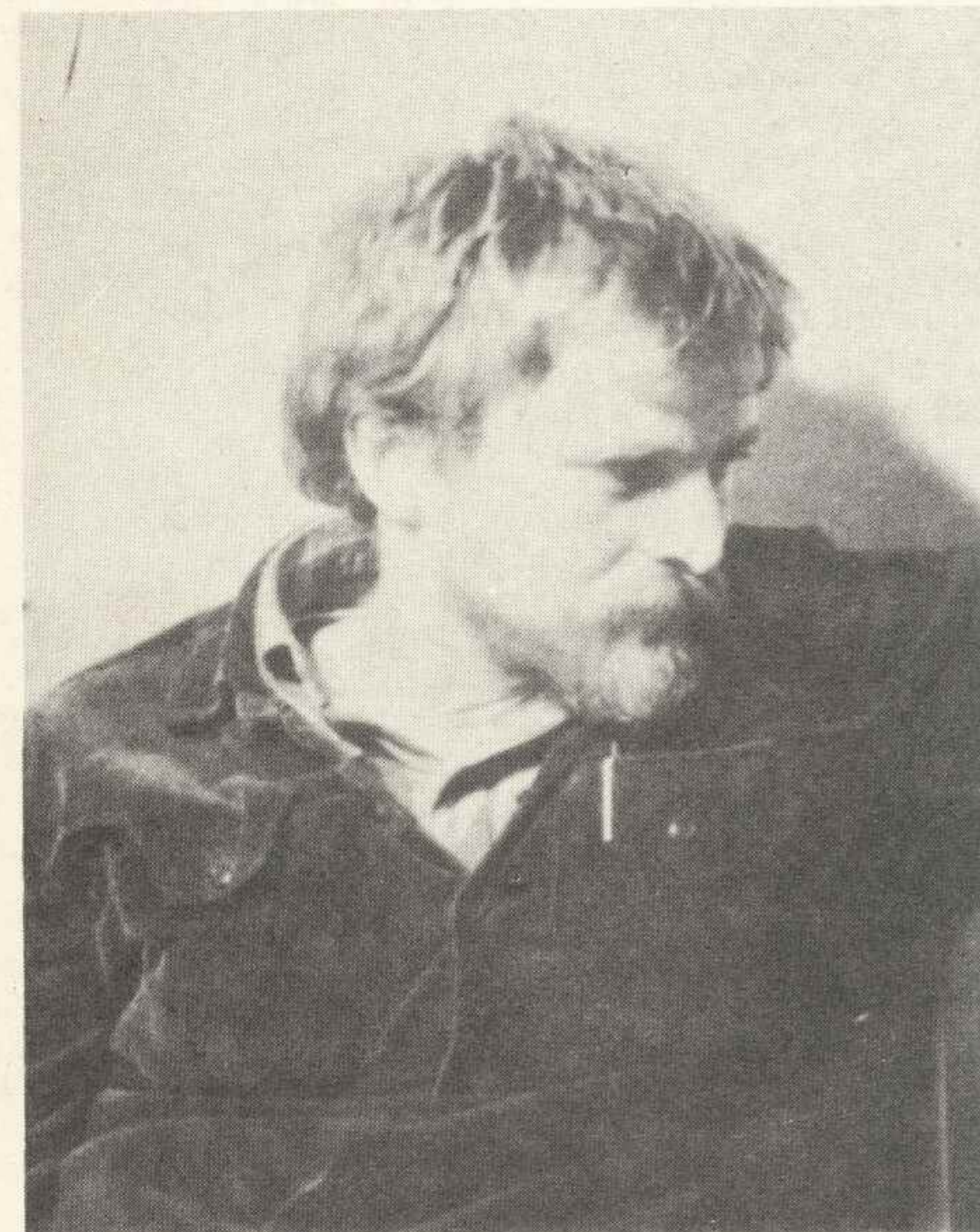
Instalacja, Galeria Promocyjna, 1987

Instalacja, Muzeum Narodowe, Warszawa 1988

Paweł Susid

ul. Kasprzowicza 48 m. 71
01-959 Warszawa

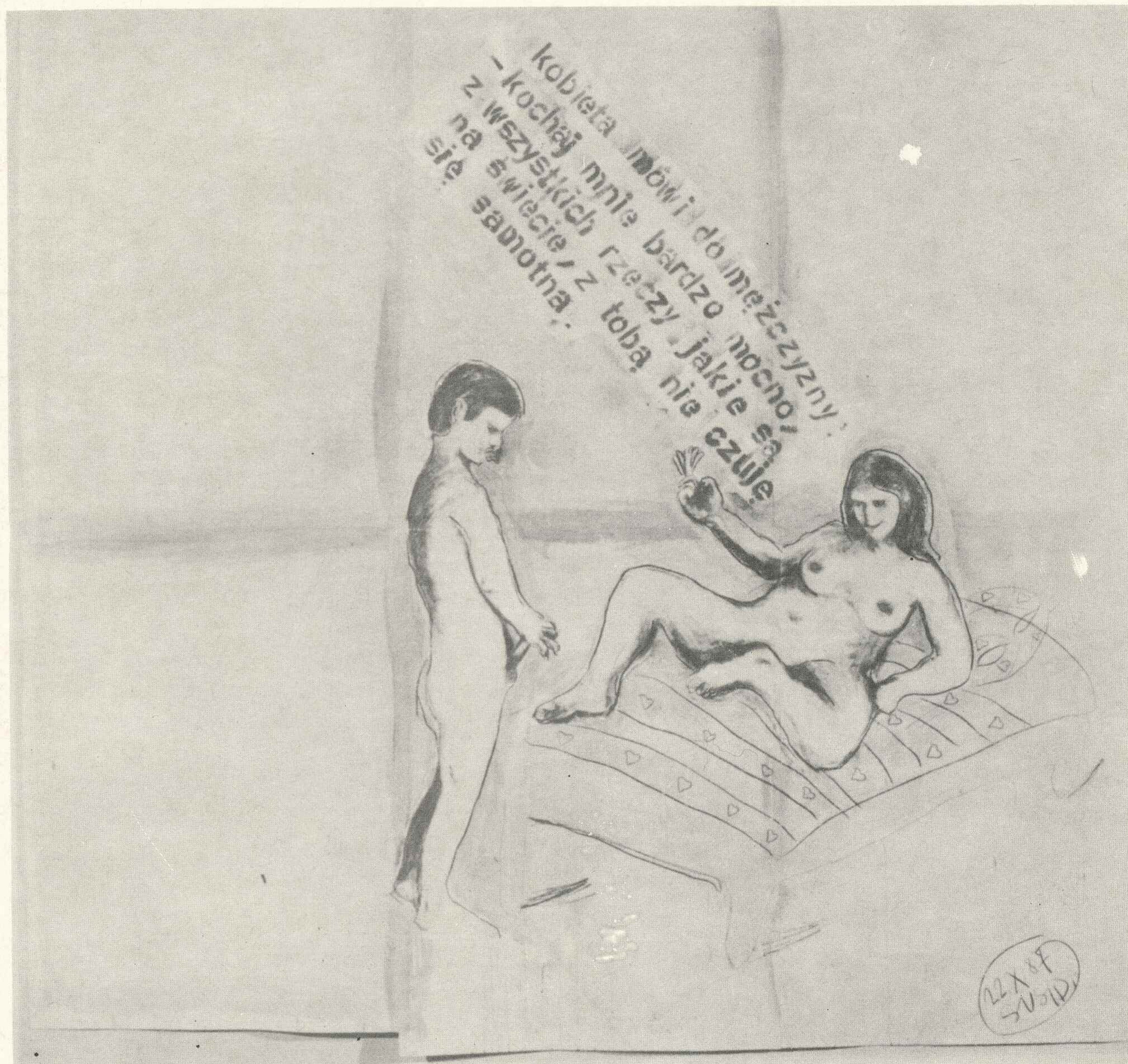
Urodzony w 1952 roku. Studia w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom w 1978 roku w pracowni malarstwa prof. T. Dominika.

Ważniejsze wystawy:

- 1979 - XVIII Debiut absolwentów ASP, Stara Kordegarda, Warszawa
- Artyści Warszawy Dzieciom, Zachęta, Warszawa
- Warszawskie Prezentacje Sztuki Młodych
- Galeria Młodych, Warszawa
- 1984 - Festiwal Malarstwa Współczesnego, BWA Szczecin
- Pracownia II, Galeria Studio, Warszawa
- Młode malarstwo polskie, Budapeszt
- 1985 - Wystawa Środowiska Warszaw-

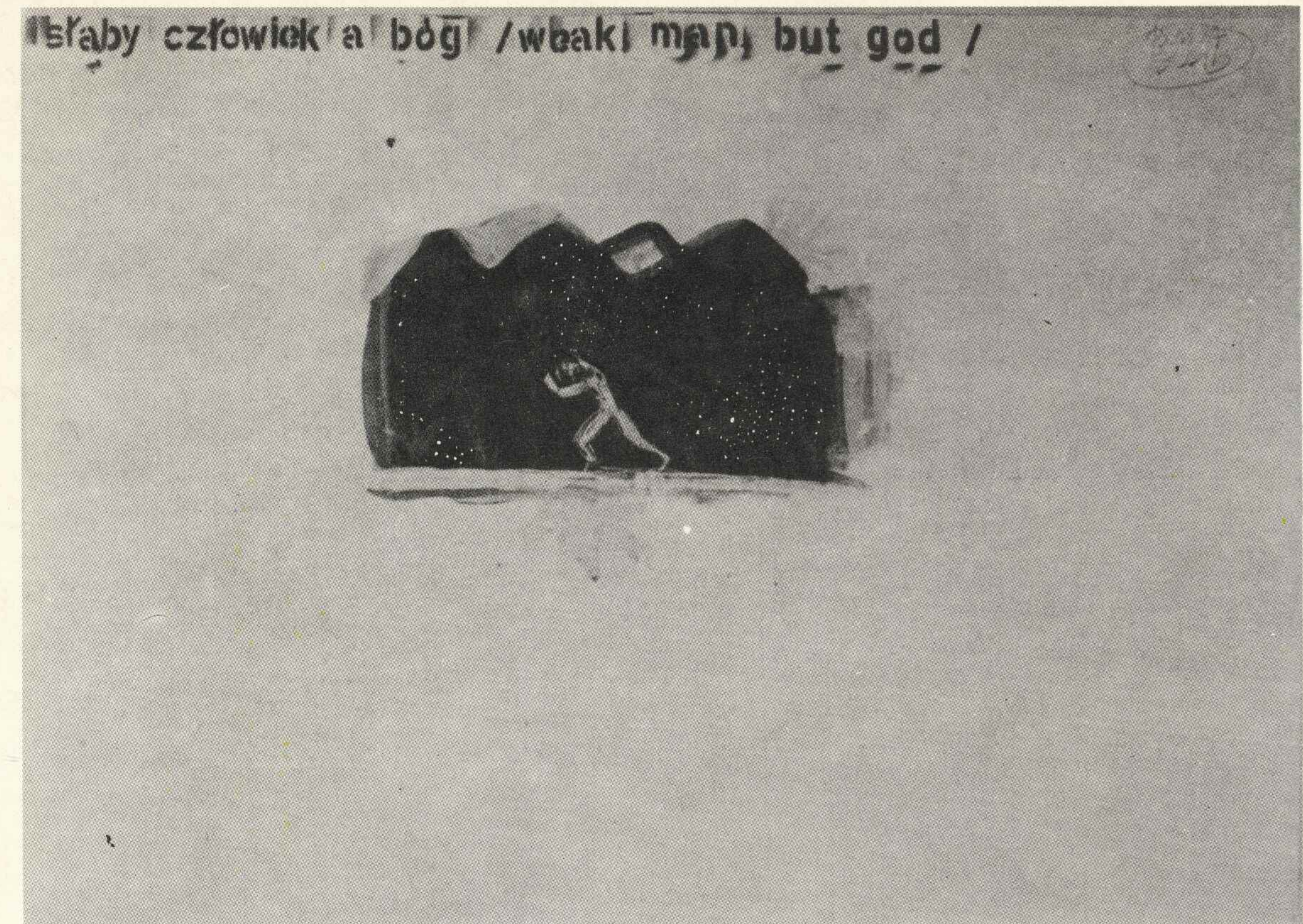
- skiego, Zachęta, Warszawa
- Galeria Młodych, Warszawa
- 1986 - Akcja Obraz, Galeria Stodoła, Warszawa
- Galeria Garmer, Geteborg, RFN
- Ekspresja lat 80-tych, BWA Sopot
- 1987 - Galeria Promocyjna, Warszawa
- IV Targi Sztuki Krajów Socjalistycznych, „Interart 87”, Poznań
- 1988 - Galeria Dziekanka, Warszawa

„Kobieta mówi”,
1987, akryl papier, 200×240

Paweł Susid

„Słaby człowiek a bóg”,
1987, akryl papier,
140×200

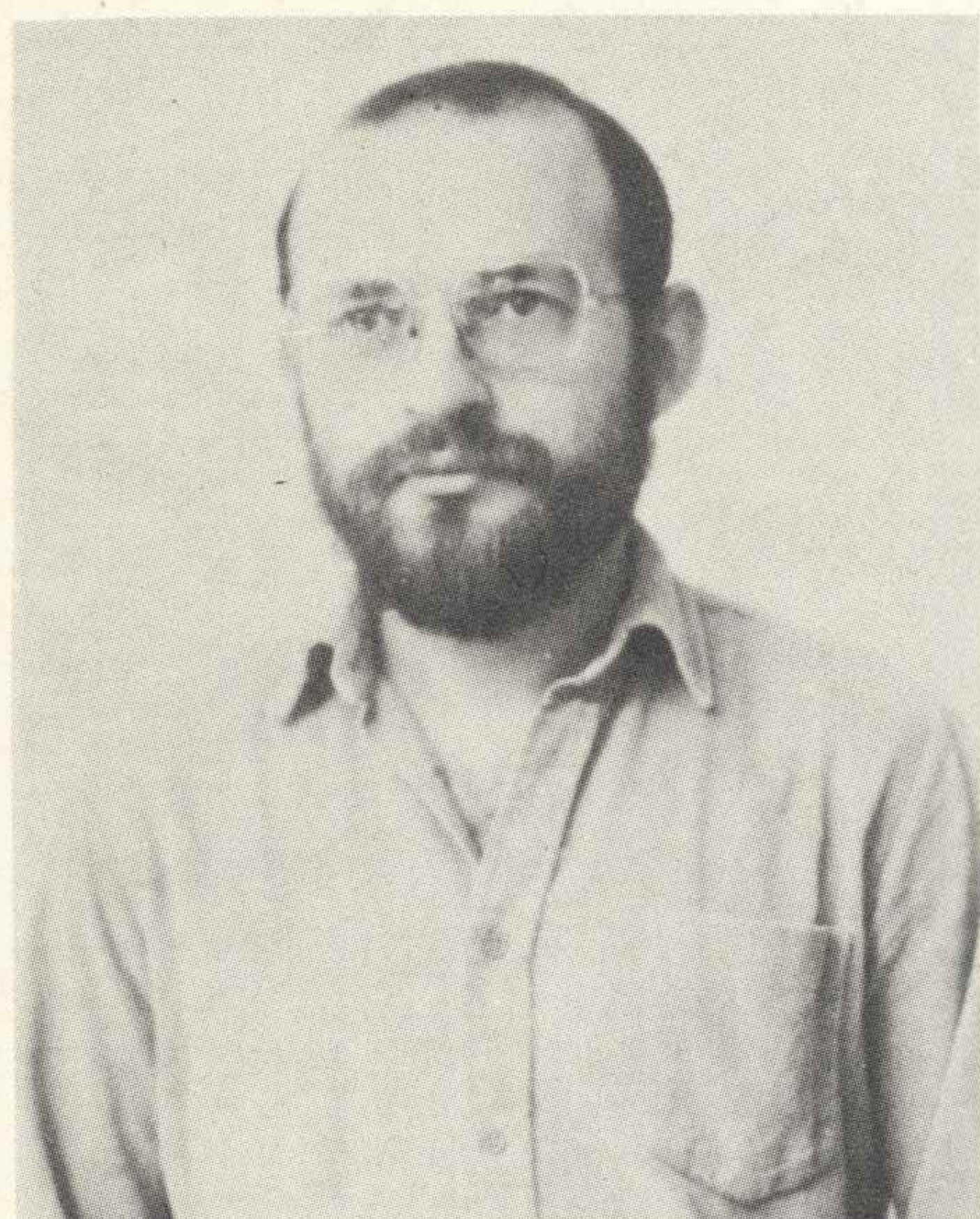

Bez tytułu, 1987,
akryl papier, 200×300

Jerzy Szot

ul. Łochowska 15 m. 26
03-757 Warszawa

Urodzony w 1956 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Grafiki. Dyplom w 1981 roku w pracowni prof. H. Tomaszewskiego. Aneks w pracowni malarstwa prof. T. Pągowskiej. Pracuje jako asystent na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie w pracowni prof. T. Pągowskiej.

Wystawy indywidualne:

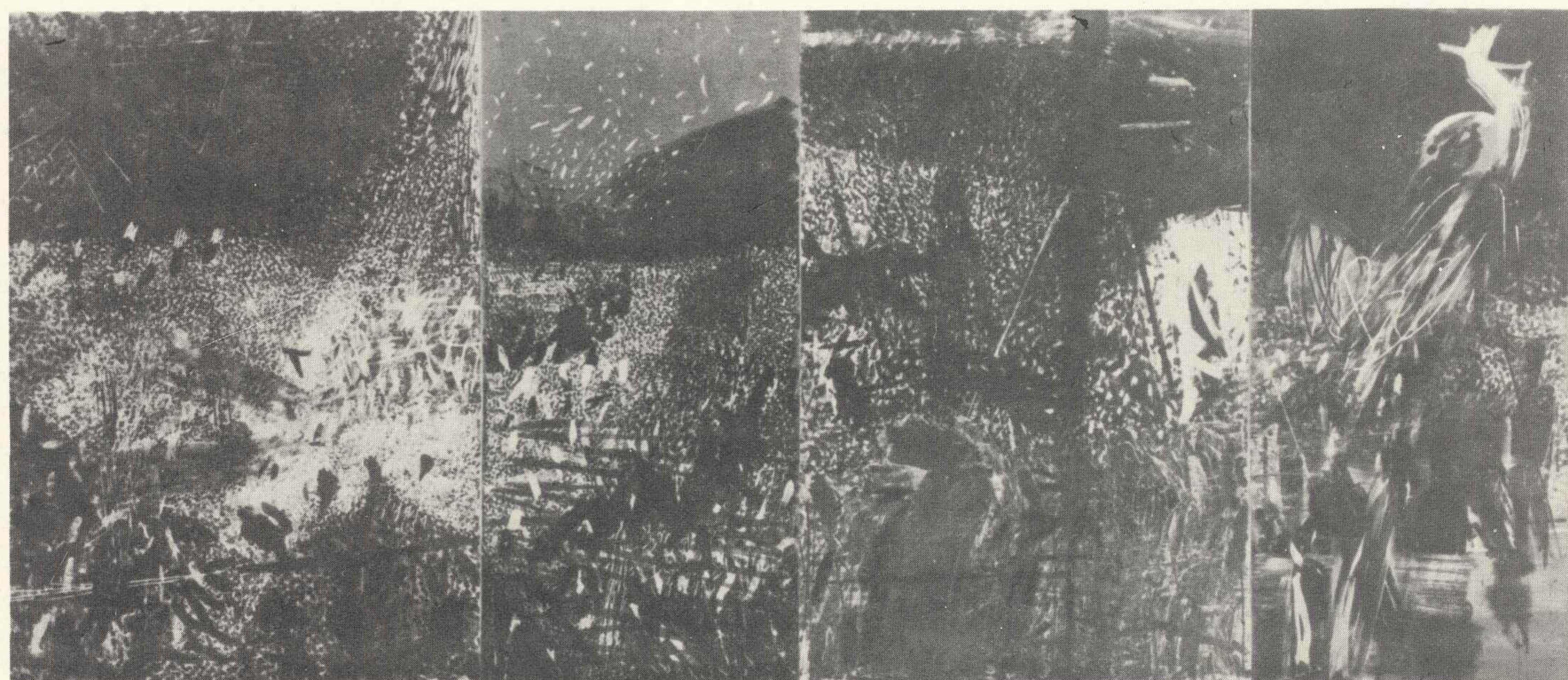
1986 – Dom Środowisk Twórczych,
Kielce

– Galeria Promocyjna, Warszawa

1987 – Galeria Test, Warszawa

Udział w kilkunastu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.
Prace w zbiorach muzealnych w Katowicach, Szczecinie oraz kolekcjach prywatnych

Z cyklu „Procesje”,
1987, techn. miesz.
płótno, 300×700

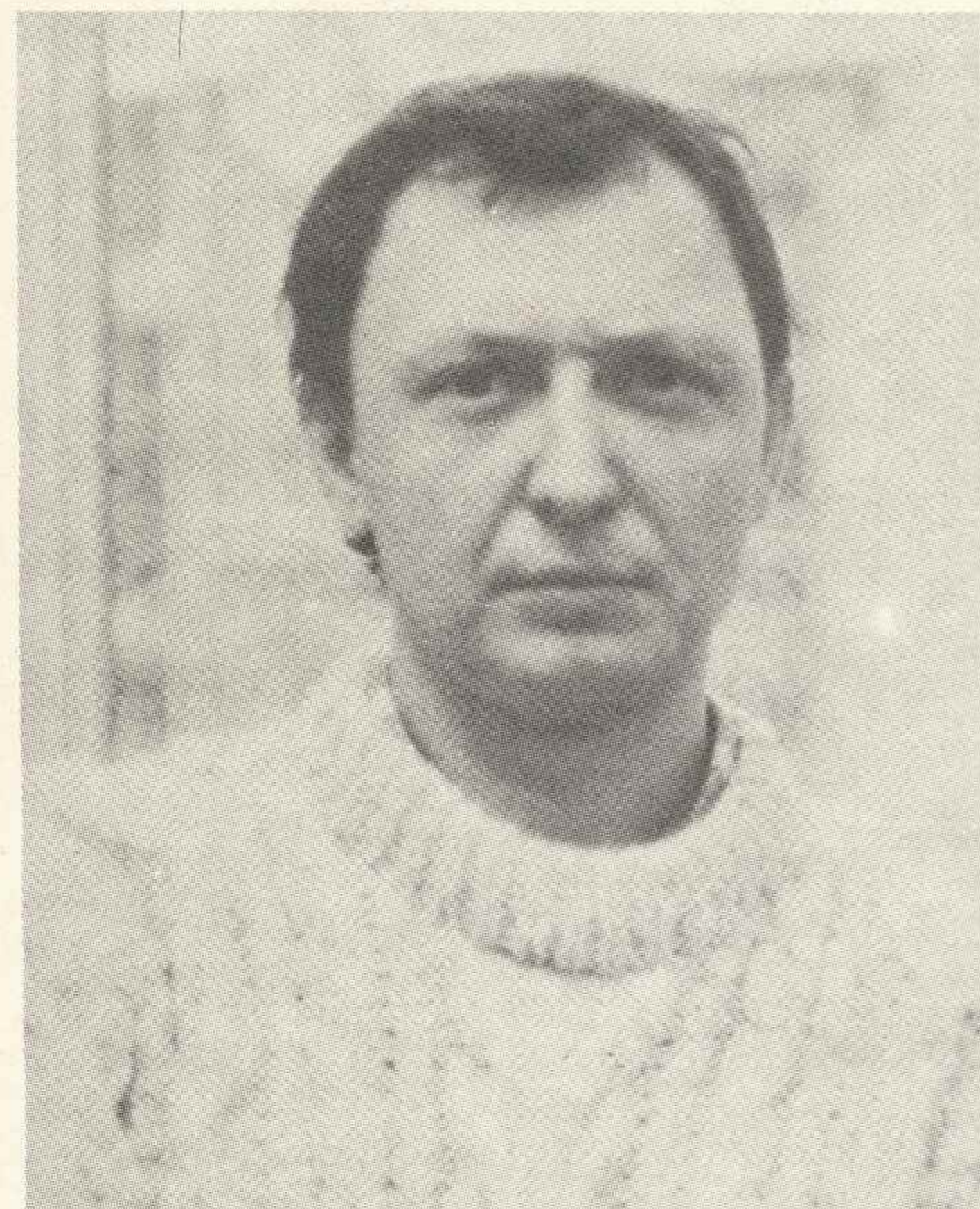

Z cyklu „Procesje”, 1987, techn. miesz.
płótno, 300×700, Fragment

Wojciech Tratkiewicz

ul. Na Uboczu 26 m. 68
Warszawa-Ursynów

Urodzony w 1954 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom w 1981 roku w pracowni malarstwa prof. J. Tarasina.

Wystawa indywidualna:

1986 – Klub Park, Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych:

1985 – Galeria Sztuki Współczesnej,
Warszawa

1986 – Bordeaux, Francja
– „Grupa Na Uboczu”, Warszawa
Ursynów

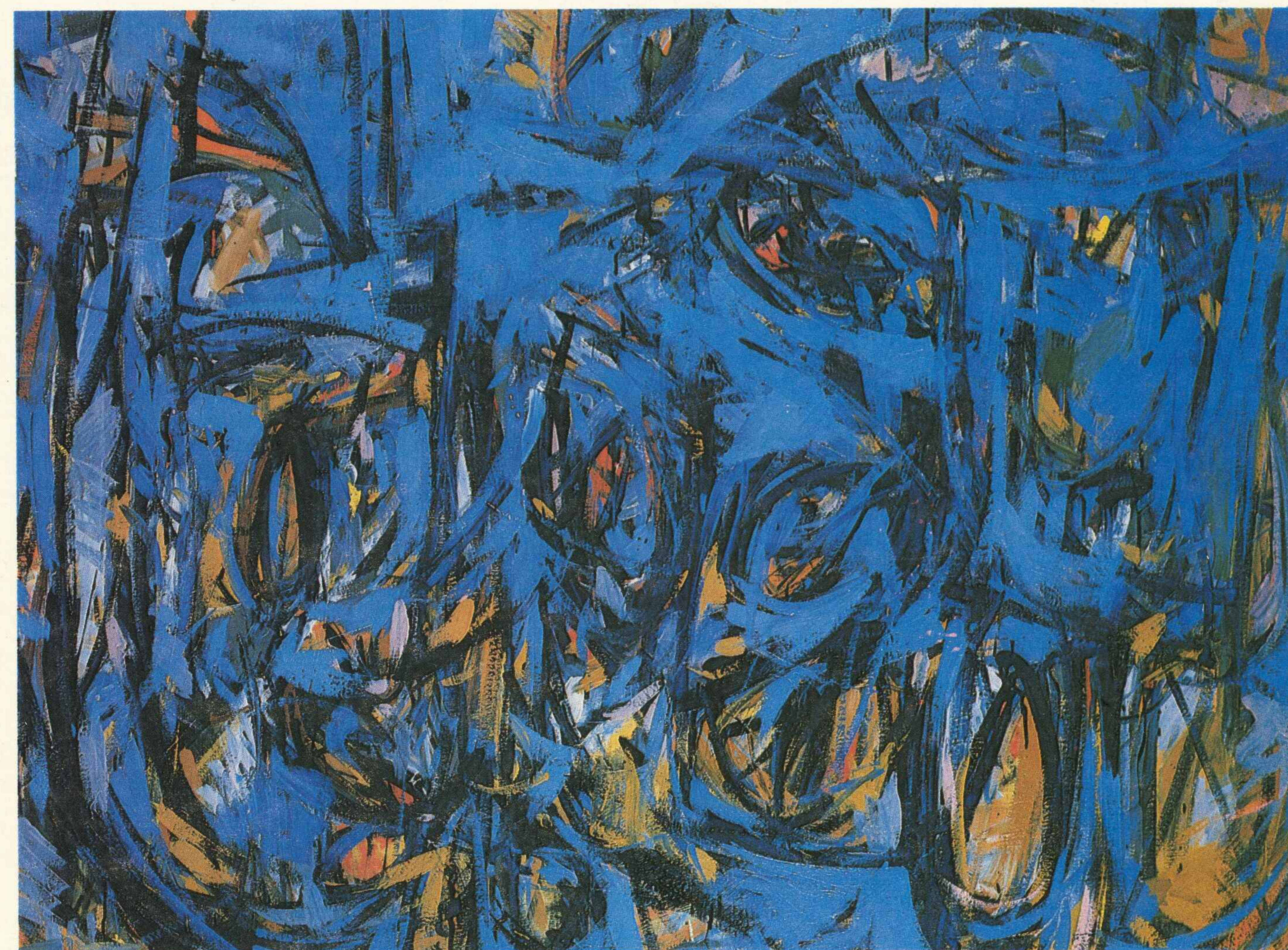
1987 – „Grupa Na Uboczu”, Warszawa
Ursynów

Bez tytułu, 1985, olej płótno, 130×150

Bez tytułu, 1985, olej płótno, 120×180

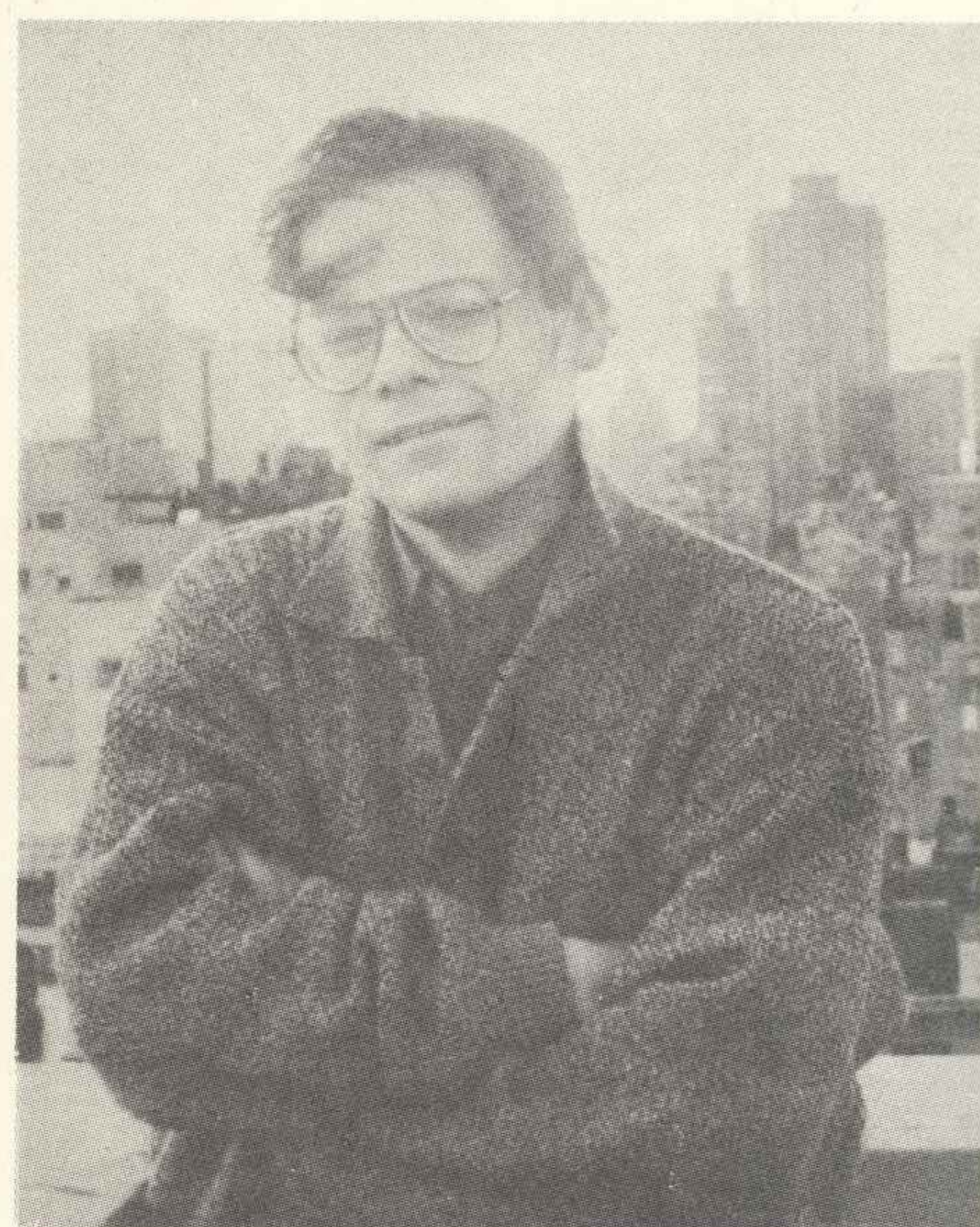

Bez tytułu, 1985, olej płótno, 130×170

**Wojciech
Tratkiewicz**

Jan A. Tyniec

Al. Rewolucji Październikowej 89 m. 44
01-242 Warszawa

Urodzony w 1960 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni malarstwa prof. G. Pabla. Dyplom w 1983 roku. W latach 1986–1988 studia podyplomowe z malarstwa w Hunter College, City University of New York (stopień Master of Fine Arts w 1988 r.). Pracuje jako asystent Valerie Jaudon w Hunter College, Nowy Jork.

Wystawy indywidualne:

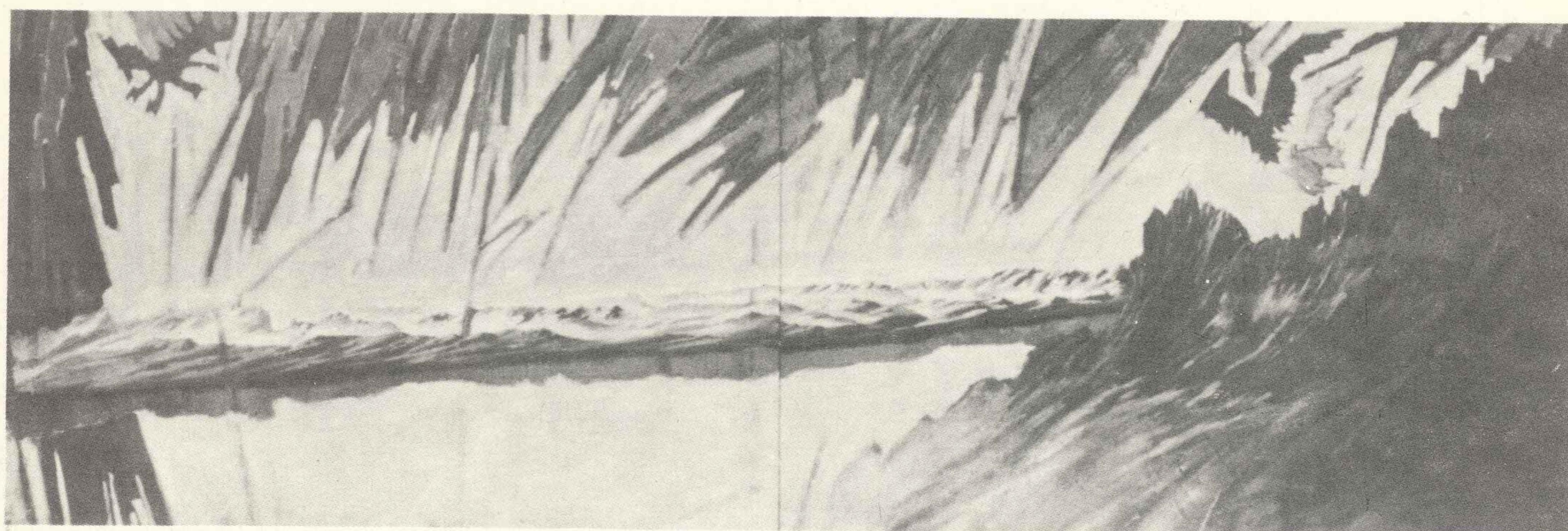
- 1985 – Pracownia Dziekanka, Warszawa
- Galeria Nowy Świat, Warszawa
- 1986 – Galeria Nowy Świat, Warszawa
- 1988 – „Painting Discontinuity”, Fundacja Kościuszkowska, Nowy Jork
- „Exorcisms”, Hunter Gallery, Nowy Jork

Udział w wystawach zbiorowych:

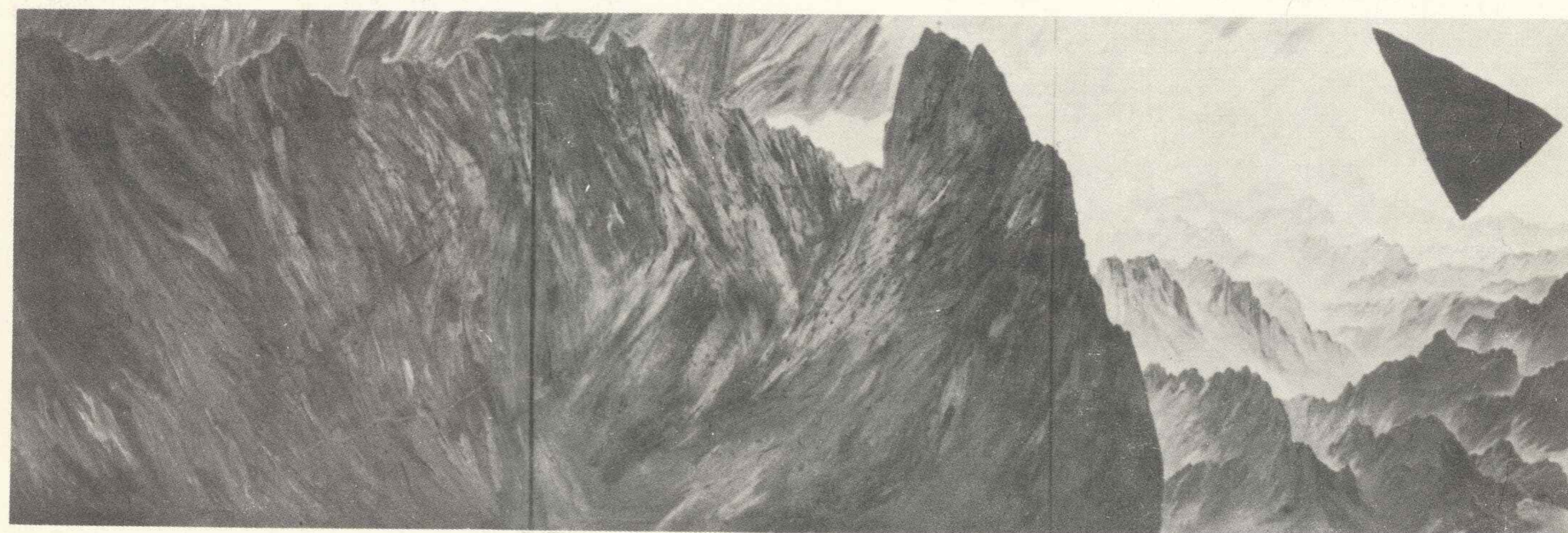
- 1982 – Jeune Peinture, Grand Palais, Paryż
- 1986 – „Polish Contemporary Landscape Works”, Fundacja Kościuszkowska, Nowy Jork

Nagrody i stypendia:

- 1985 – Stypendium dla Młodych Twórców MKiS
- 1986–87 – Stypendium Fulbrighta
- 1987 – Nagroda Fundacji Kościuszkowskiej (Wanda Roehr Fund)
- 1988 – Zaproszenie do współdziałania w zespole pracy twórczej the Millay Colony for the Arts, Nowy Jork, połączone z miesięcznym stypendium

„Arka Noego”, 1987, akryl płótno, 102×304 (dyptyk)

„Egzorcyzmy”, 1987, akryl płótno, 135×405 (tryptyk)

Jan A. Tyniec

„Top of the Hill”, 1986/87, akryl płótno, 152×335

Jacek Ziemiński

ul. Grochowska 319 m. 13
03-823 Warszawa

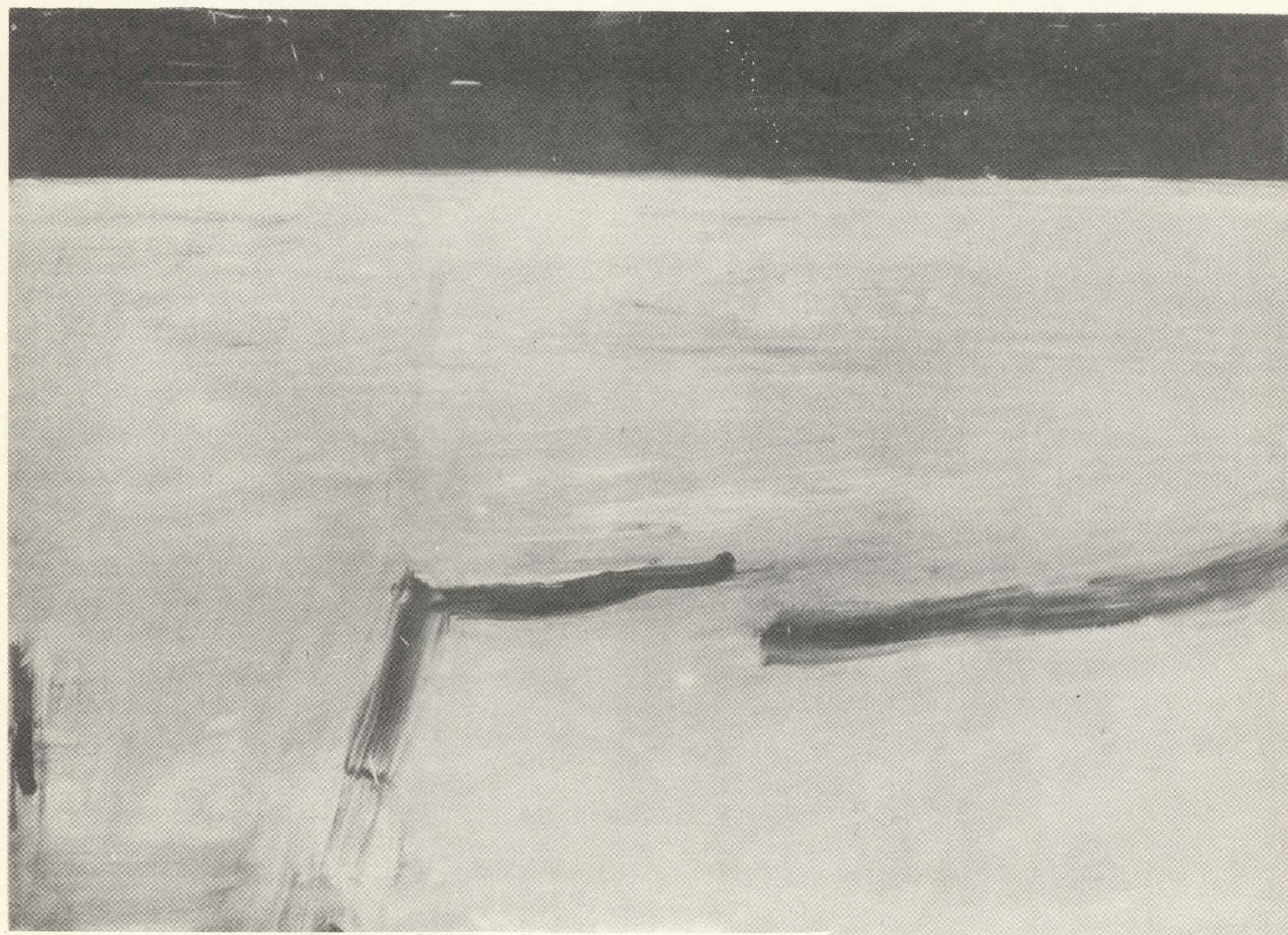
Urodzony w 1953 roku. Studia na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem w 1979 roku.

Wystawy indywidualne:

- 1980 - Galeria Sztuki Współczesnej, Warszawa
- 1982 - Pokaz indywidualny w pracowni, Warszawa
- 1984 - Galeria Studio, Warszawa
- 1986 - Galeria Dzieduszycki i Sosnowski, Warszawa
- 1987 - Galeria Teatru Powszechnego, Warszawa
 - Galeria BWA, Puławy
 - Galeria Dzieduszycki i Sosnowski, Warszawa
- 1988 - Galeria Promocyjna, Warszawa.

Udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą, m.in. w Paryżu, Sztokholmie, Nowym Jorku, Montrealu, Berlinie, Budapeszcie, Moskwie.

Prace w zbiorach Centrum Sztuki Studio, SBWA Warszawa, BWA Lublin oraz w kolekcjach prywatnych w Kanadzie, RFN, Francji, Szwecji, USA

Pejzaż, 1987, olej płótno, 140×200

Jacek Ziemiński

Pejzaż,
1987, olej płótno, 140×200

Pejzaż, 1987, olej płótno, 140×200

Galeria
promuje i dokumentuje
dokonania twórcze
najmłodszego pokolenia
polskich artystów plastyków

**STAROMIEJSKI DOM KULTURY
WARSZAWA**
Rynek Starego Miasta 2
tel. 31-99-31

GALERIA
PROMOCYJNA
CYPRIAŃ KOŚCIELNIAK

ŚWIEŻO MALOWANE

Komisarz wystawy: JACEK WERBANOWSKI
kierownik Galerii Promocyjnej

Opracowanie i redakcja katalogu:
BOGUSŁAWA SŁONINA
MAŁGORZATA KURASIAK

Projekt okładki:
CYPRIAN KOŚCIELNIAK

Projekt plakatu:
CYPRIAN KOŚCIELNIAK

Opracownie graficzne:
MACIEJ KAŁKUS

Zdjęcia barwne:
SERGO KURULISZWILI
oraz
ELŻBIETA SĘCZYKOWSKA
KRZYSZTOF HENCLEWSKI
WŁODZIMIERZ KOWALIŃSKI
LESZEK KRECHOWICZ-KRUTULSKI

Zdjęcia czarno-białe:
SERGO KURULISZWILI
oraz
ELŻBIETA SĘCZYKOWSKA
JAN BORTKIEWICZ
PETER COSTA
TERESA FITZNER
NEAL FRANKEL
KRZYSZTOF HENCLEWSKI
WŁODZIMIERZ KOWALIŃSKI

Tłumaczenie tekstu:
JOANNA HOLZMAN

Projekt ekspozycji:
JACEK WERBANOWSKI

Wydawnictwo:
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Warszawa, 1988

Drukarnia Andrzeja Zielińskiego
Warszawa, ul. Obozowa 82
Zam. 135/88, n. 1000, V-86

